

കലാകൗമുദി

369

എല്ലാ ഞായറാഴ്ചയും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്

ഒക്ടോബർ 3, 1982

വില: 1 രൂപ 50 പൈസ

എഡിറ്റർ: എം. എസ്. മണി

സഹപത്രാധിപന്മാർ:

എസ്. ജയചന്ദ്രൻനായർ

എൻ. ആർ. എസ്. ബാബു

ഇലസ്ട്രേഷൻസ്: നമ്പൂതിരി

കൗമുദി ന്യൂസ് സർവീസിന്റെ സ്പെഷ്യൽ റിപ്പോർട്ടുകൾ

മായുന്ന ലയനരേഖകൾ 14

ആന്റണി കോൺഗ്രസ്സ് എന്ന കോൺഗ്രസ്സ്—എ ഇതാ ഭരണകോൺഗ്രസ്സായ 'ഐ' കോൺഗ്രസ്സിൽ ലയിക്കാൻ പോകുന്നുവെന്ന പല്ലവി കുറെ ആഴ്ചകളായി കേൾക്കാനില്ല. ആന്റണി മൗനം. കരുണാകരൻ മൗനം. ആന്റണി കൂടുതൽ കൂടുതൽ മൗനം.

ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ശക്തി 16

കേരള നിയമസഭയുടെ രജതജൂബിലി ആഘോഷം കഴിഞ്ഞു. മന്ത്രി കമലം ചൈപ്പിസ്റ്ററിന്റെയും എം. എൽ. എ. സുധീർൻ പൊലീസ് ഓഫീസറുടെയും വേഷമിട്ടു. മന്ത്രി ജോസഫ് പാടി. ഇതിനിടയിൽ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ കാൽനൂറ്റാണ്ടിനെക്കുറിച്ച് ജനപ്രതിനിധികൾ എന്തൊക്കെ ചിന്തിച്ചു?

സ്പെഷ്യൽ ഫീച്ചർ

രണ്ടു സുന്ദരന്മാരും

മൂന്നു സുന്ദരികളും 20

ഫിമാലയത്തിലെ ഒരു സുഖവാസകേന്ദ്രമാണ് ഡെൽഹൗസി. അഞ്ച് മലകളിലായി പടർന്നുകിടക്കുന്ന ഡെൽഹൗസിയെക്കുറിച്ച് ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണൻ കെ. തയ്യാറാക്കിയ ഫീച്ചർ.

കവിത

വയലാർ ശ്രീ. തിരുനല്ലൂർ കരുണാകരൻ 4

ലേഖനം

- പ്രതിയേുടെ പ്രകാശം
ശ്രീ. എം. കൃഷ്ണൻനായർ 12
- നിറങ്ങളിൽ പ്രകൃതിയുടെ സംഗീതം
ശ്രീ. കെ. സി. ചിത്രഭാനു 18
- എഴുപത്തഞ്ചുകോടി ശവങ്ങൾ
ശ്രീ. കെ. ബാലകൃഷ്ണൻനായർ 25
- മുട്ടക്കള്ളൻ ശ്രീ. കെ. രാജേന്ദ്രബാബു 32
- ചേട്ടന്റെ നിഴലിൽ
ശ്രീമതി ലീലാ ദാമോദരമേനോൻ 44

കഥ

- ഹൈഡ്രോ എൻക്വയറി കമ്മീഷൻ
ശ്രീ. കാട്ടാക്കട ദിവാകരൻ 26
- കേയപിള്ള അമ്മാവന്റെ മരണം
ശ്രീ. ജി. വിവേകാനന്ദൻ 36

നോവൽ

- ദീവചര്യം ശ്രീ. എം. എം. മേനോൻ 38

സിനിമ

- ദുഃസ്വപ്നത്തിനു ശേഷം ശ്രീ. വിജയകൃഷ്ണൻ 47

പലവക

- കാർട്ടൂൺ നാഥൻ 11
- ചരിത്രരേഖകൾ കെ. എൻ. എസ്. 31
- പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ കെ. എൻ. എസ്. 35
- നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ ഒരു ധോകൂർ
ഡോ: ജി. വേലായുധൻ എം. ഡി. 50

മുഖചിത്രം

ഫോട്ടോ: ചിത്രത്തുണകൾ
(കെ. എൻ. എസ്. പിക ചർ ഗ്യാലറി),
ഫാദർ ഹയസന്ത്: (പേജ് 20 നോക്കുക)

വയലാർ

തിരുനല്ലൂർ കരുണാകരൻ

ചുവന്ന പൂക്കളിൽ, ചുവന്ന മേലത്തീൽ ചുവന്ന സന്ധ്യയിൽ തുടിച്ചു നിൽക്കുന്നു ചരിത്ര ചതുരപതാകൻ രക്തം ചുവിയായ മിന്നിടും വയലാർ പുനപ്ര. നിലച്ചതില്ല വിടയൻ ഉത്യുത- നലർച്ചയ്ക്കു, മതിനെതിരായാഞ്ഞടി- ചുഴുപ്പുവീര്യമായ് ജലിച്ചു നിന്നിടും മനുഷ്യശക്തിതന്നിടി മുഴക്കവും. തിളയ്ക്കും ചോരയോടു കൂടുന്നോരൊരാ- പ്പടക്കളെങ്ങൊന്നടുത്തു കാണാം. അതിന്റെ പേരിലൊന്നപാകരിക്കാം. മതിപലമെൻ മനസ്സു മോഹിക്കെ, പെരിയ പുസ്തകച്ചുമടിനാൽത്തള- ന്നടിയും കട്ടികൾക്കിളവനൽകവാൻ തണലും തിപ്പൊരിവെയിലുമായി വ- ന്നണഞ്ഞു വേണലിനൊഴിവു നാളുകൾ.

മനസ്സിലുരുടും വളർത്തിയെത്തിയാ മിവസ; മനുഷ്യ കഴിഞ്ഞിരിക്കണം. നടന്നുഞാൻ ബോട്ടിൽക്കയറവേ കൊല്ലം നഗരമുള്ളുകൊണ്ടുനഗ്രഹിച്ചെണ്ണെ. അലയും കായലും കിനാവിലി വീഥിക; ഉലയും ചിത്തകൾ മനസ്സിൽ തേരുകൾ. പതറുമുള്ളമായുണർന്നടുത്തനാൾ പുലരും മുൻപാലപ്പഴയിലെത്തി ഞാൻ. പരിചയമെന്തേ പലരൊട്ടും വഴി തിരക്കിട്ടമെൻറെ തിടക്കം കണ്ടപ്പോൾ മുതിർന്ന യാത്രക്കാർ പറഞ്ഞിതു, "ഭൂ- മധികമുണ്ടല്ലോ നടന്നുപോകുവാൻ." ഉറങ്ങും പട്ടണം കടന്നു ഞാൻ നാട്ടിൽ- പുറങ്ങുലിളംവെയിലു വീണപ്പോൾ. വിജനമല്ലിപ്പോൾ വഴിക; ഉള്ളകൾ വിഷണ്ണരെന്നപോൽ പതുക്കെ നിങ്ങന്നു. ശിരസ്സുതാഴ്ത്തിയേ നടന്നുപോവ- രൊരുമ്പെട്ടുന്നില്ലൊന്നുറക്കെ മിണ്ടുവാൻ. വഴിയും ദൂരവും തിരക്കുമെന്നിൽനി- ന്നൊഴിഞ്ഞുമാറുവാൻ ശ്രമിച്ചുവോ ചിലർ. ഇഴഞ്ഞിടയ്ക്കിടെ മുറിഞ്ഞിടും നാടൻ- മൊഴികളാൽ വഴി പറഞ്ഞുതന്നപ്പോൾ ചിലർക്കു കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു കണ്ടു; ചിലർക്കു നെഞ്ഞുകൾ പിടഞ്ഞു കണ്ടു.

ഉയരുന്ന സൂര്യ; നെരിയുന്ന സൂര്യ;- നരകൻ ലോകം പകലിൽ ചുളയിൽ. പുതിയപാതയിൽ കൊടികൾ നാട്ടുവാൻ കൊതിക്കുമ്പോൾ കതിച്ചുപായുന്നു. കൊട്ടംവെയിൽ ചുടും മണൽപ്പാളങ്ങളെ നടുവേ കീറിടും പെരുവഴിയുടെ തളർന്നിടാത്ത കാലടികളാലെ ഞാ- നളന്നു തളന്നു സമയം ദൂരവും. വെയിലുറച്ചിട്ടുറങ്ങിടുന്ന നാൽ- കവല കണ്ടപ്പോഴവിടെ നിന്നു ഞാൻ.

പെരുവഴിപിരിഞ്ഞിവിടെനിന്നിനി- യിടവഴികളിലിറങ്ങിപ്പോകണം. വഴികൾ പിന്നെയും വളഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു; വരണ്ട കാലുകൾ ചതഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. പടരുമണിതൻ നടുവിലൂടെ ഞാൻ നടന്നുപോകുന്നു, നടന്നുപോകുന്നു.

കഴലിൻപാടുകളൊഴിഞ്ഞ പാതകൾ മുഴുവൻ ശൂന്യത നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു; അടിക്കടി മങ്ങും മണൽവഴികൾ മുറ- സ്സർപ്പുകളിലൂടെയുണ്ടായെന്നു കഴുതക്കുട്ടികൾപോലെന്നു കേൾക്കും. നിഴലിനെ തടങ്ങിയിൽത്തന്നെ തളച്ചിടും സൂര്യൻ തലയ്ക്കുമേലുണ്ടു തിളച്ചുനിൽക്കുന്നു. കൊടിയ മുക്തപ്പാളങ്ങളിൽച്ചിറ- കടിക്കുവാ, നൊന്നു ചിലയ്ക്കുവാൻപോലും ഒരു കിളിക്കുഞ്ഞുമിവിടെയി;ല്ലൊരു കരിയിലപോലുമിളകുന്നില്ലെങ്ങും. ചലനം ശബ്ദവും നിലച്ചതുപോലെ! സ്ഥലവും കാലവും മരിച്ചതുപോലെ! നടുക്കുമോട്ടു ഞാനറിഞ്ഞു: ഞാനിപ്പോൾ തൊട്ടന്ന മണ്ണിതു വയലാർമണ്ണല്ലോ!

വിറയ്ക്കും കാലുകളടങ്ങിനിന്നതി;- ല്ലൊഴുക്കൊഴിഞ്ഞൊരു പുഴയിലെത്തി- ഞാൻ.

കൊഴുത്തു പച്ചിലനിറമെഴും വെള്ളം; പുഴയിലുണ്ടൊരു പഴകിയ വള്ളം. പകുതിയും വഞ്ചി കരയിലാ;ണതിൻ പടിയിലുണ്ടൊരു നെടുമടൽത്തുഴ. കനത്ത കാരാരിലു മടുത്ത കാലത്തൊ- ന്നങ്ങിയിട്ടില്ല തുഴയും തോണിയും കടത്തുവഞ്ചിയും;ണടക്കലൊരുമി;- ല്ലെടുത്തു തന്നത്താൻ തുഴത്തുപോകാമോ? അനാഥമാകുമിടയൊഴിഞ്ഞ തോണിയി- ലപായമെങ്ങൊരുമൊളിഞ്ഞിരിക്കുമോ? പടർന്നു പുനതൻ തണലിൽ പുല്ലുകൾ വളർന്നുമുടിയ മണലിൽ നിന്നു ഞാൻ പലതുമോർക്കവേ പറന്നുയരുന്ന പകൽനടുവിലും ഭയമുളകുത.

മുഖം പകുതിയും മാഞ്ഞിടും വിധം? മുഷിഞ്ഞ മുണ്ടൊന്നു തലവഴിയിട്ടും അറച്ചൊപ്പു കാലടികളെന്നിയും കറുത്ത രൂപമൊന്നവിടെയെത്തുന്നു. മനുഷ്യനെപ്പോലെയിരിക്കുമെങ്കിലും പുരുഷനാണെന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞു ഞാൻ. തറച്ചു നിൽക്കുന്നു കറച്ചിട; കര- യ്ക്കുറച്ചതോണി ചെന്നിറക്കുന്നു പിന്നെ; തുഴയും കൈകളിലെടുത്തു വഞ്ചിയിൽ കയറിയിട്ടുണ്ടെന്നു മിഴിച്ചുനോക്കുന്നു. ക്ഷണിക്കൊരു ചുണ്ടനക്കിടാത്ത യാൾ;

ക്ഷണത്തിൽ വള്ളത്തിൽക്കയറിപ്പാറീ- ഞാൻ.

മൊഴികൾതൻ ശവക്കുഴിയായ്ത്തോന്നുമ- ചൊടികളിലൊരു ചിരി വിരിഞ്ഞുവോ! കഴിഞ്ഞതാണു തെല്ലെത്ത കണ്ണുകൾ നനഞ്ഞിരുന്നതായെന്നിടേ തോന്നിയോ! തുഴയും വെള്ളവും പരസ്പരം സ്വർഗ്ഗ- ചുയരും ശബ്ദത്തിൽ കളിത്ത തുള്ളികൾ അണഞ്ഞു കാതിൽവീണലിയും മുമ്പതാൻ മണലിൽത്തോണിചെന്നുതലിയക്കരെ. ഞൊടിയിൽ വഞ്ചിവിട്ടിറങ്ങിയെട്ടുകാ- * ശെടുത്തുനിട്ടി ഞാൻ കടത്തുകുലിയായ്. അരികിൽനിന്നെന്നെത്തുറ്റിച്ചുനോക്കിയും കരിഞ്ഞ കീഴ്ച്ചുണ്ടു കടിച്ചമർത്തിയും തിരിച്ചുതോണിയും തുഴത്തുപോയയാൾ; മരിച്ചുപോലെ ഞാൻ തണുത്തുനില്ക്കുവേ. വരളമെൻറെ നാവനങ്ങിയി;ല്ലയാ- ളൊരു വാക്കെന്നോടു പറഞ്ഞതുമില്ല. എടുത്ത ചെമ്പുകാശത്തേനിലയ്ക്കു കൈ- ക്കടന്നയിലിരുന്നുകിപ്പൊള്ളുന്നു. തണലിലൂടെയും വെയിലിലൂടെയും തലകുനിച്ചു ഞാൻ നടന്നുപോകുന്നു.

കളമോ പൊയ്ക്കയോ നികത്തിയിട്ട; കഴിച്ചുടുടിയ കളിരലകൾ മേൽ [തിൽ ഇടിച്ചുറപ്പിച്ചു കരിമണ്ണങ്ങിങ്ങു വെടിച്ചുകീറിയ വെളിസ്ഥലം കണ്ടേൻ.

അപാരതയിൽനിന്നൊഴുകിവിഴിയിട്ട- മഗ്ധാമനമിങ്ങിങ്ങുറഞ്ഞുവോ! അനക്കമൊരാരി നിദ്രാലഭിപ്പിയി- ലനന്തശൂന്യതയിലിഞ്ഞുചേർന്നുവോ! അവിടെയാഴത്തിൽക്കഴിച്ചുടുപ്പെ- ട്ടുത്തമാത്രയിലായിത്തീർന്നുറോർ ശിരസ്സിലംശുമാൻ ജലിക്കുമാറു വി- ണ്ണതമ്മി നില്ക്കു തെളിഞ്ഞുകണ്ടു ഞാൻ

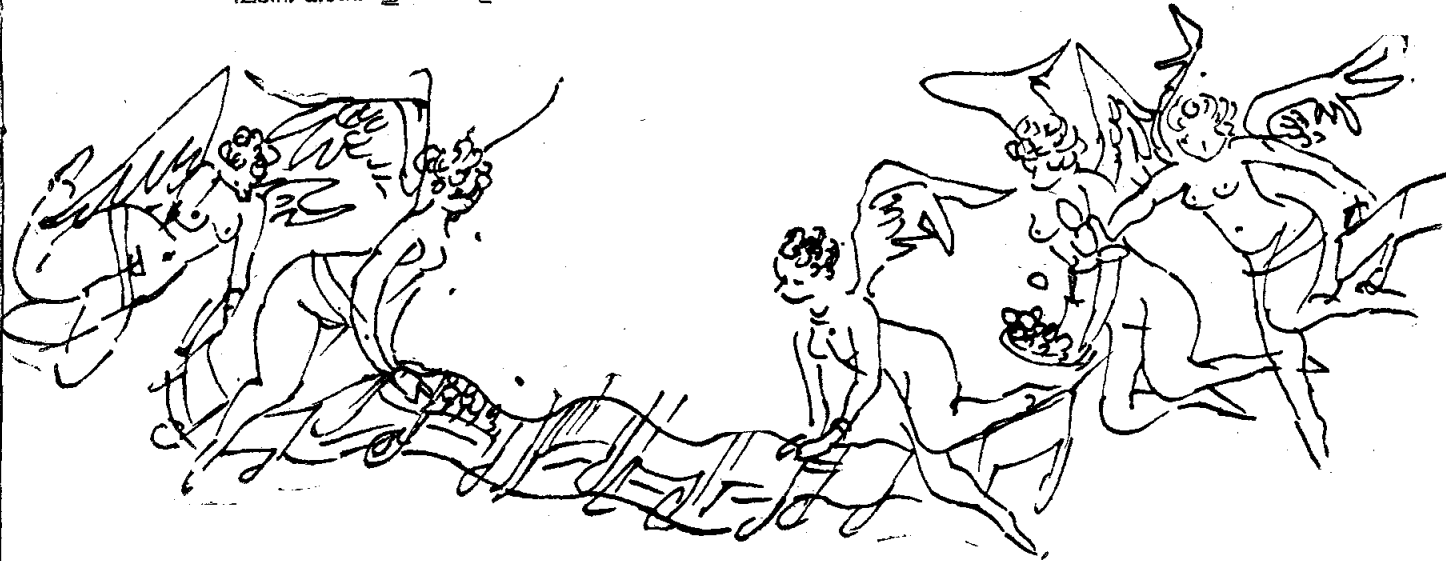
വിഷാദവും വീരസ്തമിതകളുണിയായ് വികാസമാർന്നിടമുപുർവകാത്തിയും ഇടകലർന്നെഴും വികാരവാസ്തിനാ- ലിരുണ്ടും മിന്നിയും മനസ്സിലകവേ ഉറച്ചുനില്ക്കുവാൻ മടിച്ചു പിന്നെയും പതർച്ചയോടു കാലടികൾ നീങ്ങുന്നു. പരിധിയൊരാൾ ജഡതന്തൻ മര- ളുറപ്പിലൂടെ ഞാൻ നടന്നുപോകുന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ മണൽ തെളിഞ്ഞു മുറുച്ചൊടി പടന്നു കാണുമതു വഴികളാവണം;

തരിമണലിലിയിടവഴികളി- ലൊരിക്കലാളുകൾ നടന്നിരിക്കണം. അടുത്തും ദൂരെയുമിടയ്ക്കിടെക്കാണ്- മിടിഞ്ഞിറങ്ങിയ മണലിൽ കൂനകൾ ചെറിയ വീടുകളുറച്ചുനിന്ന മൺ- തറകളോ ശവക്കുഴിപ്പാളങ്ങളോ! നിലംപതിച്ചെല്ലാം ദ്രവിച്ചു കൂരകൾ ചിലതന്തേവിയം കിടപ്പുനിശ്ചലം. ചടുലജീവിതചലനത്താൽപ്പണ്ടി- ക്കടിലുകൾക്കകം തുടിച്ചിരിക്കണം.

പലതും കണ്ടു മനസ്സിലാകാതെ, പലതും കാണുവാൻ കഴിവെഴാതെയും. ജഡവിരുകങ്ങൾ, വിരൂപവിംബങ്ങ- ഉടിച്ചെത്തുകൂടുംപാഴ്ക്കിനാവിലെന്നപോൽ ഉടൽ മരവിച്ചമകം പിടഞ്ഞു. ഞാൻ നടന്നുപോകുമ്പോ, ഹൃദയത്തിനൊന്നോളം പിറന്നമേനിയിലടുത്തുകൂടിയെൻ പിറകേ രണ്ടുമുന്നിരുണ്ടു കട്ടികൾ. എഴുന്നെൽക്കുമെങ്കിലെന്നെല്ലാകൾ മുഴുവനൊന്നൊന്നായ് പ്പിഴുതെടുത്തിടാം; ചലനമൊരാൾ മിഴികളിൽനിന്നി- യുലകിൻവേദന പിഴിഞ്ഞെടുത്തിടാം. എരികനലുകൾ നിരന്തരം വാരി- യെറിയുവാൻ മാത്രമറിയുമി വെയിൽ തരിമ്പും ചോരതൻ മയമെഴാതെ മെയ് തണക്കും കഞ്ഞുങ്ങുകിളം ചുടുകെന്നും. അണഞ്ഞതെങ്ങനിക്കിടാങ്ങും ജീവിത- മടിഞ്ഞൊടുങ്ങുമി വിഷാദഭൂമിയിൽ! വിറങ്ങലിക്കുമെങ്കിലൊക്കെക്കിളി- ലുറന്നതില്ലൊരു മൊഴിതൻ തുള്ളിയും.. ഇടറും തൊണ്ടയാലവരൊടൊന്നും. മിടയ്ക്കു വല്ലതും പതുക്കെച്ചോടിപ്പാൽ അറിയാതെൻറെനേർക്കരിയ്ക്കും.

ഒട്ടെന്തൊരാൽ

വിരിയും കണ്ണുകളിഴഞ്ഞു വന്നിടും. ചെവിയിലാദ്യമായ് പ്പതിക്കയാവണം- മവർക്കു തെക്കേനേർ പരുക്കൻ വാക്കുകൾ. മനസ്സിൽ ഓരങ്ങും ചുമക്കാൻ കൈല്ലെഴും കനത്ത വാക്കുകളറിഞ്ഞിടാത്തൊവാ- ഇവരുടെ ശബ്ദം നിലച്ചുപോയതു;- മിളയ ചുണ്ടുകളിള കാതായതും കഥയിതാകിലുമവരിലാരുമെൻ വ്യഥയിലെന്നെവിടുകുന്നപോയില്ല. വെളിയിൽനിന്നൊരു മനുഷ്യജീവിയെ വളരെക്കാലമായടുത്തുകാണവേ

തിരുളും കരുതും നിമിത്തമടങ്ങി.
 കരളുകൊന്നിലലിഞ്ഞതായിടാം.
 പിരിഞ്ഞിടാത്തുണ്ടെൻ പിറകിൽ
 മാനത്തിൻ
 ചെറുനിഴലുക, ഉറിയപ്പെട്ടതങ്ങും,
 എവിടെയായിടാം മുതിർന്നവ;രെന്നി-
 ക്കവരെക്കൊന്നു;മെവിടെ,യെങ്ങനെ?
 പറഞ്ഞുതന്നാൻ കൊതിക്കും വാക്കുകൾ
 ചിറകൊടി,ഞ്ഞുള്ളിൽപ്പിടഞ്ഞു-
 വീഴുമ്പോൾ
 നിഴലും വെട്ടവും തിരിച്ചറിയുവാൻ
 കഴിഞ്ഞിടാതെ ഞാൻ തളർന്നുപോകുന്നു.

നിഴലുകൾക്കിടയ്ക്കിയും മരൊരാൾ
 നിഴലുപോലെ ഞാൻ നടന്നുപോകുന്നു.
 പകലിൻ മങ്ങിയ വെളിച്ചവുമിപ്പോ-
 ഴകുന്നപോ,യെങ്ങുമിതൾ പരക്കുന്നു.
 പിറകിലൊന്നിച്ചു നടന്ന കുട്ടികൾ
 പിരിഞ്ഞുപോയി, ഞാൻ തനിച്ചു
 നില്ക്കുന്നു.
 അഴകിൽപ്പാടിയും പറന്നും വന്നു കൂ-
 ടണയുവാമൊരു പറവയുമില്ല;
 തൊഴുത്തു പുക്കവാൻ പശുക്കളി;ല്ലകം
 കളിർക്കെയൊക്കുവാൻ കിടാങ്ങുമില്ല.
 ഇരുളിൻ കാളിമ പടർന്നുകേറുന്നു;

മുനിഞ്ഞു കത്തിട്ടും വിളക്കുകൾ ടൂൺ-
 തെളിഞ്ഞു കാണുന്നോരടത്തു
 ചെന്നപ്പോൾ
 “വരുന്നതുമ്മേ, വരുന്ന” ഞെന്നവൻ
 കരുന്നതൊണ്ടുയൽ വിളിച്ചുകൂവുന്നു;
 വിളിച്ചുകൂവലാലിരുണ്ടു മുക്കുത
 തുളച്ചുകൊണ്ടുവൻ കത്തിച്ചുപായുന്നു.
 ഇരുളും മുററവും കടിലും വേർതിരി-
 ച്ചുറിയാനാകാതെ കഴങ്ങിയെങ്കിലും
 വെളിയിലേക്കൊലിച്ചിറങ്ങുമിത്തിരി
 വെളിച്ചവും കണ്ടു കടന്നുചെന്ന ഞാൻ.
 അകത്തു വാതിലിൻപുറംകുഴഞ്ഞൊരു

നിനച്ചിരിക്കാതെ വയറുമുളളവും
 നിറഞ്ഞിട്ടാവണമിറങ്ങുന്നില്ലൊന്നും.
 അഴലും സ്നേഹവുമറിയും ഞാൻ പക്ഷേ
 കഴിയുവോളവും കഴിക്കുവാൻ നോക്കി.
 ശരിക്കുമെൻ കഥയറിയണമവ;-
 ത്തിടയ്ക്കു ഞാനതു പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു.
 അടുത്തുതന്നെ,യെൻമുഖത്തുനിന്നു ക-
 ണ്ണെടുത്തിടാതെന്നിന്നിടിയോതിനാൾ;
 “അരിയില്ലല്ലെങ്കിലൊററു കഞ്ഞി
 ഞാൻ
 തരാതിരിക്കുമോ? വിഷമമുണ്ടതിൽ.”

ഉയിരുപോയ പാഴ്ക്കടിലുകൾക്കുമേ-
 ലയരും മുക്കത്തുടയിലുടയ്യും.
 മരിച്ചുപോയവരുണർന്നതെങ്ങിട്ടും,
 ശൃശാനഭ്രമികൾക്കരികിലുടയ്യും.
 നടന്നുപോകുമ്പോഴിടയ്ക്കുവെച്ചൊരു
 കടിലിൻ മുററത്തു ചിലരെക്കണ്ടുഞാൻ.
 കടുത്ത നടുക്കുവീടപ്പഴയിൽ
 കിടക്കയാണവർ വെയിലുകൊളളുവാൻ.
 എരിവെയിലെല്ലിൻ തൊലിപ്പുറങ്ങളി-
 ലുരുമിയുംപോലൊഴുകി വീഴുമ്പോൾ
 ഇഴയുന്നണ്ടാവാം കനിവിൻ നേരിയ
 തഴുകലിൻ സുഖമവർക്കു മേനിയിൽ.
 അടുത്തു ചെല്ലുവാൻ മടിച്ചു കണ്ണുകൾ
 തുടച്ചു വീണ്ടുമൊന്നവരെ നോക്കുവേ
 പരുപരുക്കനാം ചകിരിപോലിട-
 കരുങ്ങിച്ചെവിച്ചു മുടിയിഴകളാൽ
 മനസ്സിലാക്കി: പെൺകിടാങ്ങുളാണവർ,
 നിനയ്ക്കിലെന്റൊരുമുട്ടിറപ്പുകൾ.
 പരമനഗ്നമാണെന്നങ്ങിയെല്ലതി
 മറയ്ക്കുവാനൊന്നുമൊഴാത്ത മാറുകൾ.
 പിടയും പ്രാണനെപ്പിടിച്ചു തിന്നുവാ-
 നടുത്തുനിൽക്കുന്ന മൃതിയെക്കാണാതെ
 തണുത്തുവീണ കണ്ണടഞ്ഞ ദുഃഖങ്ങ-
 ളുണരുകയാണീ വെയിലിൻ ചൂടിനാൽ.
 ഇരുളുമുടമെൻ ഹൃദയം ക്ഷീണത്തിൽ
 കറുപ്പുകൾക്കുളിലുരുച്ചു തേച്ചിട്ടോ,
 പകലധികവും കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടോ
 വെയിലിൻ മെയ്യെല്ലിരുണ്ടു കാണുന്നു.
 വഴിയും ലക്ഷ്യവും മനസ്സിലില്ലാതെ,
 കഴൽ കഴച്ചിട്ടും ഗതി നിറുത്താതെ,
 ചുവടുവയ്ക്കുവാനിടമെവിടെയു-
 ണ്ടവിടെയൊക്കെയുമലഞ്ഞിടുന്നു ഞാൻ.
 നിലത്തു മങ്ങിട്ടും വെയിൽ നിഴൽകളാൽ
 വിഭക്തമാകുമി വിമുക്തവലം
 കരിയും കാവിയും മുറയ്ക്കു ചേർത്തൊരു
 കളമഴുതിയ കണക്കേയുണ്ടിപ്പോൾ.
 വിശാലമാകുമിളഞ്ഞിൽ വാഴ്വരു
 വിവണ്ണയാമൊരു വിഷാദദേവത.

പെരിയ മുക്കു ചുഴന്നുനില്ക്കുന്നു.
 മിഴിയിൽപ്പെട്ടതില്ലെവിടെയുമന്തി-
 ത്തിരിയെരിഞ്ഞിട്ടും ചെറിയ വെട്ടവും.
 തിരിച്ചുപോകുവാൻ സമയം
 വൈകിപ്പോയ്;
 തനിച്ചു ഞാനിനിയെവിടെപ്പോകുവാൻ!
 അകം മരവിച്ചു പകച്ചു ഞാൻ നില്ലെ-
 യകലെന്നിന്നോടിവരുന്നതുണ്ടാരോ.
 വഴികളിൽപ്പുകലുതിയോളമെൻ
 നിഴലുപോൽ വന്ന ചെറിയ കുട്ടിയോ!
 കിതച്ചു,മുസാഹം വിതച്ചു,മെന്റേ കൈ
 പിടിച്ചും ചൊന്നവൻ, “വിളിക്കു-
 നമ്മമ്മ.”
 നടുക്കിയെന്നെയി വിജനതകളിൽ
 പൊട്ടുന്നതേ കേട്ടു മനുഷ്യരോഷണം.
 വിടർന്നതെങ്ങെന്നെന്നമടങ്ങത്തേ,നിൻ
 ചൊടിയിലിപ്പൊഴി “വിളിക്കു-
 നമ്മമ്മ?”
 വരികയാണാദ്യമകലെയിനാട്ടി,-
 ലറികയില്ല ഞാനിവിടെയാരെയും.
 മരണഭൂമിയിലിടെയാരാവാം.
 മനസ്സിലിഞ്ഞെന്നെ വിളിക്കുമമ്മമ്മ!
 “കടിലിലമ്മമ്മ തനിച്ചാ,ണങ്ങെന്നി-
 ക്കടനേപോകണം, നടക്കണം വേഗം.”
 പിടിച്ചു മുന്നോട്ടു വലിച്ചിഴയ്ക്കുന്നു
 മടിക്കുമെന്നൊ മെലിഞ്ഞ കൈയിണ.
 കറുത്ത മാനംപോൽ പകൽമുഴുവനും
 വെറുമൊരുമയായ് നടന്നൊരീബാലൻ
 കരുതി വാക്കുകളെറിഞ്ഞുകൊളളിക്കാൻ
 വിരുതു നേടിയതെവിടെനിന്നാവോ!
 തിരക്കുകൂട്ടിയു, മിരുട്ടിൽ നേർവഴി-
 യെന്നിക്കൊട്ടിയു, മിടയ്ക്കുശാസിച്ച്.
 നയിക്കുമിപ്പിച്ചുകിഴവനുപിൻപേ
 നടക്കുമ്പോൾക്കോരിത്തരിച്ചുപോയി
 ഞാൻ.
 “അടുത്തുപോയിവി,ടുത്തുപോയിവി,”
 ടെടുത്തുത്തവനറക്കെയോതുന്നു.

തകരാറിമ്മിനിവിളിക്കെരിയുന്നു.
 പഴകിയ ചെററച്ചവരിൽക്കണ്ടൊരു
 നിഴലിലേക്കു ഞാൻ മിഴിച്ചു-
 നോക്കുമ്പോൾ
 തെളിഞ്ഞുകാണുവാൻ കഴിഞ്ഞവിടൊരു
 നനഞ്ഞ മുണ്ടു തറുടുത്ത വൃദ്ധയെ.
 തുളച്ചും കണ്ണുകൾ വിരലിൻതുമ്പിനാൽ
 തുടച്ചും, ചുണ്ടുകൾ വിറച്ചുമങ്ങനെ
 ഇടറും കണ്ണത്താൽപ്പറയുവാനെന്നോ
 തുടങ്ങി; യെന്നിട്ടുപറഞ്ഞതില്ലവർ.
 അരികുചേർന്നുനിന്നുകൊ നിറഞ്ഞതാ
 ചിരിക്കുന്നില്ലൊഴെൻചെറിയചങ്ങാതി,
 വളരമാധിയാൽക്കുറിഞ്ഞതെങ്കിലും
 വറുതിയാലാകെത്തളർന്നതെങ്കിലും
 ‘അറിയും, നല്ലപോലറിയുമെന്നമ-
 ടലിഞ്ഞിതെന്നിലാ ദയാർദ്രമാം മുഖം.
 കറച്ചമാത്രകൾ കഴിഞ്ഞു, ചിന്തയിൽ
 നിറഞ്ഞൊരുസ്വാസ്ഥ്യം കറഞ്ഞുവന്നു-
 പോം.
 ഇരിക്കുവാനിടം മിഴികളാൽക്കാട്ടി-
 ത്തരുനതോടൊപ്പം പറഞ്ഞു മുത്തശ്ശി:
 “ഇരിക്ക മക്കളേ; വിശക്കുന്നില്ലയോ?
 കഴിക്കുകിപ്പോ; തരാതിതേയുള്ളൂ.”
 ഉതിരുമി നറുമൊഴിയിലുടയ്ക്കാ
 ഹൃദയമെന്നെ വന്നുണ്ടു പുൽകുന്നു.
 അരണ്ടു വെട്ടത്തിൽ നിലത്തവിടെന്നി-
 ക്കിരിക്കുവാനുള്ള പലക കണ്ടുഞാൻ.
 അവിച്ചു കപ്പയും മുളികറച്ചതും-
 മരിക്കിലുണ്ടൊരു വലിയ ചട്ടിയിൽ.
 അടുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടുതപട്ടിയി-
 ലടുപ്പിൽനിന്നുപ്പോഴെടുത്ത നെയ്യുമന്തി.
 കടിക്കുവാൻ വെളുമെടുത്തതായിടാ-
 മടച്ചുവെച്ചുള്ള ചെറിയ മൺകലം.
 കലം ചരിച്ചുവരൊഴിച്ചു വെള്ളത്തിൽ
 കഴുകി ഞാനെന്റേ ഹൃദയവും കൈയും.
 ഇരുന്നു ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാൻ; വെള്ള-
 മൊരുമിച്ചൊക്കെയും കടിച്ചുതിർത്താടും.

അണച്ചു കഞ്ഞിനെത്തലോടി-
 കൊണ്ടു, ഞാ-
 നതീഥിയായതിൻ കഥ പറഞ്ഞുവർ:
 “‘അറിയുകിപ്പോ; നിവിടെയുച്ചതൊ-
 ട്ടറിവെയിലും കൊണ്ടുതുമ്പിനോക്കി
 കിറക്കുന്നെപ്പോലെ നടക്കുന്നണ്ടൊരു
 ചെറുക്ക’നെന്നിവൻ പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ
 പടിക്കലുടെ നീ കുറച്ചിടമുൻപു
 നടന്നുപോയതെൻ മനസ്സിൽത്തട്ടുന്നു.
 ‘വിളിക്കട്ടേ ചെന്ന?’ വിതുമ്പുന കട്ടി;
 ‘വിളിച്ചുകൊണ്ടുവാ’ പറഞ്ഞയച്ചു
 ഞാൻ.”
 വിരവിലിത്രയും പറഞ്ഞു തെല്ലിട-
 യിരുളിലേക്കു കണ്ണടച്ചു നിന്നവർ.
 മുഖം ക്ഷണംകൊണ്ടു ചുവന്നുകാണായി
 പുകയും മണ്ണണ്ണുവിളക്കിൻ വെട്ടത്തിൽ.
 നിറഞ്ഞകണ്ണിപ്പോൾത്തുടച്ചതില്ലവർ;
 മറച്ചുമിളാളിപ്പട്ടം വേദന.
 ജലിക്കുമുള്ളിലെക്കുന്നലടുപ്പിൻമേൽ
 തിളച്ചുവിയൊ ഹൃദയമിങ്ങനെ:
 “ഇരുവരായിരുന്നെന്നിട നിന്നെപ്പോ-
 ലിരുനിറുമുള്ള മിടക്കരാൻമക്കൾ;
 ഇവൻറൊയച്ചുനാണൊരുവൻ; മററവ-
 നിളയവൻ....രണ്ടും...” മുഴച്ചിലുവർ.
 അരികിൽത്തന്റേ തന്നെല്ലുപോലെ മെ-
 യുരുമ്മി നിന്നിടമരുമടങ്ങതിന്റേ
 നെറുകയിൽക്കൈകളുമർത്തിക്കൊണ്ടുവ-
 ററും കരളുമായയോമുഖം നിന്നു.
 നിറുത്തിടാതെ കഥമുഴുവനും
 പറയുമെന്ന ഞാൻ യെന്നുവെങ്കിലും.
 സ്തുതിയിലാളിട്ടും ചിന്തയിൽ വീണ്ടുൻ
 മൃതിയടഞ്ഞുപോയവർക്കു വാക്കുകൾ.
 പരുങ്ങിയവരുന്നടുത്തുനിന്നിടം
 ചെറുമകനെയുമറിയുന്നില്ലവർ.
 കഴിയിൽപ്പോയ കണ്ണികുന്നില്ലല്ലോ;
 മുഴങ്ങിക്കേട്ടു നെഞ്ഞിടിപ്പും നിന്നുവോ!
 യേ. വളർത്തുമിനിലയിൽ വല്ലതും
 പറയുവാനൊരു പഴയ കാണാതെ

കന്നടമുഖമാണ് എന്ന് പറയുന്ന കൈ കഴുകിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണെന്ന് നിങ്ങളുടെ വാർത്തയിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. യനങ്ങന്നിപ്പൊഴി മിഴികളും ചുണ്ടും. “കഴിച്ചില്ലെന്നും നീ; വശപ്പം ചത്തുവോ?”

കനിവിൻ വാക്കുകളെ വെട്ടുകണം. ഇരുളിൽ നീലിമയലിഞ്ഞു മാഞ്ഞുനോ? മരങ്ങൾക്കു തല തെളിഞ്ഞു കാണുന്നോ? ശവങ്ങൾമേലിടും വെളുത്ത കോടിപോലിവിടെയുമിതാ നിലാവുവീഴുന്നു. വെറുംതറയിൽ വീണുറങ്ങും കഞ്ഞിനെ നിറമിഴികളാൽത്തഴുകിക്കൊണ്ടുവർ വിളിമുറയ്ക്കുന്ന വിറച്ചുവീഴുന്ന നിലാവിൻ നേക്കൊരു നെടുവീപ്പാകുന്നു. ഇവിടെയില്ലൊഴി നിലാവിനെക്കൊളം മിടുട്ടു നല്ലതെന്നെനിക്കു തോന്നുന്നു. അകലെയെന്നൊരു കിഴവൻനായുള്ള. തകർന്നപോൽ ദയയ്ക്കിരുന്ന മോങ്ങുന്നു. ഇനിയും നില്ക്കുവതിവിടെയെങ്ങനെ; യിറങ്ങിപ്പോവുമെന്നുമെവിടെ, യെങ്ങനെ വെളിയിലെമ്പാടും തെളിയും ചന്ദ്രിക വെളുത്ത മുകൾ, വെളുത്ത ശൂന്യത. പകുതിയും മിഴിയടച്ചുകൊണ്ടു പുകയുമുള്ളിൽത്താനൊതുങ്ങി നിൽക്കുമ്പോൾ വരികൾ വായിച്ചും പടത്തിൽക്കണ്ടും ഞാൻ

പരിചയിച്ചൊരാൾക്കുവിയേയോർമ്മിച്ചു. അടുത്തുചെന്നുനിന്നവരെക്കുറേ കരം തുടർപ്പിലിഞ്ഞിടും സ്വരത്തിൽച്ചോദിച്ചു: “ഇവിടെയീ നാട്ടിൽപ്പിറന്നൊരാൾക്കൊച്ചു കവിയെക്കൊണ്ടുവാൻ വളരെ

പ്പോകണോ?” വിരുന്നലോടവർ പറഞ്ഞു: “രാഘവ. പൂമ്പിലേക്കല്ലേ? വളരെപ്പോകണം.” പറഞ്ഞിടാതെ, യാ മുഖത്തു മങ്ങലായും പൂടൻ ദൈത്യത്തിൽ പൊരുളിറഞ്ഞു ഞാൻ.

കിടക്കുവാനൊരു ചെറിയ കിറപ്പാ. യെന്നിക്കു നൽകുവാനിവിടെയില്ലല്ലോ. നിറഞ്ഞൊഴുകുമാ മഹിതസ്സേഹമെൻ നെറുകയിൽ വീളെ മധുരം കൊഞ്ചി

ഞാൻ: “വഴി പറയുവാൻ മടിച്ചിടേ; ഒണ്ടാരു പിഴയും വന്നിടാതെളിനിലാവിനിൽ.” കരുങ്ങും വാക്കുകളെച്ചു വേർപിരിച്ചൊരുവിധം വഴി മനസ്സിലാക്കി ഞാൻ. “ഇറങ്ങട്ടിപ്പോൾ ഞാ, നിനിയും കാണാം” മെ-

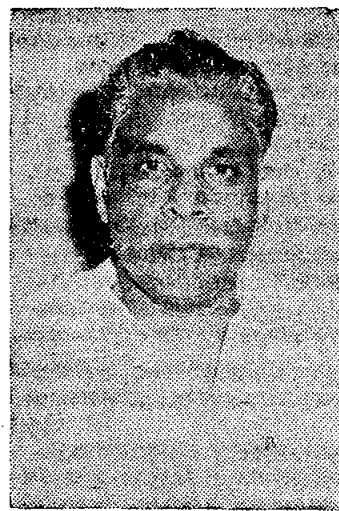
ന്നിടർച്ചയോടു ഞാൻ വിടപറയുമ്പോൾ പലതും ചൊല്ലുവാനിനിയുമുണ്ടെന്നു പറയും കണ്ണുനന്നാക്കത്തുനിർത്തുന്നു. മേപ്പം മുഖമിരുളുമുടിയും മറുവശമൊട്ടു വെളിച്ചം തേടിയും ശിരസ്സൊരിത്തിരിയുയർത്തും വൃദ്ധതൻ മനസ്സു ചൂണ്ടിലുടങ്ങുവീഴുന്നു: “കറച്ചല്ലീ നാട്ടിൽ മരിച്ചു മക്കളെക്കുറിച്ചു ദുഃഖിച്ചു കഴിയുമമ്മമാർ - വിടരു. പശുക്കൾക്കുപോലീനിടം മൊട്ടുവിൽക്കണ്ടൊരാ മുഖങ്ങളോർക്കുമ്പോൾ

കരളെറിഞ്ഞൊലുമുടലിൻ നേരിയ തരിയിലും കോരിത്തരിക്കുമമ്മമാർ. പൊരുതിവീണവരവരിൽത്തീയുണ്ടു മുതുകിലൊറവരധികമില്ലല്ലോ.”

മിഴിയടച്ചൊരു നെടുവീർപ്പിട്ടിട്ടു മുഴുവൻ ശക്തിയിൽത്തുടർന്നുപോന്നവർ: “അറിയുന്നിന്നൊ. നെന്നിക്കു മക്കളും ഞെരുതിയില്ലാതെ; യവരിലൊന്നു നീ. മരിച്ചുവരിനിത്തരിച്ചുവന്നിടാ; മരിച്ചു നാളെ മണ്ണടിയുമി ഞാനും. തനിച്ചിതൊക്കെയും സഹിച്ചു-

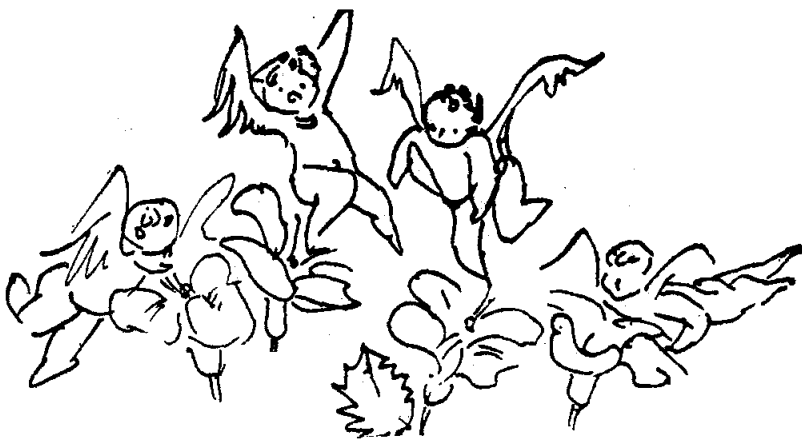
കൊള്ളാം ഞാ; നെന്നിക്കറിയണം, ജയിക്കുമോ നമ്മൾ?” “ജയിക്കുമോ നമ്മൾ?” നിലാവിലും

ഗനിയായും ജലിക്കുമിച്ഛോദും മുഴങ്ങിയെമ്പാടും. ജയിക്കുമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞുവോ? ശബ്ദം വിറയ്ക്കും തൊണ്ടയ്ക്കിത്തടഞ്ഞുനിന്നുവോ? നിലത്തു ശാന്തമായൊരു കഞ്ഞിന്റെ കറുത്ത മെയ്തൊട്ടു കരുത്തുനേടിയും, കറയുമമ്മതൻ കരംച്ചെരാതിലെക്കുമലിൻ ചുട്ടുള്ളിൽക്കൊണ്ടു ചുടിയും പുറഞ്ഞൊരക്ഷരം വരാതെ യാത്രയും പറഞ്ഞു ഞാൻ ചെററപ്പടി കടക്കുമ്പോഴും മുറും തന്ത്രികൾ മനസ്സിലങ്ങിങ്ങു മുറിയും വേദനയറിഞ്ഞുവെങ്കിലും തുണയരുളുവാണെന്നിരിക്കുമൊ ഹൃദയമെന്നോത്തു പുലർത്തിത്താൻ ധൈര്യം പറമ്പിനപ്പുറ മുറങ്ങും പാതയിൽ [ദ്യം. ലിറങ്ങിനിന്നൊന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ മുട്ടുവിലൊന്നു കൂടവരെ മുററത്തിൻ

തിരുനല്ലൂർ കരുണാകരൻ

നടുവിൽക്കണ്ടു ഞാൻ നിലാവിൽ നില്ക്കുമായും തണുത്തുപിന്നെയുമുകും ദുഃഖത്തിനായത്തും സ്മാരകമുരക്കിത്തീർത്തപോൽ. നിഴലുകളുടെ പിറകിൽ നിന്നെങ്ങും മുഴങ്ങിക്കേൾക്കുന്നു, “ജയിക്കുമോ നമ്മൾ?” തുടർച്ചയായും മുഴക്കമെൻറെ നെ-ഞ്ഞിടിപ്പിലുഗ്രമായ പ്രതിധ്വനിക്കുന്നു. യെത്തിനും ബോധക്ഷയം വരുത്തിക്കൊണ്ടുരുമുദേഹം ഗ്രസിച്ചു നിൽക്കുമ്പോൾ മണലുകളുണിക്കുന്നങ്ങളാകുന്നു; മുക്കളിലൂടെ ഞാൻ പറന്നുപോകുന്നു.

കഴിഞ്ഞ നേരവും നടന്നുതുറന്നു. മറിഞ്ഞതില്ല ഞാ; നൊട്ടവിൽ നോക്കുമ്പോൾ

വെളിക്കുമുള്ളിലും വെളിച്ചമുള്ളൊരു വെളുത്ത വീട്ടിന്റെ നടുയിൽ നിൽക്കുന്നു. തറയിലങ്ങിങ്ങു നിലാവിൽ ചായകളും മുറങ്ങും മുറഞ്ഞൻ നിഴലുണ്ടാവേ, തളുത്തിലമ്മയും സുഹൃത്തുമായ സ്വരമുയർത്തിക്കൊണ്ടുതോ പറയും ചങ്ങാതി തിട്ടക്കുമൊട്ടുനിറങ്ങിവന്നെറെ. പൂർത്തനാമെന്നെപ്പകച്ചു നോക്കുന്നു. ഇമ്മയനക്കുവാൻ മറന്നൊരെന്റെ കണ്ണിണയിലാ നോട്ടമിഴുകിച്ചേരുന്നു. ഉടുപ്പു നിശ്ശേഷമുടഞ്ഞുവാരിയുമുടലുമുള്ളവും തളൻ വാടിയും അടുത്തുനില്ക്കുമെൻ മുഖത്തുനിന്നു മക്ഷണത്തിലെന്റെ പേരുകൾ വീണു പോയ്.

ഞൊടിയിലെല്ലുകൾക്കൊരിഞ്ഞിടം കെട്ടിപ്പിടിയിൽ രണ്ടാളും പിണഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. അടുത്തു കാണുന്ന നാടായൊകിലും മറിയും തങ്ങളിലിരു ഹൃദയവും.

മിഴിയാൽ ഞങ്ങളെയുഴിയുമമ്മയെ-ഞ്ഞൊഴുതുനില്ക്കുമെൻ കഴുത്തിൽക്കൈയിട്ടും വിരിയുമൊറ്റൊരും വിതറിയും കട്ടൻ പരിചിലെന്റെ പേർ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കെ മകന്റെ, തന്റെയും, മതിമിയോടുള്ള മമത കൊണ്ടുവർ പരിഭവിക്കുകയായ്: “ഇവിടെയിത്രകണ്ടുക്കലായിട്ടും മിതിനമുൻപെന്തേ വരാഞ്ഞു നീ

കണ്ടെന്തി?”* വളവെഴാഞ്ഞൊരാ മനസ്സിലിങ്ങനെ വളരും സംശയം പരിഹരിച്ചു ഞാൻ: “സ്ഥലവും പേരുമായപ്പമില്ല; ഞാൻ വളരെത്തന്നെ; നിന്തെന്റെ വീട്ടുപേർ.”

പുറത്തുചെന്നു മേൽ കഴുകിവ, നതിൻ സുഖത്തിലങ്ങനെ ലയിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ കറച്ചുമുൻപു ഞാൻ നിറച്ചുക്കുണ്ണ. കഴിച്ചതിൻ കഥ പറഞ്ഞുവെങ്കിലും അടുക്കളയകത്തുളത്തിലേക്കെന്നെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയ് മകനുമമ്മയും. വിളമ്പുമമ്മതൻ വിനയവാത്സല്യം വിഭവമെത്രമേൽക്കുഴക്കിയില്ലെന്നെ! ഉറങ്ങിയാൽ ക്ഷീണം കറയുമെന്നു കൈ-

യുയർത്തി മാത്രമെന്നുഗ്രഹിച്ചെന്നാൽ നിറുത്തിടാതൊച്ചയെത്തു നിറുതെയെ-ച്ചെറുത്തുകൊണ്ടുതാനിങ്ങനെപോയ്

ഞങ്ങൾ കറച്ചുവാക്കിലെൻ പകലിനെപ്പറ്റി-പ്പറയും. നേരമുള്ളിലും സന്തോഷിതൻ തുടയ്ക്കുവല്ലതും കടന്നുചിന്താതെ വിടർന്ന കണ്ണുമായിരുന്നതേയുള്ളു. വിരിയും ചൂണ്ടുതു വിളക്കു കത്തിക്കും. ചിരിപൊലി, ഞ്ഞിതരം പരന്നതായ്ക്കുണ്ടു. കഥ നിറുത്തിത്താൻ; കവികൾക്കുൻ ധർമ്മം വ്യഥയെ വാക്കുവാൻതുടങ്ങി ചങ്ങാതി. കവിതയെപ്പടക്കുതീരയാക്കുമ്പോൾ കടിഞ്ഞാൺ കൈവിടാതിരിക്കാൻ

വാദിച്ചു. സമത്വം സിദ്ധായെന്നും. മേവിതൻ കവിതയെപ്പിന്നെൻ തിളക്കം വണ്ണിച്ചു. സമഗ്രാധകൾ സമർത്ഥമായ് പാടും സമവയസ്സർക്കു കഴിവിൽമോദിച്ചു. കഴിഞ്ഞു, പാതിരകഴിഞ്ഞുപോലും മറിഞ്ഞിടാ, താദൃമുട്ടത്തൊരാ ഞങ്ങൾ.

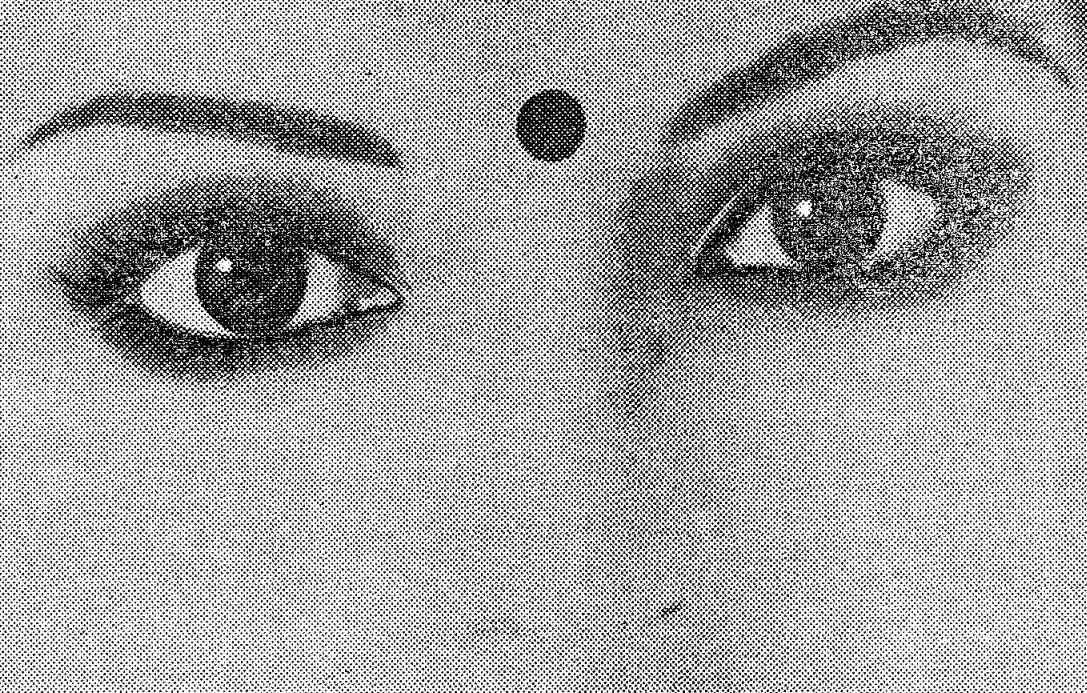
പുകഞ്ഞുനിറിയെൻ മനസ്സിൽ നില്ക്കും പുകയും സന്ധ്യയുമനുസ്മരിക്കുമ്പോൾ ഒരിക്കൽക്കണ്ടെന്റെ സുഹൃത്തിനോടു ഞാ-നറക്കൊച്ചോദിച്ചു, “ജയിക്കുമോ നമ്മൾ?” ക്ഷണങ്ങൾ, വേദനാജരങ്ങൾ, നിശ്ശബ്ദം കനത്ത പാദത്താൽക്കുന്നപോകുമ്പോൾ നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളിടയുന്നു; ഞങ്ങൾ പറയുന്നതുതീർത്ത്, “ജയിക്കുമോ നമ്മൾ.”

“ഉറങ്ങിടാമിനി; പൂലതും കാര്യങ്ങൾ പറയുവാൻ നാളെസ്സമയമുണ്ടല്ലോ,” അലസമിങ്ങനെ പറയും. തോഴനെ-ത്തലോടിക്കൊണ്ടുടൻ തടഞ്ഞുചൊല്ലി ഞാൻ:

“പുലരുംമുൻപു ഞാൻ പുറപ്പെടും; വൈകാ-തിനിയും കണ്ടിടാം; പരിഭവിക്കൊലാം.” മയങ്ങും കണ്ണുകൾ വിടരുമാറ്റല്ല. പിണങ്ങിയോതിനാൻ,

“മനസ്സിൽ വെച്ചേക്കും.” കിടക്കയാണു ഞാൻ മിഴിയടയ്ക്കാതെ കിഴക്കനാകാശം വെളുപ്പതുംനോക്കി. ചിലയുന്നാദൃത്തേക്കിളികൾ; കാരാടി-ച്ചിലപ്പടർപ്പുകളിലകുന്നു മെല്ലെ. തിരി പകുതിതാണെന്നിയും റാത്തലിൻ ചെറിയ വെട്ടത്തിൽത്തീനിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ ഒരുവശം ചരിഞ്ഞതുമെല്ലെതൻപോ-ലുറങ്ങുന്നു കട്ട; നണർത്തിയില്ല ഞാൻ.

കവിതകളെഴുതുന്ന കണ്ണുകൾക്ക്

പെറ്റൈക്സ്

കണ്മിഴികൾ വാർത്തകൾ പൊഴിയുന്ന പെറ്റൈക്സ് സ്ട്രീം തിളങ്ങും യൗവനം കൊഞ്ചും നാരിയണിതൻ മുഖലാവണ്യം അഞ്ചനകണ്ണുകൾ കളിനടനം കാണാൻ പെറ്റൈക്സ് കണ്മിഴി ശാസ്ത്രീയ മുദ്രപ്രകാരം തയ്യാറാക്കിയ പെറ്റൈക്സ് മഞ്ചി കണ്ണുകൾക്ക് കളിനടയെങ്കി കാത്തു നിൽക്കുന്നു ഒരു വിധത്തിലും അറപ്പും ഇല്ലാതെ.

പെറ്റൈക്സ് 38 വർഷങ്ങളായി നിങ്ങളുടെ പരിപൂർണ്ണ വിശ്വാസത്തിന്റെ മഹത്തായ പ്രതീകം.

അരവിന്ദ ലാബറട്ടറീസ്, മദ്രാസ് 600 033

പരമശാന്തമായൊരു സ്നേഹത്തെ...
 പുകലിൻ ശബ്ദങ്ങളുണർത്തിടുംമുമ്പേ,
 മടിച്ചുനിന്നിടും മനസ്സിനെബലാൽ
 പിടിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടിറങ്ങിപ്പോന്ന ഞാൻ.
 പ്രിയസുഹൃത്തേ, നീയരീകി-
 ലില്ലിപ്പോ:-
 ഴയിർത്തഴുന്നോറുവരികയുമില്ല.

മരിച്ചുപോയത്ര ദിനങ്ങൾ, രാത്രികൾ;
 മരിച്ചുപോയത്ര കിനാവുക;ഉണ്ണാൽ
 ഉണർന്ന ജീവനോടിരിപ്പു നീയുമ-
 ത്തന്നത്ത രാവുമെൻ മനസ്സിലിപ്പൊഴും.
 തിളങ്ങിപ്പോ നീൻ നനഞ്ഞ കണ്ണുകൾ;
 മുഴങ്ങിപ്പോ നീൻ നിശിതമച്ഛോദയം.

ഉന്മൂലം സ്നേഹത്താലെരിയും
 ദുഃഖമായും
 പൊതുവേ സൗന്ദര്യമുള്ളതും വീര്യമായും
 പിറന്ന നാടിന്റെ പുകയായും നീ
 നടന്നുപോയ കാലദികൾ കാണവേ,
 തണുത്തുപത്തു മണ്ണടിയുമാശയെ-
 പ്പനർജ്ജനീപ്പിക്കും കരുത്തു നേടുവാൻ
 വിളിച്ചുപോദിക്കും, മുറച്ചുപോ ഞാൻ
 വിളിച്ചുപോദിക്കും, "ജയിക്കുമോ
 നമ്മൾ?"

* എട്ടുകാൽ - തിരുവിതാംകൂറിലെ അന്നത്തെ ചെറിയ ഒരു നാണയം.
 * പയലാറിനടുത്തു - തിരുനെൽവേലൂ എന്ന് അർത്ഥം.

ആസ്ത്രേലിയ മുഖ്യമന്ത്രിയെ മാറി... (ഉൾപ്പാർട്ടി ജനാധിപത്യത്തിന്റെ പോക്കട്!)

“ഞാൻ സൃഷ്ടിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ച വ്യക്തിയാണ്. യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റേതാണ്” എന്ന് ഇബ്സൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു. എന്നാൽ യാഥാർത്ഥ്യം (Reality) തന്നെ വ്യക്തിയാണെന്നും നവീന കലാകാരന്മാർ കരുതുന്നു. യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ ഈ മറയ്ക്കലാണ് ഇറാലി യൻ നാടകകർത്താവായ പീറാൻ ദെല്ലോ (Piran dello 1867-1936) ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ “Right you Are If you think you Are,” “Henry IV,” “Six Characters in Search of an Author” ഈ നാടകങ്ങളിൽ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ തുടർച്ചയായുള്ള വ്യക്തിയാക്കിയെടുത്താണ് ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ളത്. സത്യമെന്തെന്ന് അറിയാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ സംസ്കാരത്തെ സംബന്ധിച്ച, സഭാചാരത്തെ സംബന്ധിച്ച സംഭ്രാന്താവസ്ഥയിൽപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് പീറാൻ ദെല്ലോ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. യാഥാർത്ഥ്യം അല്ലെങ്കിൽ ജീവിതം വ്യക്തിയാണോ? അതോ എന്നാണ് ഉത്തരമെങ്കിൽ കലയും വ്യക്തിയാണെന്നും വ്യക്തിയാണെന്നും കലാസൃഷ്ടി—മാനവസമൂഹം അല്ലെങ്കിൽ വ്യക്തിയാണെന്നും അല്ലെങ്കിൽ വ്യക്തിയാണെന്നും. ഈ അന്വേഷണത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഘട്ടം “മാർത്താണ്ഡവർമ്മ”യിലെ അനന്തപത്മനാഭന്റെ ജീവിതവുമായി എനിക്കു താല്പര്യമുണ്ടായി, എന്ന് പറയുന്നതിന് ഒരു സംഗത്യം ഇന്നില്ല. കഥാപാത്രങ്ങളുമായി താല്പര്യമുണ്ടായി എന്നാണ് നവീനസാഹിത്യകാരന്മാർ പറയുന്നത്. ഈ അന്വേഷണത്തിൽ തികഞ്ഞ കലാതത്വമോടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു നവീനനോവലാണ് “ഉവേ യൊൺസന്റെ ‘യാക്കോബിനെക്കുറിച്ചുള്ള അനുമാനങ്ങൾ’” (UWE JOHNSON—Speculations about Jakob) അനുമാനങ്ങൾ നിസ്സംഗ

എം. കൃഷ്ണൻനായർ

തയോടെ ഈ നോവലിലെ കഥാപാത്രങ്ങളെ നോക്കുന്നു എന്ന മാത്രമല്ല എഴുതേണ്ടതു്. കഥാപാത്രങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ ഒരു ബന്ധമില്ല എന്നും രേഖപ്പെടുത്തണം. സ്നേഹത്തിനോ വിശ്വാസത്തിനോ ആരും ഭാജനങ്ങളായി വർത്തിക്കുന്നില്ല. ഫലമോ? ആരും ആരെയും അറിയുന്നില്ല. വ്യക്തിയുടെ വികാരപ്രകടനം മറ്റൊരു വ്യക്തിയിൽ പ്രതികരണമുളവാക്കി

ഷകനായ ആൻഡി വെർഹോർ പറയുന്നു. “ഓരോ ദിവസവും ഞാൻ കണ്ണാടി നോക്കുന്നു. പുതുതായി എന്തെങ്കിലും കാര്യം ചെയ്യുന്നു... ഒരു പുതിയ മുഖം. ജോൺസൺ—ജോൺസന്റെ പത്തൊമ്പതാം ഞാൻ ജോൺസൺ—ജോൺസൺ ആൽക്കോഹോളിൽ കുതിച്ചു മുഖക്കുരുവിൽ തേക്കുന്നു. ആൽക്കോഹോൾ ഉണങ്ങുന്നതുവരെ ഞാൻ ഒന്നും വിചാരിക്കുന്നതേയില്ല. അതു വരുന്നില്ലെങ്കിൽ മാംസത്തിന്റെ നിറമുള്ള ഒരു ‘മുഖക്കുരു മരുന്ന്’ തേക്കാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനായിക്കഴിഞ്ഞു... അങ്ങനെ മുഖക്കുരു മുടപ്പെടുത്തു. എന്നാൽ ഞാൻ മുടപ്പെടുത്തു കൈ തെളിയിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല എന്നിരിക്കെ കണ്ണാടി നോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നും ഇല്ലാതില്ല. എല്ലാമുണ്ട്. ഭാവരഹിതമായ നോട്ടം... അസഹനീയമായ ആലസ്യം... ചാരനിറമാർന്ന ചുണ്ടുകൾ—ഒന്നും ഇല്ലാതില്ല.”

പക്ഷേ, കണ്ണാടി നൽകുന്ന ഈ സൂക്ഷ്മതയെക്കുറിച്ചാണ് ബോധം താൽക്കാലികമാണെന്ന വെർഹോർ തുടർന്നു പറയുന്നത്. “ഇനി കണ്ണാടിയിലേക്കു നോക്കുമ്പോൾ ഒന്നും കണ്ടില്ലെന്നുവരും” എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. വ്യക്തിപരങ്ങളും സമൂഹഗതങ്ങളുമായ വികാരങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ് സമകാലിക മനുഷ്യനെ—നമ്മൾ യൊൺസന്റെ നോവലിൽ ദർശിക്കുന്നു. ഇതിന് മഹാചിന്തകന്മാർ പല കാരണങ്ങളാണു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുക. അസ്തിത്വഭൂതമാണു ഹേതുവെന്ന് എക്സിസ്റ്റൻഷ്യലിസംററുകൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ബ്യൂറോക്രസിയായാണ് ഇതിനു കാരണമെന്ന് ജർമ്മൻ സോഷ്യലിസ്റ്റ് മാക്സ് വെബർ. തന്റെ തൊഴിലിന്റെ ഉല്പന്നത്തിലുള്ള നിയന്ത്രണം വിട്ടുപോയ തൊഴിലാളി തന്നെ വെറുമൊരു ‘വസ്തു’വായി കരുതുമ്പോൾ ഇതുണ്ടാകുന്നുവെന്നു മാർക്സിന്റെ ആദ്യകാലകൃതികളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മാനുഷികമൂല്യങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന തകച്ചു ഇതിലേക്കു നയിക്കുന്നുവെന്ന് ഫ്രഞ്ച് സോഷ്യലിസ്റ്റ് എമിൽ ദർക്കോ. അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. സിനിസിസം, ആത്മഹത്യാവാർത്ത ഇവയോടു ബന്ധപ്പെട്ടതായിരുന്നു മനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഇതിനു വ്യാഖ്യാനം നൽകുന്നത്. ഊവേ യൊൺസൺ ആകട്ടെ രാഷ്ട്രവ്യവഹാരത്തോടു (politics) ഇതിനെ ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നു.

ജീവചരിത്രം ഊവേയൊൺസൺ പോമറേനിയയിൽ 1934-ൽ ജനിച്ചു. കിഴക്കൻ ജർമ്മനിയിലെ റൊസ്റ്റോക്, ലിപ്റ്റിംഗ്സിം സർവകലാശാലകളിൽ വിദ്യാഭ്യാസം നിർവഹിച്ചതിനുശേഷം അദ്ദേഹം

1959-ൽ പടിഞ്ഞാറൻ ജർമ്മനിയിലേക്കു പോന്നു. ആ വർഷംതന്നെ പ്രസാധനം ചെയ്ത “യാക്കോബിനെക്കുറിച്ചുള്ള അനുമാനങ്ങൾ”ക്കു ഫൊൺടേൻ സമ്മാനം ലഭിച്ചു. അടുത്ത നോവലായ “ഏക്കി മിനെക്കുറിച്ചുള്ള മൂന്നാമത്തെ ഗ്രന്ഥം”ത്തിനു (The Thrid Book About Achim) “രാഷ്ട്രാന്തരീയ പ്രസാധക”രുടെ സമ്മാനം കിട്ടി. “ഗേൾഗ് ബുഹ്”നർ സമ്മാനം“മാണ് ജർമ്മനിയിൽ ലഭിക്കാവുന്ന ഏറ്റവും ഉത്കൃഷ്ടമായ സമ്മാനം. അതു. 1971-ൽ യൊൺസൺ കിട്ടി. രണ്ടാക്കോലുത്തോളം അദ്ദേഹം അമേരിക്കയിൽ താമസിച്ചു. അന്നത്തെ അനുഭവങ്ങളാണ് Anniversaries എന്ന നോവലായി രൂപംകൊണ്ടതു്. 1974-ൽ യൊൺസൺ പടിഞ്ഞാറൻ ജർമ്മനിയിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽപ്പോയി. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവിടെ താമസിക്കുന്നു എന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. Two Views. Absence ഇവയാണ് യൊൺസന്റെ മറ്റു നോവലുകൾ. Speculations about Jakob, Absence, Anniversaries (I part) എന്നീ നോവലുകൾ മാത്രമേ ഈ ലേഖകൻ വായിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അവയിൽ ഏറ്റവും ഉജ്ജ്വലമായതു് “യാക്കോബിനെക്കുറിച്ചുള്ള അനുമാനങ്ങൾ”തന്നെയാണ്.

കഥ

യൊൺസൺ ഇരുപത്തിയേഴുവയസ്സു മാത്രമുള്ളപ്പോൾ രചിക്കപ്പെട്ട ഈ നോവലിന്റെ ഇതിവൃത്തം അന്യോന്യ സഭാവ്യക്തികളാണ്. കിഴക്കൻ ജർമ്മനിയിലെ ഡ്രെസ്ഡൻ പട്ടണത്തിൽ റെയിൽവേ ജോലിക്കാരനായി കഴിയുകയാണ് യാക്കോബ്. യാക്കോബിന്റെ അമ്മ ഗർഭഭംഗം. അയാൾ സഹോദരിയെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഗസെൻ. പശ്ചിമജർമ്മനിയിലാണ് താമസം. രാഷ്ട്രവ്യവഹാരത്തെപ്പറ്റി ബന്ധിക്കുന്ന കാരണങ്ങളാലാണ് അവർ അങ്ങനെ ‘ക്രൂരമാറി’യതു്. ഗസെൻ നേറ്റോയുടെ (NATO—North Atlantic Treaty Organisation) ഓഫീസിൽ ജോലിക്കാരിയാണ്. അവളിൽനിന്ന് ചില രഹസ്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞുവരണമെന്ന് കിഴക്കൻ ജർമ്മനിയിലെ രഹസ്യപ്പൊലീസ് യാക്കോബിനോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടു. വളരെക്കാലം യാക്കോബും ഗസെനും ഒരുമിച്ചു താമസിച്ചിരുന്നവരാണ്. അതുകൊണ്ട് അയാൾ ചോദിച്ചാൽ അവൾ എല്ലാം പറയുമെന്ന് രഹസ്യപ്പൊലീസ് വിചാരിച്ചു. പക്ഷേ, അവരുടെ വിചാരം തെറ്റിപ്പോയി. ഗസെൻ ഒരു രഹസ്യവു. വെളിപ്പെടുത്തിയില്ല. യാക്കോബ് കിഴക്കൻ ജർമ്മനിയിലേക്കു തിരിച്ചു പോരികയുംചെയ്തു. അദ്ദേഹം വാർത്താപത്രം പഠിയ്ക്കുകയും അയാൾ തിരിച്ചെത്തിയ ദിവസം കാലത്തു് തീവണ്ടിക്കുടിയിൽപ്പെട്ടു മരിച്ചുപോയി. യാക്കോബ് ജോലിക്കായി റെയിൽപ്പാളം കടന്നുപോകുമ്പോഴാണ് ഈ ദുരന്തമുണ്ടായതു്. അതിലുമേറെ അദ്ദേഹം യാക്കോബ് റെയിൽവേജോലിക്കാരനായിരുന്നു എന്നതാണ്. ‘ട്രെയിൻ ഡിസ്റ്റാ

ഊവേ യൊൺസൺ

ച്ചായ്യിരുന്ന അയാൾക്കു തീവണ്ടി വരുന്ന സമയവും പോകുന്ന സമയവും അറിയാം. എന്നിട്ടും അയാൾ തീവണ്ടിക്കുടിയിലായി. ആളുകൾ സത്യമന്വേഷിക്കാൻ തുടങ്ങി. അന്വേഷണം മനസ്സിന്റെ വ്യാപാരമാണല്ലോ. സംഭവമാകുന്ന രശ്മി മനസ്സിന്റെ ജലാശയത്തിലൂടെ കടക്കുമ്പോൾ റിഫ്രാക്ഷൻ—അപവർത്തനം—സംഭവിക്കും. അപവർത്തനം സത്യം വ്യക്തമാക്കിത്തരില്ല. ഓരോവ്യക്തിയുടെ മനസ്സിൽ കൂടെ സംഭവം കടക്കുമ്പോഴും ഉണ്ടാകുന്ന അപവർത്തനം പലവിധത്തിലായിരിക്കും. അതിന്റെ ഫലമായി മിഥ്യാബോധംതന്നെ പല വിധത്തിലായിത്തീരും. അങ്ങനെ യാക്കോബിന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ച് അന്വേഷണം നടത്തിയവർ വിവിധങ്ങളായ മിഥ്യാസങ്കല്പങ്ങളിൽ എത്തി. മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണങ്ങൾ യാക്കോബിനെക്കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണങ്ങളായി. നോവലിന്റെ പേരു് ആ വിധത്തിൽ സാർവ്വകമായി ഭവിക്കുന്നു.

സത്യത്തിന്റെ വൈവിധ്യം

യാക്കോബിനെക്കുറിച്ച് അനുമാനങ്ങളിൽ എത്തുന്ന ഓരോവ്യക്തിക്കും വ്യവസ്ഥയുള്ള അനുഭവപ്രപഞ്ചമുണ്ട്. ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന് അതിന്റേതായ യുക്തിയുമുണ്ട്. അതിൽ ഓരോവ്യക്തിക്കും താൻ കണ്ടുപിടിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന പ്രപഞ്ചം സത്യംതന്നെയാണ്. എന്നാൽ ഈ സത്യം അപ്രപഞ്ചങ്ങൾ വിവിധങ്ങളും. സത്യം ഒന്നേയുള്ളുവെങ്കിൽ ഇതെങ്ങനെ സംഭവിക്കും? മറ്റൊരുവിധത്തിൽപ്പറയാം. ഒരാൾക്കു സത്യമായതു വേറൊരാൾക്കു സത്യമല്ല. ഒരുത്തന്റെ സത്യപ്രപഞ്ചം വികാരത്തിനു മാറ്റം വരുന്നതോടെ അപ്രത്യക്ഷമാവുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെ യുക്തിയും യാഥാർത്ഥ്യവും (സത്യവും) തമ്മിലുള്ള വിടവ് ഊവേ യൊൺസൺ ഏകദേശമായി ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. ഈ വിടവ് നൂറു കാരണക്കാരായ വ്യക്തികൾ തമ്മിലടക്കം മാറിനില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. യാക്കോബിന്റെ അച്ഛൻ യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചപ്പോൾ കുടുംബം തകർന്നു. അയാൾ സ്നേഹിച്ചിരുന്ന ഗസെൻ ‘ക്രൂരമാറി’ നടത്തി പശ്ചിമജർമ്മനിയിലേക്കു പോയി. യാക്കോബി

നോടു സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവൾ ‘നേറ്റോ’യിൽ ജോലി സ്വീകരിക്കാതിരുന്നില്ല. രക്തത്തിനു വെള്ളത്തിനേക്കാൾ കനമുണ്ടല്ലോ. രക്തബന്ധമില്ലാത്ത ഗസെൻ പടിഞ്ഞാറൻ ജർമ്മനിയിലേക്കു പോയതു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. എന്നാൽ യാക്കോബിന്റെ അമ്മകുടി നാടുവിട്ടു പോയതോ? രാഷ്ട്രവ്യവഹാരം ഏല്പിക്കുന്ന ആഘാതം അത്രകണ്ടു സൂക്ഷ്മമായിരിക്കാം.

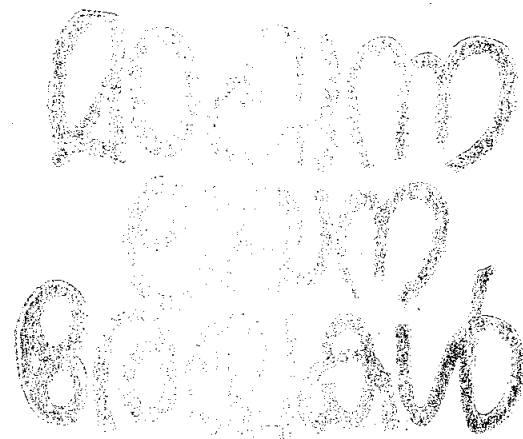
നോവലിലെ മറ്റു കഥാപാത്രങ്ങളും ഈ സ്നേഹരാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രതീകങ്ങളാണ്. കിഴക്കൻ ജർമ്മനിയിലെ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പ്രൊഫസറും അവിടുത്തെ രഹസ്യപ്പൊലീസിന്റെ റേജൻറും യന്ത്രത്തെപ്പോലെയാണ് പെരുമാറുക. രണ്ടുപേരും കുടുംബാംഗങ്ങളെ പരിഗണിക്കുന്നതേയില്ല. ഇങ്ങനെ നോവലിലെ ‘മനുഷ്യസമൂഹം’ യന്ത്രവൽകൃതമായിത്തീരുന്നു. ഇതിനുള്ള ഹേതു മറുപ്തുമില്ലാത്തതല്ലെങ്കിലുണ്ട്. സത്യത്തിന്റെ അവഗമനത്തിനു സഹായിക്കുന്ന സ്വസ്ഥത ഒരു വ്യക്തിക്കുമില്ല. രാഷ്ട്രവ്യവഹാരം എന്ന വ്യാപ്തം മാറിനില്ക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ ഭംഗി ആസ്വാദിക്കാനുള്ള പ്രവണത മനസ്സിലുണ്ടാകൂ. ആ മാനസിക പ്രവണത ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അനുധ്വാനത്തിനു മനുഷ്യനു കഴിയും. അനുധ്വാനം ശാന്തത കൈവരുത്തും. ആ സന്ദർഭത്തിൽ സ്നേഹിക്കാനുള്ള പ്രവണതയുമുണ്ടാകും. വ്യാസം. ഇതാണ്. പക്ഷേ, യൊൺസന്റെ നോവലിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് രാഷ്ട്രവ്യവഹാരം രൂപപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്ന ദൈനംദിനജീവിതത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്രാപിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വാതിൽ അവർക്കു കാണാൻ വയ്യ. അതു കണ്ടുപിടിച്ചു് അകത്തേക്കു കടന്നാലേ സ്നേഹത്തിന്റെ വാതിൽ കാണാൻ കഴിയൂ. ഇങ്ങനെ സ്നേഹത്തിന്റെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും സത്യത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തോടൊപ്പം ഊവേ യൊൺസൺ നമ്മുടെ മുൻപിൽ നില്ക്കുന്നു. “യാക്കോബിനെക്കുറിച്ചുള്ള അനുമാനങ്ങൾ” ആൻറികമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നോവലല്ല. കമ്മ്യൂണിസത്തിനെതിരായി അതിൽ ഒരു വാക്കുപോലുമില്ല. അതല്ല വേറൊരു മാർക്സിസ്റ്റ് പീസായ ‘ഇൻകോഗ്’ നിറോയുടെ സ്ഥിതി. പെട്ടെങ്കിലും ഒട്ടാകെ പ്രചാരണാത്മകമായിട്ടുതന്നെ കമ്മ്യൂണിസത്തിനെതിരെ വാദങ്ങളും ന്യായങ്ങളും ഉന്നയിക്കുന്നു. ‘ഡോക്ടർ ഷിവാഗോ’ എഴുതിയ ‘പസ്റ്റർനക്കിന്റെ കലയിൽ പൊതിഞ്ഞ ഉദ്ബോധനത്തിനും പ്രചാരണാത്മകതയുമുണ്ട്. ഊവേ യൊൺസണാകട്ടെ നിസ്സംഗനായി മാറി നിൽക്കുകയാണ്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥിതിയിൽ ആദ്ധ്യാത്മികതയ്ക്കിന്റെ ശോഭ ഒട്ടുമില്ലാതെയായി മനുഷ്യൻ നിസ്സഹായരായി നിൽക്കുന്നു എന്ന് യൊൺസൺ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതായി സമ്മതിക്കാം. പക്ഷേ, അതിനു പ്രചാരണത്തിന്റെ നൂതനയൊന്നുമില്ല. മനുഷ്യ സംസ്കാരത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ ഒരു നാഴികക്കല്ലായി ഞാൻ ഈ കലാസൃഷ്ടിയെ കാണുന്നു.

യാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ സംസ്കാരത്തെ സംബന്ധിച്ച, സഭാചാരത്തെ സംബന്ധിച്ച സംഭ്രാന്താവസ്ഥയിൽപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് പീറാൻ ദെല്ലോ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. യാഥാർത്ഥ്യം അല്ലെങ്കിൽ ജീവിതം വ്യക്തിയാണോ? അതോ എന്നാണ് ഉത്തരമെങ്കിൽ കലയും വ്യക്തിയാണെന്നും വ്യക്തിയാണെന്നും കലാസൃഷ്ടി—മാനവസമൂഹം അല്ലെങ്കിൽ വ്യക്തിയാണെന്നും അല്ലെങ്കിൽ വ്യക്തിയാണെന്നും. ഈ അന്വേഷണത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഘട്ടം “മാർത്താണ്ഡവർമ്മ”യിലെ അനന്തപത്മനാഭന്റെ ജീവിതവുമായി എനിക്കു താല്പര്യമുണ്ടായി, എന്ന് പറയുന്നതിന് ഒരു സംഗത്യം ഇന്നില്ല. കഥാപാത്രങ്ങളുമായി താല്പര്യമുണ്ടായി എന്നാണ് നവീനസാഹിത്യകാരന്മാർ പറയുന്നത്. ഈ അന്വേഷണത്തിൽ തികഞ്ഞ കലാതത്വമോടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു നവീനനോവലാണ് “ഉവേ യൊൺസന്റെ ‘യാക്കോബിനെക്കുറിച്ചുള്ള അനുമാനങ്ങൾ’” (UWE JOHNSON—Speculations about Jakob) അനുമാനങ്ങൾ നിസ്സംഗ

അന്വേഷണത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഘട്ടം “മാർത്താണ്ഡവർമ്മ”യിലെ അനന്തപത്മനാഭന്റെ ജീവിതവുമായി എനിക്കു താല്പര്യമുണ്ടായി, എന്ന് പറയുന്നതിന് ഒരു സംഗത്യം ഇന്നില്ല. കഥാപാത്രങ്ങളുമായി താല്പര്യമുണ്ടായി എന്നാണ് നവീനസാഹിത്യകാരന്മാർ പറയുന്നത്. ഈ അന്വേഷണത്തിൽ തികഞ്ഞ കലാതത്വമോടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു നവീനനോവലാണ് “ഉവേ യൊൺസന്റെ ‘യാക്കോബിനെക്കുറിച്ചുള്ള അനുമാനങ്ങൾ’” (UWE JOHNSON—Speculations about Jakob) അനുമാനങ്ങൾ നിസ്സംഗ

ജീവചരിത്രം ഊവേയൊൺസൺ പോമറേനിയയിൽ 1934-ൽ ജനിച്ചു. കിഴക്കൻ ജർമ്മനിയിലെ റൊസ്റ്റോക്, ലിപ്റ്റിംഗ്സിം സർവകലാശാലകളിൽ വിദ്യാഭ്യാസം നിർവഹിച്ചതിനുശേഷം അദ്ദേഹം

കൗമുദി ന്യൂസ് സർവീസ്

വളരെ പ്രമുഖനായ ഒരു കോൺഗ്രസ്-എ നേതാവിനെ ഇക്കഴിഞ്ഞ ദിവസം ഒരു ക്ലബ്ബിൽ വെച്ചു കണ്ടു. “ലയനം നടക്കുന്നു”, അദ്ദേഹം ശക്തിയുക്തം പ്രഖ്യാപിച്ചു.

ലയനമെന്നാൽ കോൺഗ്രസ്-എയും കോൺഗ്രസ്-എയും തമ്മിലുള്ള ചേരൽ; ഋതുക്കൾ പലതും കടന്നുപോയിട്ട് മോഹ സാഹചര്യമെന്നാൽ ആ പഴയ മുദ്രാ വാക്യം. “നടക്കുന്നു” എന്നു വെണ്ഡിതമായി പറഞ്ഞതാണ് കാര്യങ്ങളെക്കെ നടത്തിയെടുക്കുന്നതിൽ അതിപ്രവീണനായ വ്യക്തിയാണെങ്കിൽ കൂടിയും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ “നടക്കുന്നു” അങ്ങനെയൊന്നു നടക്കുന്ന കാര്യം സംഗതമാണ്.

കാരണം ഒന്ന്—എ. കെ. ആന്റണി. കാരണം രണ്ട്—കെ. കരുണാകരൻ. “ലയനം” ഏറ്റവും ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതായാണു് കെ. പി. സി. സി. എ പ്രസിഡൻ്റ് ആന്റണി. ഒരു പ്രാദേശികകക്ഷിയായിത്തുടരാൻ ഇനി തങ്ങളിലെന്ന് ആലോചിച്ചു. കോട്ടയത്തും കൊച്ചിയിലും വെച്ച് ആവർത്തിച്ച പ്രഖ്യാപിച്ച ആന്റണിക്കു്, പക്ഷേ, ഇപ്പോൾ ലയനത്തെപ്പറ്റി മിണ്ടാത്തമേ ഇല്ല. ആന്റണി മിണ്ടിത്തുടങ്ങുമ്പോഴോ ക്ഷണം എന്തോ കഴപ്പം വരാൻ പോകുന്നുവെന്നു്. ആന്റണി മിണ്ടാതിരിക്കുമ്പോൾ കരുണാകരനെക്കുറിച്ചു, എന്തോ കഴപ്പുള്ള സംഭവമുണ്ടായിരിക്കുന്നു എന്നാണു്. ഒരാളിന്റെ മിണ്ടലും മിണ്ടാതിരിക്കലും ഇത്രയും അർത്ഥശൂന്യമാണോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ, നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനം ഇതു രണ്ടിലും മാത്രമാണല്ലോ എന്നാണു് ഉത്തരം!

ലയനം ഏറ്റവും ആവശ്യമായിരിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെയായാണു് മുഖ്യമന്ത്രി കരുണാകരൻ. അദ്ദേഹത്തിനു് ഇപ്പോളു കാര്യത്തിൽ യാതൊരു താല്പര്യവുമില്ല. അദ്ദേഹം മുഖ്യമന്ത്രിയായിക്കയറിയപ്പോൾ ചുറ്റുപാടും നൽകിയിരുന്ന അഥ

വാ ജനിപ്പിച്ചിരുന്ന ധാരണ ഒന്നൊന്നു കൈമാറ്റം മുഖ്യമന്ത്രിപദത്തിലിരുന്ന് ആഗ്രഹം പൂർത്തിയായശേഷം രാജ്യകാര്യം മറ്റൊരാൾക്കെങ്കിലും വിട്ടുകൊടുത്തിട്ട് അദ്ദേഹം ഗവർണ്ണറോ അമ്പാസിഡറോ മറ്റോ ആയി രംഗമൊഴിയുമെന്നതായിരുന്നു. ഇന്നു് ആ ലക്ഷ്യമൊക്കെപ്പോയി. ഒന്നരയല്ല, അഞ്ചുകൊല്ലവും, കഴിയുമെങ്കിൽ അച്ചുതമെന്നോന്റെ കാലത്തെത്തന്നപോലെ ഒന്നൊന്നരക്കൊല്ലം കൂടിയെങ്കിലും ഭരിക്കണമെന്നതാണത്രേ ഇപ്പോൾ കരുണാകരന്റെ ചിന്ത. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോ

അടുത്ത പരിപാടി അഴിമതിയെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ചർച്ചയാണ്. ഒരു രാഷ്ട്രീയനേതാവു്, ഒരു ഭൂതാഗസ്ഥൻ, ഒരു ബിസിനസ്സുകാരൻ എന്നിങ്ങനെ ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രാഗല്ഭ്യം നേടിയവരാണ് പങ്കെടുക്കുന്നതു്.

വ്യാപാരങ്ങളിലൂന്നുന്നവർ സ്വന്തം പാർട്ടിയിൽപ്പോലും ഇല്ല. എന്നിരിക്കെ ഈ “ചിന്ത” വെറും സാഹചര്യത്തെളിവുകളിൽ നിന്നുള്ള അനുമാനം മാത്രമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

കരുണാകരനു് ഇപ്പോൾ “ലയനം” എന്ന ഉന്നവാടി വേണ്ട. സ്വന്തം പാർട്ടിക്കുള്ളിലെ കലാപമൊക്കെ കരേ ഒരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കരേയൊക്കെ സ്വയം ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സ്വന്തം പാർട്ടിക്കാക്കുപോലും—കെ. ജി. അടിയോടി, എ. എ. കൊച്ചുണ്ണി തുടങ്ങിയ “മോഹി” കരുക്കളുപോലും—ഒരേ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു വാക്കും പറയാൻ അവകാശം നൽകാതെ, മന്ത്രിസഭയുടെ മാനേജിങ്ങ് ഡയറക്ടറും ചെയർമാനും ഡയറക്ടർബോർഡും ഒക്കെയായി മുഖ്യമന്ത്രി മാറിയിരിക്കുന്നു. പാർട്ടിക്കുള്ളിൽ മുഖ്യമന്ത്രി രാജപ്രസാദൻ നേതൃത്വത്തിൽ ചെറുപ്പക്കാരിലൊരുവിഭാഗം നടത്തിപ്പോന്ന കലാപം പോലും കൗശലപൂർവ്വം അമർച്ചചെയ്യപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. മുഖ്യമന്ത്രിയെ കെ. പി. സി. സി. ഐ യുടെ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായിക്കണമെന്നു് “ഏകകണ്ഠ”മായ ശുപാർശ സംസ്ഥാന യൂത്ത് കോൺഗ്രസ് നടത്തിയതിന്റെ പൊരുൾ വ്യക്തമാണല്ലോ. മുഖ്യമന്ത്രിയെ കെ. പി. സി. സി. ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായിക്കുന്നതിൽ ഇവിടെയാണു് എതിരില്ല എന്നു വരുത്താൻ പറ്റിയ വേറെ വിദ്യയേതു്? മുഖ്യമന്ത്രി ഇനി സെക്രട്ടറിയായിക്കിട്ടെത്തുന്നെ അതു് സംഘടനയിൽ നടക്കാൻ പോകുന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പിലൂടെ ആയിരിക്കും. ഇങ്ങനെ സ്വന്തം പാർട്ടിയിൽ നിന്നു് പെട്ടെന്നു് “ഭീഷണി”യൊന്നും ഉയരാൻ ഇടയില്ലെന്നിരിക്കെ, മുഖ്യമന്ത്രിയെക്കുറിച്ച് നവേണം ബാഹ്യ(ലയന)പിന്തുണ?

കൊട്ടം കൊരവയുമായി വന്ന ലയനം, ഒരു കരിയില വീണ ശബ്ദംപോലു മുളവാക്കാതെ ഇങ്ങനെ തല്ലാലനിര്യം പ്രാപിച്ചതിനു പിന്നിലെ കഥകൾ ചികഞ്ഞാൽ വളരെയേറെയുണ്ടു്. രണ്ടായി നിൽക്കുമ്പോൾ അധികാരസ്ഥാനങ്ങളും മറ്റു പ്രമാണിത്തങ്ങളുമുള്ള നൂറുകണക്കിനാളുകളെ, ഒന്നായി നിന്നാൽ കടിയുരുത്താൻ ഇടം കാണാതെ വരുന്നതുതൊട്ടു്, പഴയ ചില കടിച്ചുകൾ തീർക്കുന്നതുവരെയുള്ള കാര്യങ്ങളിലായി ഇതു വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്നു. ഇടയിൽ സ്വല്പം ആംഗ്ലോ-ഇന്ത്യൻ സങ്കീർണ്ണതയും നിയമസഭയിലെ ആംഗ്ലോ-ഇന്ത്യൻ നോമിനിയായി സ്റ്റീഫൻ പാലോ എന്ന കോൺഗ്രസ്-എ നേതാവിനെ നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ മുഖ്യമന്ത്രിയെന്നയാണെന്നു് പാലോയുടെ ഗ്രൂപ്പുകാർ പറയുന്നതും നടത്തി പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുകയുമാണു്.

ഇതിനിടയിൽ ഒരു കോൺ-ഐ. മന്ത്രിയുടെ “വയനാടൻ പരുക്കൻ” വിശേഷങ്ങൾ പത്രങ്ങളിൽ വരുന്നത്, സ്വന്തം പാർട്ടിനേതൃത്വത്തെ ഒരുക്കുകയും കാണിച്ചു എന്ന അറിവു് ആ മന്ത്രിയെ ജ്വലിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണു്. “പണ്ടു് എന്നിരിക്കെതന്നെ ഇത്തരം കപടവിദ്യകൾ ഉണ്ടായി. അന്നത്തെക്കെ എതിർത്തുനിന്നു. ഇപ്പോഴും വിദ്യ. അന്നത്തും നേരിട്ടും.”

വിലങ്ങുകൾ, ലാത്തികൾ തുടങ്ങിയവ ശേഖരിക്കാനായി ഒട്ടനേകം ക്ഷണിച്ചിരിക്കുന്നു

“ഉരുട്ടാൻ ആവശ്യമായ “ഉലക്ക” എവിടെ? ലയനം ഉടൻ നടക്കുമെന്നറിഞ്ഞുകൂടേ?”

എന്നു് ആ മന്ത്രി പ്രഖ്യാപിച്ചതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികൾ പറയുന്നു.

കോൺഗ്രസ്സ് ഐ-എക്കാർ ഇങ്ങനെ അന്യോന്യ സംഗതസംസ്കാരം വെള്ളമൊഴിച്ചുവെർത്തി, ലയന സ്വപ്നത്തെ പൊട്ടിച്ചെറിഞ്ഞിരിക്കെ, “മറ്റേ ലയനം” എന്തായെന്നു നോക്കാം.

മറ്റേ ലയനമെന്നതു് കേരള കോൺഗ്രസ്സുകളുടെ ലയനംതന്നെ. കേരള കോൺഗ്രസ്സിലെ—ജോസഫ് വൃഹദും മാണി വൃഹദും പ്രസ്താവനപ്പട്ട തുടങ്ങിയിട്ടു നാളേറെയായി. ജോസഫ് ഗ്രൂപ്പ് ഒന്നു പായുമ്പോൾ മറ്റേ ഗ്രൂപ്പ് ഒരു കരുതും. മാണിഗ്രൂപ്പ് വേതു ഭീഷണി മുഴക്കുമ്പോൾ മറ്റേ ഗ്രൂപ്പ് ആകാശമിളക്കും. ഭൂമിയുമിളക്കും.

ഈ യുദ്ധ കഥയിലെ ഏറ്റവും പുതിയ രംഗം “സമുദായ”ത്തിലെ സാമ്പത്തിക മേഖലകൾ കൈയടക്കാൻ ധനകാര്യ വകുപ്പു കൈയാളുന്ന മാണിഗ്രൂപ്പുകാർ കൊണ്ടുപിടിച്ച ശ്രമിക്കുന്നു എന്ന ആരോപണത്തോടെയാണു് തുടങ്ങുന്നതു്. കേരളത്തിൽ വളരെയേറെ “സ്വകാര്യ” ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളുണ്ടു്. അതായതു് പ്രൈവറ്റ് ബാങ്കിങ്ങ് സ്ഥാപനങ്ങൾ.

ഇവയിൽ ഏറിയകൂറും കേരള കോൺഗ്രസ്സ് പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന കൃസ്ത്യൻ സമുദായത്തിലെ കരേ പ്രമാണിമാരുടെ നിയന്ത്രണത്തിലാണു്. ധനകാര്യമന്ത്രി എന്ന നിലയിൽ ഈ സുപ്രധാനമേഖല കെ. എം. മാണിയുടെ ചൊല്ലടിയിൽ വരും. വഴിവിട്ടുള്ള “ചൊല്ലടിയിലാക്കൽ” നടക്കുന്നുവെന്നാണു് ജോസഫ് ഗ്രൂപ്പിന്റെ ആക്ഷേപം. മാണിഗ്രൂപ്പിനു് ഇങ്ങനെ ഒരു “അപ്പർ ഹാൻഡ്” കിട്ടാൻ പ്രത്യേക സൗകര്യങ്ങൾ മുഖ്യമന്ത്രി മനഃപൂർവ്വം വഴിയൊരുക്കിയതായി ജോസഫ് ഗ്രൂപ്പ് കരുതുന്നു. മാണിഗ്രൂപ്പിനോടും മുഖ്യമന്ത്രിയോടു് തന്നെയുമുള്ള അവിശ്വാസം, ഇപ്പോൾ ജോസഫ് ഗ്രൂപ്പിൽ കൊടിയ നീരസമായി വളർന്നു കഴിഞ്ഞതായാണു് രാഷ്ട്രീയ കേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നുള്ള റിപ്പോർട്ടുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്.

ലയനമങ്ങനെ. രേണമോ? പൊടി പൊടിക്കുന്നു. മന്ത്രിമാർ കാരുകളിൽ ശരവേഗത്തിൽ ഡിണ്ഡിമം മുഴക്കിപ്പായു

ന്നു. അവരുടെ അകമ്പടിക്കാറുകൾ സൈക്കിളുകാരെയും മോട്ടോർസൈക്കിളുകാരെയും മറ്റു കാരുകളെയും കാൽനടക്കാരെയും അമ്പരപ്പിച്ചും ഇടിച്ചു തെറിപ്പിച്ചും കൂടെപ്പായുന്നു. ഇതിനിടയിൽ (ഒരുകോടിയോളം രൂപയ്ക്കു്) ഒരു ഹെലികോപ്റ്റർ വാങ്ങി മന്ത്രിഗമനം ആകാശമാഗ്നയാക്കാൻ ഒരാലോചന. പത്തൊമ്പതു മന്ത്രിമാരും ഒരു ഹെലികോപ്റ്ററും ചേരുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ആകാശക്കസേര കളി രസകരമായിത്തീരും.

പഴയ “സ്റ്റീരിയോ” ഏർപ്പാടു് ഓർമ്മയുണ്ടല്ലോ. പല സംസ്ഥാനങ്ങളിലായി പടർന്നുപോയ ഒരു ആരോപണപരമ്പരയ്ക്കു് ഇതു് ഇടയാക്കി. നായനാർ ഗവണ്മെൻറിന്റെ കാലത്താണു് ആരോപണമുണ്ടായതു്. വലിയ ബഹുമാനമായിരുന്നു. അന്നത്തെ സംസ്ഥാനസർക്കാർ ഭരണപദ്ധതിക്കമ്മീഷനെ നിയോഗിച്ചു. തമിഴ്നാടുമായി നേരിട്ടു ബന്ധമുള്ള ഏർപ്പാടായതിനാൽ തമിഴ്നാടു ഗവണ്മെൻറും അന്വേഷണം ഏർപ്പാടാക്കി. കർണ്ണാടകവും ആരോപണത്തിന്റെ പരിധിയിൽപ്പെട്ടിരുന്നു. അന്വേഷം (ശേഷം 19-ാം പേജിൽ)

ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ശക്തി

സംസ്ഥാന നിയമസഭയുടെ 25-ാം വാർഷികം ഇക്കഴിഞ്ഞ 12, 13, 14 തീയതികളിൽ ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടു. രാഷ്ട്രപതി സെയിൽസിംഗ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്ത ആഘോഷപരിപാടികളിൽ സംസ്ഥാനത്തെ എല്ലാ രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളുടേയും നേതാക്കൾ സജീവമായിത്തന്നെ പങ്കെടുത്തു. തലസ്ഥാന നഗരിയിലെ പ്രധാന വീഥികളും സെക്രട്ടറിയേറ്റുമന്ദിരവും എം. എൽ. എ. ഫോറവും ഉൾപ്പെടെ രാജവീഥിയുടെ ഇരുവശങ്ങളിലുമുള്ള പ്രധാന കെട്ടിടങ്ങളും വർണ്ണമോഹനമായ വൈദ്യുത പ്രകാശത്തിൽ ആഘോഷനാളുകളിൽ മിന്നിത്തിളങ്ങി. ആഘോഷപരിപാടിയുടെ ഭാഗമായി നടന്ന ചടങ്ങുകളിലും ചർച്ചകളിലും നമ്മുടെ നേതാക്കൾ നമുക്കു് കേട്ടുപരിചയമുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ തന്നെ ആവർത്തിച്ചുവെങ്കിലും മുറപോലെ അവയും വളരെയേറെ വാർത്താപ്രാധാന്യം പിടിച്ചുപറ്റി. എം. എൽ. എ. മാരുടെ കായിക വിനോദപ്രദർശനത്തോടെ ആരംഭിച്ച ആഘോഷപരിപാടികൾ അവരുടെ തന്നെ കലാപാടവപ്രകടനത്തോടെ സമാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ജനങ്ങളുടെ സ്വയംഭരണാവകാശം ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കഴിഞ്ഞ ഇരുപത്തഞ്ചുവർഷം വിനിയോഗിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ നമ്മുടെ പൂർവ്വകാലനേതാക്കളും വർത്തമാനകാല നേതാക്കളും ഒരുപോലെ നിർവ്വതി പ്രകടിപ്പിച്ചു.

ആഘോഷപരിപാടികൾ നടന്നത് തലസ്ഥാനത്തു്. പരിപാടികൾ നടത്തിയത് നമ്മുടെ അംഗീകൃതപ്രതിനിധികളും. പരിപാടികളിൽ പങ്കെടുത്തതോ പാസ്സുകൾ കരസ്ഥമാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞ തലസ്ഥാനനഗരിയിലെ പ്രമുഖന്മാരും ഭരണകർത്താക്കളുടെ അനുമതിയും. ജനകീയഭരണത്തിന്റെ രജതജൂബിലി ആഘോഷത്തിലും ഇത്തരമൊരു പരിമിതി വന്നുചേർന്നു് അവിചാരിതമായിട്ടാണെന്ന് പറയാൻകഴിയുമോ? ഏതു കാലഘട്ടത്തിലും ഏതു കക്ഷിയോ കക്ഷികളോ ഭരിച്ചാലും, ജനകീയഭരണചക്രം തിരികുന്നതിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ നിർണ്ണായകസ്വാധീനം ചെലുത്താറുള്ളവർതന്നെ ജനകീയഭരണത്തിന്റെ രജതജൂബിലി ആഘോഷങ്ങളിലും നിർണ്ണയിക്കുന്നു. അതായത് കഴിഞ്ഞ ഇരുപത്തഞ്ചുവർഷമായി നടന്നുവരുന്ന ഭരണം ജനകീയമാണെങ്കിലും അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ

സാമാന്യജനങ്ങളിൽനിന്നും എത്രത്തോളം അകലയാണോ അത്രയും അകലെത്തന്നെ ജനകീയകേന്ദ്രത്തിന്റെ ജൂബിലി ആഘോഷങ്ങളുംചെന്നു പതിച്ചു. ഓരോ വർഷം കടന്നുപോകുന്നതും ഒരു പുതുവർഷപ്പൊൻപൂലരി കാഴ്ചവെച്ചുകൊണ്ടാണെന്നാണ് നമ്മുടെ സംസ്കാരിക പാരമ്പര്യം. നമ്മിൽ ജനിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ശുഭാപ്തിവിശ്വാസം. ഇരുപത്തഞ്ചു വർഷക്കാലം ഭൂതകാലയവനികൾക്കുള്ളിൽ മറയുമ്പോൾ ഇരുപത്തഞ്ചു മടങ്ങു പൊൻപൂർ ചൊരിയുന്നൊരു പൊൻപൂലരിയല്ലെങ്കിലും, പുതുമ കലർന്നൊരു പ്രഭാതമെങ്കിലും കണികാണാൻ കഴിയുമെന്ന് ആരെങ്കിലും ആശിച്ചുവോ എന്നറിയില്ല. അവിരാമമായ ആശാഭംഗങ്ങൾകൊണ്ടു് മരവിച്ച മലയാളി മനസ്സ് പുതുമകൾ പ്രതീക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിലും, ഭൂതകാലനേട്ടങ്ങളും കോട്ടങ്ങളും വസ്തുനിഷ്ഠമായി വിലയിരുത്തപ്പെടുമോ എന്ന് നോക്കിയിരുന്നിട്ടുണ്ടാകണം. പ്രത്യയശാസ്ത്രം എന്തായാലും തികഞ്ഞ പരിവർത്തനവാദികളായി മാത്രം പൊതുവേ

രജതജൂബിലിയോടനുബന്ധിച്ചു നടന്ന എം. എൽ. എ. മാരുടെ കലാപരിപാടികളിൽ റവന്യൂ മന്ത്രി പി. ജെ. ജോസഫിന്റെ ഗാനമേള

ഭികളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുള്ള നമ്മുടെ നേതാക്കളാൽത്തന്നെ നിയമസഭയുടെ രജതജൂബിലി അതിനുള്ളൊരുവസരമായി കണ്ടില്ല. ആഘോഷപരിപാടികൾ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്ത രാഷ്ട്രപതി മാത്രമായിരുന്നു ഏതാണ്ടു് ആ വഴിക്കു് അല്പം ചിന്തിച്ചത്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "ജനങ്ങൾക്കു് നിയമ

നിങ്ങളുടെ പാർട്ടിയുടെ നയപരിപാടി എന്നിരിക്കുമല്ല. എന്നാലും എന്തെ പാർട്ടിപ്രസിഡൻറാക്കിയ സ്ഥിതിക്കു് ഞാനതു മറക്കാം.

മസഭാ സാമാജികരിലുള്ള വിശ്വാസം നിലനിറുത്തുന്നതിലാണ് ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ശക്തി. ജനങ്ങൾ വലിയ വില കൊടുത്തുനേടിയ സ്വാതന്ത്ര്യം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതുതന്നെ വാദിത്വം എം. എൽ. എ. മാരുടേതാണ്. അതുകൊണ്ടു് നമുക്കു് രാഷ്ട്രത്തോടു് ജനങ്ങളോടു് ജനാധിപത്യ ലക്ഷ്യങ്ങളോടു് നമ്മോടു്തന്നെയും സത്യസന്ധമായിരിക്കാം. രാഷ്ട്രപതിയുടെ ജനാധിപത്യ തത്വചിന്താപരമായ ഈ ആഹ്വാനം അതേ വേദിയിലിരുന്നുകൊണ്ടുതന്നെ ആശംസാപ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തിയ നമ്മുടെ നേതാക്കൾ മരൊരാൾരീതിയിലാണ് കൈക്കൊണ്ടത്. അവർ സത്യസന്ധത പുലർത്തി. പക്ഷേ, അതു് ജനങ്ങളോടായിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രം.

പി. ഫസിലുദ്ദീൻ എം. എ. കൗമുദി ന്യൂസ് സർവീസ്

ഓരോ നേതാവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാർട്ടി സംസ്ഥാന രാഷ്ട്രീയത്തിൽ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള മുൻകാല സമീപനത്തെ ന്യായീകരിക്കുകയും എതിരാളികളുടെ സമീപനത്തെ പരിവൃപോലെ തള്ളിപ്പറയുകയും ചെയ്തു. തങ്ങൾ അധികാരത്തിലിരുന്ന കാലത്തു് ആവിഷ്കരിച്ച പരിപാടികളിൽ അവർ അവരുടെ വിശ്വാസം ആവർത്തിച്ചു പ്രഖ്യാപിച്ചു. എല്ലാ നന്മകൾക്കും തങ്ങളുടെ ഭരണമാണു് കാരണമെന്ന് ഭംഗ്യത്തരണ പറഞ്ഞുവെച്ചു. എന്നാൽ ഓരോരുത്തരും നേതൃത്വംകൊടുത്തു നടപ്പിലാക്കിയ പരിപാടികളുടെ പരിണിതഫലം ഇന്ന് എങ്ങനെ ജനങ്ങൾക്കു് അനുഭവപ്പെടുന്നുവെന്ന് കണ്ണുതുറന്നു് അവർ കാണുന്നുണ്ടാകണം. എന്നാൽ അതേപ്പറ്റി വായു് തുറക്കാൻ അവർ എന്തുകൊണ്ടോ തയ്യാറായില്ല.

'ഐക്യമുന്നണി രാഷ്ട്രീയ'ത്തെപ്പറ്റി പിന്നീടു് അവർ ചർച്ചചെയ്തപ്പോഴും സ്വന്തം രാഷ്ട്രീയകാഴ്ചപ്പാട്, വർത്തമാനകാല രാഷ്ട്രീയനിലപാടായിരുന്നു അവർ ന്യായീകരിച്ചത്. ഓരോരുത്തരും പറഞ്ഞു: തങ്ങളുടെ മുന്നണി ആദർശശുദ്ധിയുള്ളതു്; അവരുടേതു് വെറും തല്ലിപ്പൊളി.

ഐക്യമുന്നണി രാഷ്ട്രീയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചർച്ചയിൽ രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾ സംസാരിക്കുന്നതിനു മുമ്പു്, അവരുടെ മുഴങ്ങുന്ന ശബ്ദധാരണിയിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി, അവരുടെ ആവേശ-ആക്ഷേപപ്രകടനങ്ങളിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രമായി മരൊരാൾ ചിന്താധാര അവതരപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഡോക്ടർ കെ. എൻ. രാജിന്ദ്രറായിരുന്നു ആ ശബ്ദം. വളരെ പതിഞ്ഞ സ്വരത്തിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഇവിടെ നടന്ന പ്രക്ഷോഭങ്ങളെക്കുറിച്ചു് പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായ ഒരു അന്വേഷണമുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇവിടെ ഇതുവരെ രൂപംകൊണ്ട ഐക്യമുന്നണികൾക്കൊ

ന്നുതന്നെ പ്രത്യയശാസ്ത്ര പരമായ ഐക്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം പ്രസിംഗിച്ച രാഷ്ട്രീയനേതാക്കൾ മറുപടി പറയുക എന്ന വ്യാമോഹത്തോടു കൂടി ആയിരുന്നോ എന്നറിയില്ല. അദ്ദേഹം കാതലായ ചില പ്രശ്നങ്ങളിലേക്കുവിരൽ ചൂണ്ടി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: കഴിഞ്ഞ ഇരുപത്തഞ്ചു് വർഷക്കാലം ഇവിടെ പുരോഗതി ഒന്നും ഉണ്ടായില്ലെന്നു പറയുന്നില്ല. പക്ഷേ, ഈ പുരോഗതി ഐക്യമുന്നണി രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ ഫലമാണോ അതോ മറുവല്ലതിന്റേതും ഫലമാണോ? സാമൂഹ്യവികസന രംഗത്താണ് കേരളം ഏറ്റവും കൂടുതൽ പുരോഗതി നേടിയിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ ഈ പുരോഗതി സാധ്യമാക്കിത്തീർത്ത പല കാര്യങ്ങളും, വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തിന്റെ വളർച്ച, ആരോഗ്യക്ഷേമപ്രവർത്തനങ്ങ

യൊന്നും തുടർന്നു പ്രസിംഗിച്ച നമ്മുടെ നേതാക്കന്മാർ ഒളിഞ്ഞോ തെളിഞ്ഞോ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. മാത്രമല്ല, എം. എൽ. എ. മാരുടെ ഗാനമേളയും നാടകവും ജനിപ്പിച്ച 'ആനന്ദ'താംഗങ്ങൾ ഈ ചോദ്യങ്ങൾ വിഴുങ്ങിക്കളയുകയും ചെയ്തു. ഐക്യകേരളം പിന്നിട്ട ഇരുപത്തഞ്ചു വർഷം നമ്മെ രോിച്ച പാർട്ടികളും നേതാക്കളും ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വളർന്നുവന്ന ഗൗരവതരമായ പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി ഒന്നും മിണ്ടാതെ പോയതു് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നതു് ഒറ്റക്കുമാണു്. പല പേരുകളിൽ, പല മുന്നണികളിൽ നമ്മെ മാറിമാറിപ്പുകഴിഞ്ഞ കാൽനൂറ്റാണ്ടിനുള്ളിൽ 713 പുതിയ ബില്ലുകൾ നിയമസഭയിൽ വെച്ചു പാസ്സാക്കി. ഫലമോ? സംസ്ഥാനത്തെ കാർഷികോല്പാദനം പത്തുശതമാനത്തിലേറെ കുറഞ്ഞു. കേരളത്തിനു് കേരളമെന്ന പേരു് നൽകിയ നാളികേര

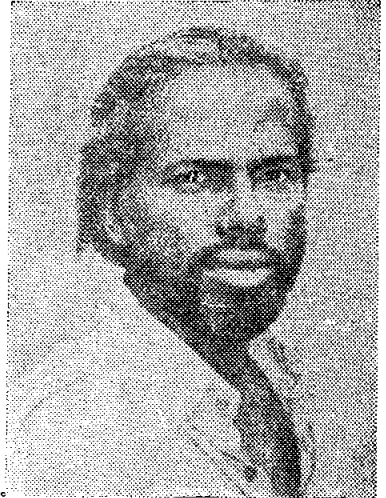
അഭിനയത്തിലും അവർ മുന്നിൽത്തന്നെ. നിയമസഭയുടെ രജതജൂബിലിയോടനുബന്ധിച്ചു് എം. എൽ. എ. മാർ അവതരിപ്പിച്ച 'വിഷമവൃത്തം' എന്ന നാടകത്തിൽ വി. എം. സുധീരൻ എം. എൽ. എ. യും മന്ത്രി കമലവും.

നിറങ്ങലിൽ പ്രമുഖരുടെ സംഗീതം

പ്രസിദ്ധ ചിത്രകാരനായ കെ. ദാമോദരൻ പുതിയ എണ്ണച്ചായരചനകളുടെ ഒരു പ്രദർശനം ഈയിടെ ബോംബെയിലെ താജ് ഗാലറിയിൽ വെച്ച് നടന്നു. 1980 മുതൽ 82 വരെ അദ്ദേഹം തീർത്ത ചിത്രങ്ങളിൽ നിന്നും തിരഞ്ഞെടുത്ത പതിനഞ്ചു ചിത്രങ്ങൾ ഈ പ്രദർശനത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ഈ 'സീസണിൽ' ബോംബെയിൽ നടന്ന കലാപ്രദർശനങ്ങളിൽ മികച്ചവയിലൊന്നായിരുന്നു ഇത്. അവതരണ ശൈലിയിലെ മൗലികതയും കവിത്വവും ആശയത്തിലെ ഗാഢതയും സംവേദനപരതയും ഈ ചിത്രങ്ങളിലെ എടുത്തുപറയാവുന്ന ഗുണവൈശിഷ്ട്യങ്ങളാണ്.

ഈ രചനകളിലെ രൂപങ്ങളും വർണ്ണങ്ങളും ഒരു പരിണാമശൃംഖലയാണ്. ചിത്രതലത്തിൽ വികാസം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ദാമോദരൻ മുൻകാല രചനകൾ നോക്കുമ്പോൾ ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാവും.

ദാമോദരൻ

ഈ ചിത്രങ്ങളിലെ രൂപങ്ങളും വർണ്ണങ്ങളും പരിണാമ-വികാസങ്ങൾക്കു ശേഷം പകുതയിലെത്തിയതായി തോന്നുന്നു. എഴുപത്തഞ്ച്-എഴുപത്താറ് കാലഘട്ടത്തിലെ ചിത്രങ്ങളിലെ സെമിഫിഗറേറ്റീവ് രൂപങ്ങൾ എൻപത്തി രണ്ടിലെത്തുമ്പോഴേക്കും വർണ്ണങ്ങളിൽ വിലയംപ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. മുൻചിത്രങ്ങളിൽ വർണ്ണങ്ങൾ രൂപങ്ങൾക്കകത്തെ നിറങ്ങളായിരുന്നപ്പോൾ പുതിയ ചിത്രങ്ങളിൽ അവ പരസ്പരം ചേർന്ന് ലയിക്കുകയും, ചിത്രതലങ്ങളിൽ ഒഴുകുകയും ചെയ്യുന്നു. മുൻചിത്രങ്ങളിൽ വർണ്ണങ്ങൾ രൂപങ്ങളുടെ ബാഹ്യാവരണമായിരുന്നപ്പോൾ അവ ഇവിടെ ഒന്നായിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. ചിത്രതലത്തിൽ നടക്കുന്ന ഈ ലയിക്കൽ സംഗീതമാണിത്. വർണ്ണപ്പൊട്ടുകളെക്കൊണ്ട് ചിത്രതലത്തിൽ ശ്രുതിയെ സമാനമായ അനുഭൂതി സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കാൻ ദാമോദരൻ സാധിച്ചിരിക്കുന്നു. വർണ്ണങ്ങളുടെ ഈ ഗുണത്തിൽ പാലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഇതിനു സഹായകമായിട്ടുണ്ട്.

ദാമോദരന്റെ പുതിയ ചിത്രങ്ങളെ

കൃഷി നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നാളികേരത്തിന്റെ വിലപോലെ ഉല്പാദനവും ഗണ്യമായി കുറഞ്ഞു. ഏറ്റവും കൂടുതൽ തേങ്ങ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന കേരളത്തിൽ തൊണ്ണൂറ് കിട്ടാത്തതുമൂലം ആണ്ടിൽ രണ്ടു മാസംപോലും കയർ ഉല്പാദനം നടക്കുന്നില്ല. ക്ഷേത്രാലാഭന രംഗത്തെ കമ്മിനികത്തുന്നതിൽ ഒരു പുരോഗതിയുമുണ്ടാകാതെ, അമ്പതു ശതമാനത്തിലേറെ ക്ഷേത്രാലാഭം ഇന്നും പുറമേനിന്ന് വരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, വ്യാജമദ്യം എപ്പോഴും സുലഭം.

ആണ്ടിലും മറ്റും അന്യസംസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു കടിയേറുന്നു. കേരളം രൂപംകൊള്ളുമ്പോൾ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ മൂപ്പത്തഞ്ചുശതമാനത്തോളം നിത്യഹരിതവനമായിരുന്നു. ആ വനസമ്പത്തു് ഇപ്പോൾ ഇരുപതു ശതമാനത്തിൽ താഴെയായി കുറഞ്ഞു. ബസ്സ് യാത്രാസൗകര്യം ദുസ്സഹമാവിധം കുറഞ്ഞു. വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തു് നാം മുൻപന്തിയിൽത്തന്നെ. എന്നാൽ 95 ശതമാനം ബിരുദധാരികൾക്കും ജോലിയില്ല. എസ്. എസ്. എൽ. സി. മാത്രം ആവശ്യമുള്ള ജോലികൾ എം. എ. ഓർ കൂടിയിൽക്കൂടി. തൊഴിലില്ലാത്ത അഭ്യർത്ഥികളെ എണ്ണം 20 ലക്ഷമായി വർദ്ധിച്ചു. ഇന്ത്യയുടെ മൊത്തം ജനസംഖ്യയിൽ നാലു ശതമാനം മാത്രമുള്ള സംസ്ഥാനമാണ് രാജ്യത്തെ മൊത്തം തൊഴിലില്ലാത്തവരുടെ പതിനഞ്ച് ശതമാനത്തിന്റേയും സങ്കേതം. സ്കൂളും കോളേജും അദ്ധ്യാപകവൃത്തിയും ഡിഗ്രിയുമെല്ലാം കച്ചവടച്ചരക്കായി മാറിയതും ഇവിടത്തന്നെല്ലേ?

ജനകീയഭരണംകൊണ്ട് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സാമ്പത്തികരംഗത്തുണ്ടായ മാറ്റങ്ങൾ—നേട്ടങ്ങളും കോട്ടങ്ങളും—സമഗ്രമായി അപഗ്രഥിച്ചു. പരിഹാരം കാണാൻ നമ്മുടെ നേതാക്കൾ ശ്രമിക്കാറില്ലെന്നല്ല. പക്ഷേ, ഇരുപത്തഞ്ചു വർഷം ശ്രമിച്ചിട്ടും ആശ്രമം എന്തുകൊണ്ട് വിജയിക്കുന്നില്ല? ഈ കുറ്റബോധം അവരെ പിടികൂടിയിട്ടുണ്ടോ? അതുകൊണ്ടാണോ, അവർ, അവ ആധികാരികമായി ചർച്ചചെയ്യാൻ ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ ജൂബിലി ആഘോഷവേളയിൽ, അതു് ഒഴിവാക്കി ഓടിച്ചാടിപ്പാടി കളിക്കാൻ താല്പര്യമെടുത്തതു്?

മുർത്തമെന്നോ അമർത്തമെന്നോ പറഞ്ഞു് തരംതിരിക്കുന്നത് തെറ്റാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻകാലചിത്രങ്ങളുടെ തുടർച്ചയാണിവ. അവയിലെ രൂപങ്ങൾക്കും വികാസപരിണാമങ്ങൾ സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രം. 1980-82 കാലത്തു് രചിച്ച ഈ ചിത്രങ്ങളെ മൂന്നു സീറീസിൽപ്പെടുത്താം. നിലയുടെ വിവിധ ചേരുവകളിൽ വരച്ച സമുദ്രാന്തരസൃഷ്ടികൾ, പച്ചകളിൽത്തീർത്ത പ്രകൃതിയുടെ രൂപഭാവങ്ങൾ, ഇളംചുവപ്പു് രാശികളിലുള്ള പുഷ്പസദൃശരൂപങ്ങൾ.

ശാന്തഗംഭീരമായ സമുദ്രത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്കിറങ്ങിച്ചെല്ലുമ്പോഴത്തെ കളങ്കവും ശാന്തതയും പെയിന്റിങ് നമ്പർ 3-ൽ അതു വെളിപ്പെടും. വർണ്ണബിന്ദുക്കളെക്കൊണ്ട് രചിച്ച ചുഴിപ്പോലുള്ള വർത്തുളരൂപങ്ങൾ ചിത്രത്തിൽ ചലനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, തൊട്ടടുത്ത തലങ്ങളിലെ ചായത്തേപ്പിലൂടെ ഈ ചലന സ്വഭാവം നിലനിർത്താൻ ദാമോദരൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സംഗീതത്തിന്റെ നിതാരസംഗീതം ശ്രവിച്ച് അതിലൂടെ ആനന്ദനിർവൃതി നേടുന്ന കലാകാരനെ പെയിന്റിങ് നമ്പർ 16-ൽ നാം കാണുന്നു. സംഗീതവുമായുള്ള ബന്ധംമൂലമാവണം, നിറങ്ങളുടെ കോണുകളിലും പ്രയോഗത്തിലും ഈ സീറീസിലെ മറ്റു ചിത്രങ്ങളിൽനിന്നും നേരിയൊരു മാറ്റം ഇവിടെ കാണുന്നത്. ചായത്തേപ്പിലൂടെ വരുത്തിയ സുതാര്യത ഈ സമുദ്രാന്തര ദൃശ്യങ്ങൾക്കു മാറ്റമുണ്ടാകുന്നു.

അടുത്ത സീറീസിലെ ചിത്രങ്ങളിൽ പ്രകൃതിയുടെ വിവിധ രൂപഭാവങ്ങളെയാണ് ആ വിഷയം രചിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഹരിതവർണ്ണത്തിന്റെ വിവിധ ചേരുവകളിൽ രചിച്ച ഈ സീറീസിലെ ചിത്രങ്ങളിൽ വെളിച്ചവും നിഴലും തമ്മിൽ ഒളിച്ചുകളി നടത്തുന്നതു കാണാം. വെളിച്ചത്തിന്റെ വിന്യാസത്തിൽ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ ചെലുത്തിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, ദൃശ്യങ്ങൾക്കകെ ചൈതന്യം കൈവന്നു കാണുന്നു.

സർവ്വപരാപരങ്ങളെയും പരിപാലിച്ചു പോരുന്ന അനിർവ്യാപനീയ ശക്തിയായ, പ്രകൃതിയോടുള്ള കലാകാരന്റെ പ്രതികരണമാണ് ഈ ചിത്രങ്ങൾ. ഇടുങ്ങിയ വനാന്തരത്തിന്റെ പ്രതീതി പെയിന്റിങ് നമ്പർ 2 ഉളവാക്കുന്നു. പുറത്തെ കൊടുംവെയിലിൽനിന്നും ആശ്വാസം പകരുന്ന കളർമയം തണലും ഏകാന്തതയുടെ ഈ വനാന്തരത്തിലനുഭവപ്പെടുന്നു.

പ്രഭാതകിരണങ്ങളോടു്, പൂക്കുമണിത്തു്, വൃക്ഷലതാദികളിലൂടെ മർമ്മര സംഗീതം പൊഴിച്ചുകൊണ്ട് നിൽക്കുന്ന പ്രകൃതിയെ ഈ രചനയിൽ കാണുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ ഈ രൂപഭാവങ്ങൾ പ്രസാദാത്മകവർണ്ണങ്ങളിലൂടെ ഹൃദയമായി ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിൽ ദാമോദരൻ വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു.

വർണ്ണങ്ങളെ ഒരു ഓർക്കസ്ട്ര

ചിത്രതലത്തിലേക്കു് ഒഴുകിവരുന്ന മായികവർണ്ണങ്ങളും അവ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രകാശധാരകളും ശിതളച്ചായകളും, ദാമോദരന്റെ വിഷ്വൽ ഫാൻറസിയിലേക്കു് നമ്മെ നയിക്കുന്നു.

കാലപ്രകൃതി ഈ ചിത്രങ്ങളിൽ വിരിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. ഈ സീറീസിലെ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായിത്തോന്നിയതു് 'ദാർക്കസ്' കളർകളോട് 'സ' എന്ന രചനയാണ്. സംഗീതത്തിന് ശ്രുതിയെന്നത്രതി വർണ്ണരാജികളിലൂടെ ഈ ചിത്രത്തിൽ മനോഹരമായി ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. രൂപങ്ങളുടെ അതിർത്തി രേഖകൾ വർണ്ണങ്ങളിൽ ലയിച്ച് അദൃശ്യമാവുകയും പുതിയ താളക്രമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ശ്രുതിയെസമാനമായ വർണ്ണവിന്യാസങ്ങളിലൂടെ പ്രകൃതിയുടെ നിമ്നരൂപങ്ങളെ ആവിഷ്കരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നതാണ് ദാമോദരന്റെ ആലോചനാവിധി.

മായുന്ന ലയന രേഖകൾ
(15-ാം പേജിൽനിന്നു തുടർച്ച)
ഷണക്കമ്മിഷനൊന്നും അവിടെയുണ്ടായില്ല. തമിഴ്നാടും കേരളവും (അന്ന്) അന്യകക്ഷികൾ ഭരിച്ചിരുന്നതിനാൽ, കോൺഗ്രസ്-ഐ ഭരിക്കുന്ന കേന്ദ്രം മറ്റൊരു നേതൃത്വത്തിലായിത്തീർന്നു. കമ്മിഷനുകളുടെ പ്രവർത്തനം തടയണമെന്ന് കോടതികളിൽ അപേക്ഷ ചെന്നു. പ്രവർത്തനം തടയപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ കേരള മന്ത്രിസഭ യോഗം കൂടി കേരളത്തിലെ സ്വീഡിൻ അന്വേഷണക്കമ്മിഷൻ പിരിച്ചുവിട്ടു. അങ്ങനെ കോലാഹലമുയർത്തിയ ഒരു കാര്യം കേന്ദ്രം മെന്ററി. തമിഴ്നാടിന് ഈ അന്വേഷണം നീളുന്നതിൽ താല്പര്യമില്ലത്രേ. ഏവർക്കും രക്ഷപ്പെടാം.

അന്വേഷണം വേണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു വർ, തനതായി അന്വേഷണക്കമ്മിഷനെ നിയോഗിച്ചുവർ, ഇപ്പോൾ അന്വേഷണമെത്തിയാക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭാണം എങ്കിലും ഇതൊക്കെത്തന്നെ.

കെ. സി. ചിത്രദാസ

തളർത്തുന്നയാത്രയായിരുന്നു. തലച്ചോറിൽ തീക്കനലുകൾ വിതറുന്ന ഉത്തരേന്ത്യൻ ഗ്രീഷ്മം. സകല സ്നേഹ നില്പുനിന്നും, ഗ്യാസംപിടിച്ച് തീച്ചുളയ്ക്കുന്നത് കൂടിയെന്നപോലെ തുഴയുന്ന ജമ്മു തവി എക്സ്പ്രസ്. കടിക്കുന്ന യിൽനിന്നും കേറിയല്ലോഴെ നല്ല തിരക്കും. അകത്തെന്നപോലെ ചുട്ടപഴുത്ത ബോഗിയുടെ മുക്തിയും ആരക്കാരായിരുന്നു. ജീവൻ പണയംവെച്ച യാത്രയെഴുന്നവർ.

വിയർത്തു കളിച്ച ഒരു പകലും രണ്ടും രാത്രികളും.

മൂന്നാംദിവസം രാവിലെ പമാൻ കോട്ട്സ്നേഹിതരിൽ. എന്റെ സുഹൃത്തും ചമേര ജലവൈദ്യുതപദ്ധതിയുടെ

ഹിമാലയത്തിലെ ഒരു സുഖവാസകേന്ദ്രമാണ് ഡെൽഹൗസി. സമുദ്രനിരപ്പിൽ നിന്ന് ഏഴായിരത്തോളം അടി ഉയരത്തിലുള്ള ഈ പ്രദേശം, പാകിസ്ഥാനോടുള്ള സാമീപ്യം കാരണം ചാര പ്രവർത്തനകേന്ദ്രം കൂടിയാണത്രേ. ഒരു യാത്രയുടെ ഓർമ്മക്കുറിപ്പ്.

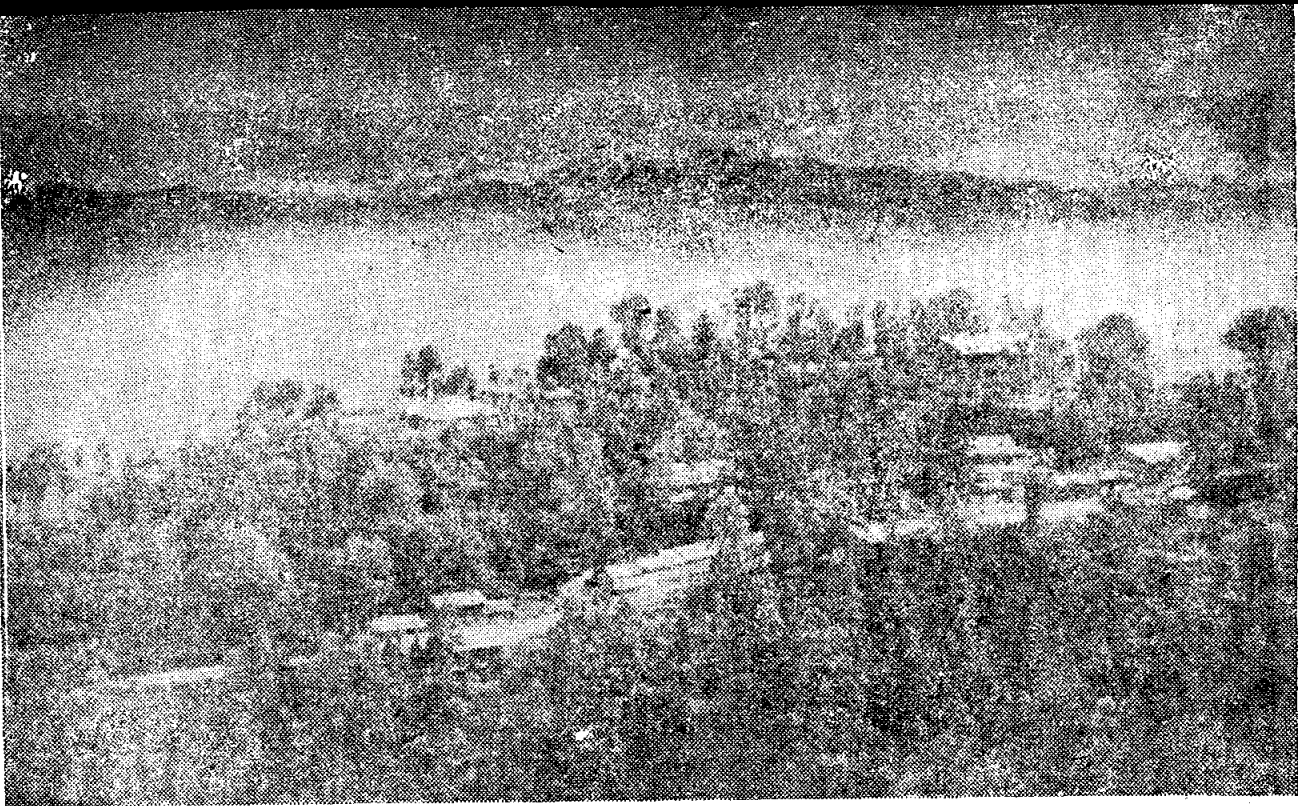
ടീഷ് എൻജിനീയർമാർ വന്നു. ടൗൺ പ്ലാനർമാർ വന്നു. ഈ ലോരവനത്തിൽ അവർ റോഡുകൾ നിർമ്മിച്ചു. പട്ടാളബാർക്കുകൾ നിർമ്മിച്ചു. സുഖവാസഗൃഹങ്ങൾ പണിതു. ഇന്ന് ഇന്ത്യൻ പട്ടാളത്തിന്റെ വലിയൊരു ട്രെയിനിങ് സെൻററാണിത്. പട്ടാളക്കാർക്കു കാലാവസ്ഥ പരിചയിപ്പിക്കാൻ ഉത്തമമത്രേ ഹിമാലയത്തിലെ ഈ സുഖവാസകേന്ദ്രം.

പഞ്ചാബിന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന ഡെൽഹൗസി സംസ്ഥാന വിഭജനം നടന്നപ്പോൾ ഹിമാചലിലേക്കുവന്നു. ഇന്ന് ചമ്പാജില്ലയിലെ പ്രധാനപട്ടണമാണിത്. ചരിത്രപ്രധാനമായ ഈ സ്ഥലം പല മഹാത്മാക്കളുടെ സന്ദർശനം കൊണ്ടും ധന്യമായതാണ്. നെഹ്റു അവസരം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെയും ഇവിടെ വന്നു തങ്ങുമായിരുന്നുവത്രേ. പതിമൂന്നാം വയസ്സിൽ സ്വന്തം പിതാവിനോടൊപ്പം രവിന്ദ്രനാഥടാഗോർ ഇവിടെവന്ന് താമസിക്കുകയുണ്ടായി. തൊള്ളായിരത്തി മുപ്പത്തിയേഴിൽ സുഭാഷ്ചന്ദ്രബോസ് ഇവിടെ ഏഴുമാസത്തോളം. ഒളിവിൽ പാർക്കുകയുണ്ടായി. സ്വാതന്ത്ര്യസമരകാലത്ത് പഞ്ചാബിലെ അനവധി വിപ്ലവകാരികളുടെ താവളവുമായിരുന്നുവത്രേ ഇത്.

പട്ടാളത്തിന്റെ താവളമാണെങ്കിലും ഡെൽഹൗസി വലിയൊരു സുഖവാസകേന്ദ്രമാണ്. മനോഹരമായ കാലാവസ്ഥ. ആരോഗ്യകരമായ അന്തരീക്ഷം. മറ്റു സുഖവാസകേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്ന് ഡെൽഹൗസിയെ വേർതിരിച്ചു നിറുത്തുന്ന വസ്തുതകൾ ഒന്ന് വൃത്തിയാണ്. ബ്രിട്ടീഷ് എൻജിനീയർമാരുടെ സാങ്കേതിക നൈപുണ്യം വിളിച്ചോതുന്ന റോഡുകൾ, അത്യന്തം ശുചിയായി സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ വേനങ്ങളും. ഇവിടുത്തെ ആരക്കാരുടെ (പഹാഡികളുടെ) ആത്മാർത്ഥതയും സ്വഭാവഗുണവും മാണം മറ്റൊന്നും. ഏതാനും ദിവസത്തേക്കായി വരുന്ന ടൂറിസ്റ്റുകളെ അവർ മടുപ്പിക്കുന്നില്ല. വഞ്ചനയുടെയോ ചതിയുടെയോ കഥകൾ ഡെൽഹൗസിയിൽ കേൾക്കുകയില്ല.

സീസൺ വരുമ്പോൾ

ഏപ്രിൽ-ആഗസ്റ്റാണ് ഡെൽഹൗസിയുടെ സീസൺ. സമതലത്തിലെ ചൂടിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനും സ്വല്പം സുഖിക്കാനും പണപ്പെട്ടുകൂട്ടുമായി ടൂറിസ്റ്റുകൾ ഇവിടെയെത്തുന്നു. അനവധി ഹോട്ടലുകളുണ്ട്. വിനോദകേന്ദ്രങ്ങളുണ്ട്. വീട്ടുമകളും ഈ കാലത്ത് തങ്ങളുടെ വീടിന്റെ ഒരുഭാഗം വാടകയ്ക്ക് കൊടുത്തു പണമുണ്ടാക്കുന്നു. കനത്തവാടകയാണ്. രണ്ടു മുറിയുള്ള ഒരു വീടിന് രണ്ടായിരവും അതിലധികവും തരംപോലെ അവർ വാങ്ങും. സ്ഥിരതാമസക്കാരായ

മലരുന്ന പാടുകൾ തിരിവിലിട്ടി... ഡെൽഹൗസി: ഒരു വിദൂരദൃശ്യം

ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കാണ് ഇതുകൊണ്ടു വിഷമം. ഒരു വീടും മുഴുവൻവർഷത്തേക്കും ഇവിടെ വാടകയ്ക്ക് കൊടുക്കുന്നില്ല. ഏഴുമാസത്തേക്കുമാത്രമേ കിട്ടുകയുള്ളൂ. സീസണായാൽ ഒഴിയണം. കാരണം വീട്ടുമകളുടെ പണക്കൊരിതന്നെ. ഏഴുമാസം അഞ്ഞൂറു രൂപ മാസവാടകയ്ക്ക് കിട്ടുന്ന വീടിന്, സീസണായാൽ രണ്ടായിരമാണ് വാടക. ഹോട്ടൽ വാടകയും ഇതുപോലെതന്നെ. സീസണിൽ രണ്ടും മൂന്നും ഇരട്ടിയാണ് മുറിവാടക.

എല്ലാ ഉപഭോക്തൃവസ്തുക്കളും പമാൻ കോട്ടിൽ നിന്നാണ് വരുന്നത്. അപ്പോഴേക്കും വില കൂടുന്നു. ഹിമാചൽ പഹാഡികൾ എന്നും രാവിലെ ശുദ്ധമായ പാലും ലഭിക്കുകയുമായി ഡെൽഹൗസിയെത്തുന്നു.

ഡെൽഹൗസിയെ ചുറ്റിപ്പറ്റി വേറെയും പീക്നിക് സ്പോട്ടുകളുണ്ട്. ഏട്ട് കിലോമീറ്റർ അകലെ കാലാതോപ്. ഇരുപതു കിലോമീറ്റർ അകലെ ഖജാർ തടാകം. പിന്നെ ചമ്പാ ജില്ലയുടെ തലസ്ഥാനമായ പുരാതനനഗരം ചമ്പ. ഈ സ്ഥലങ്ങളോടൊപ്പം അവിടേക്കുള്ള യാത്രയും മനോഹരമായ അനുഭവമാണ്.

ഹിമാചൽ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രധാന വരുമാനമാർഗ്ഗം ടൂറിസമാണ്. സിംല, കളി തുടങ്ങിയ ടൂറിസ്റ്റ് കേന്ദ്രങ്ങളോടൊപ്പം ഡെൽഹൗസിയും സംസ്ഥാനത്തിന് കനത്ത വരുമാനം നൽകുന്നു. ഹിമാചലികൾക്ക് തൊഴിലവസരം ലഭിക്കുന്നു. കൂലിവേലക്കാരുടെ ഹോട്ടൽ ബോയികളും ഗൈഡുകളുമായി ആകണക്കിനു പേർ സീസൺ കാലത്ത് ഇവിടെ ഉപജീവനം തേടുന്നു.

സീസണിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ടൂറിസ്റ്റുകളോടൊപ്പം അവരും ഡെൽഹൗസിയെത്തുന്നു. സീസൺ കഴിയുന്നതോടെ അവർ ജോലി നഷ്ടപ്പെടുന്നു. സമതലത്തിലെ സ്വന്തം ഗ്രാമങ്ങളിലേക്ക് അവർ മടങ്ങുന്നു.

ഭാരതത്തിനു പുറത്തുനിന്ന് ഇവിടെ ടൂറിസ്റ്റുകളെത്തുന്നു. എന്നിട്ടും വികസനപ്രവർത്തനങ്ങൾ വളരെ കുറവാണ്. യാത്രയിലും മറ്റും പല അസൗകര്യങ്ങളും ടൂറിസ്റ്റുകൾക്കു നേരിടേണ്ടിവരുന്നു. വ്യാപാരികൾക്ക് സീസൺകാലത്ത് കൊള്ളലാഭമേകണമെന്നല്ലാതെ ഡെൽഹൗസിയുടെ വികസനത്തിൽ അശേഷം താല്പര്യമില്ല. ഹിമാചൽ സർക്കാർ അർദ്ധമനസ്സോടെയാണ് വികസന പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നത്. ഒരു കാലത്ത് പഞ്ചാബിന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന ഡെൽഹൗസി വീണ്ടും പഞ്ചാബിൽ ചേർക്കപ്പെടുമോ എന്ന ഭയമാണ് കാരണം. ഇതുപോലൊരു സുഖവാസകേന്ദ്രം പഞ്ചാബിലില്ല. ഡെൽഹൗസിയുടെമേൽ കള്ളക്കണ്ണുള്ള പഞ്ചാബ് ഇതിനായി ഡെൽഹിയിൽ ചരടുവലികൾ നടത്തുന്നുണ്ടത്രേ!

പാക് അതിർത്തിക്കടുത്തായതിനാൽ ചാരപ്രവർത്തന കേന്ദ്രം കൂടിയാണ് ഡെൽഹൗസി. ടൂറിസ്റ്റുകളോടൊപ്പം ടൂറിസ്റ്റ് ചമയത്തിൽ പാക് ചാരന്മാർ ധാരാളം ഇവിടെയെത്തുന്നുവത്രേ. അവരുടെ പിന്മുറകൾ ഉറക്കുകയുണ്ടെന്നു ഏജൻറുകൾ വേറെ.

വലിയൊരു വിദ്യാഭ്യാസ കേന്ദ്രംകൂടി

യായ ഡെൽഹൗസിയെത്തും രണ്ടായിരത്തിലധികം വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠിക്കുന്നു. സ്കൂളുകൾ മിക്കവാറും സ്വകാര്യ ഏജൻസികൾ (മിഷ്യനറികൾ) നടത്തുന്നവയാണ്. ഇന്ത്യയിലെ ഒന്നാമതും സ്കൂളായി വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന സേക്രഡ് ഹാർട്ട്സ് ഇവിടെയാണ്.

ഒരുകാലത്ത് വിദേശികൾ മാത്രം അധ്യാപനം ചെയ്തിരുന്ന സ്കൂളിൽ ഇന്ന് ഇന്ത്യാക്കാരായ അധ്യാപകരുമുണ്ട്. വർഷങ്ങളിലൂടെ സ്കൂളിന്റെ നിലവാരം ഉയർന്നിട്ടുള്ളു. തങ്ങളുടെ കട്ടികൾ സേക്രഡ് ഹാർട്ട്സിൽ പഠിക്കുന്നത് സ്റ്റാററ്റ്സിംബലായി രക്ഷിതാക്കൾ കാണുന്നു. പ്രിൻസിപ്പൽ ബെൽ ജിയംകാരി സിസ്റ്റർ തെരേസയാണ്. അമ്പത്താറു വയസായി ഇവിടെ പഠിപ്പിക്കുന്ന ബ്രിട്ടീഷ്കാരി സിസ്റ്റർമാണു തന്റെ ജീവിതം ഭാരതത്തിലെ കട്ടികൾക്കായി ഉഴിഞ്ഞുവെച്ചവരാണ്. പന്ത്രണ്ടു മലയാളി സിസ്റ്റർമാരും സ്കൂളിലുണ്ട്. തൊട്ടുപുഴക്കാരി സിസ്റ്റർ ഇമാനുവലാണ് എനിക്ക് സ്കൂളിനെപ്പറ്റി കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞതെന്ന്. പന്ത്രണ്ടുവർഷമായി അവർ ഇവിടെ ജോലിചെയ്യുന്നു.

പഞ്ചാബ്, ഡെൽഹി, കൽക്കത്ത തുടങ്ങി ഭാരതത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും ഇംഗ്ലണ്ട്, അമേരിക്ക, സിങ്കപ്പൂർ തുടങ്ങിയ വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നും കട്ടികൾ ഇവിടെ പഠിക്കുന്നു. ഓരോ വർഷവും ആറുനൂറ്റാണ്ടിനു കട്ടികളെ അഡ്മിഷൻ കൊടുക്കാനാകാതെ തള്ളേണ്ടിവരുന്നു. ഹോസ്റ്റലിൽ 1986 വരെ രജിസ്ട്രേഷൻ കഴിഞ്ഞു. "സിസ്റ്റർ ഇമാനുവൽ പറഞ്ഞു. "എല്ലാ

പ്രോജക്ട് മാത്രമേയുള്ളൂ എം. വി. കഞ്ഞുപ്പൻ സ്വീകരിക്കാൻ സ്നേഹനിലുണ്ടായിരുന്നു. സഹിക്കവയ്ക്കാത്ത ചൂട് പാമേ പാകിസ്ഥാൻ അതിർത്തിയോടു ചേർന്നുകിടക്കുന്ന പമാൻകോട്ട് ഒരു യുദ്ധഭൂമിയായെന്നോയെന്നു തോന്നി. ചെവി കടന്ന പൊട്ടിക്കുന്ന ഗബ്ദത്തോടെ പത്തു മിനിറ്റിടവിട്ട് ആകാശത്തിലൂടെ അലറിപ്പാഞ്ഞു പരിശീലിക്കുന്ന പോർ വിമാനങ്ങൾ. കൂടുകൂട്ടുമായി നീങ്ങുന്ന പട്ടാളവണ്ടികൾ...ടാങ്കുകൾ. ആയുധധാരികളായ ജവാന്മാർ...

ബാനിഖേത്തിൽനിന്നു ഏട്ട കിലോമീറ്റർ മല കയറിയാൽ ഡെൽഹൗസിയായി. വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് നൈനിറ്റാളിലേക്കുപോയ ഓർമ്മയാണ് എന്നിലുണർന്നത്. ഓരോ മലച്ചുറിക്കയറുമ്പോഴും പാശ്ചാത്യർക്ക് തെളിയുന്ന വിശാലമായ ഹിമാചൽ-പഞ്ചാബ് സമതലം. വെയിലിൽ കളിച്ചുനീക്കുന്ന പച്ചയും നീലയും ഉടുപ്പിട്ട മലകൾ. ഒരു വെള്ളിപ്പാനിനെപ്പോലെ അനന്തതയിൽനിന്ന് ഇഴഞ്ഞുവരുന്ന രാവി നദി. വിദൂരതയിൽ മഞ്ഞിന്റെ ധവളകിരീടമണിഞ്ഞ ഹിമാലയ സാനുക്കൾ. അവിടെ ഒരിക്കലും മഞ്ഞുകുന്നില്ല.

ജലൈയിലാണ് ഞാൻ ഡെൽഹൗസിയെത്തുന്നത്. 'സീസൺ' ഏതാണു്

ബാലകൃഷ്ണൻ. കെ.

“വിട്ടുകാട്ടാൻ നോക്കൂ, കട്ടികളുടെ മേൽ
 മോട്ടോ, മൃഗങ്ങളെ സന്ദർശിക്കൂ, ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞ് ചർമ്മരക്ഷക്ക് അല്പസമയം പോലും ലഭിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് എന്റെ അമ്മ എപ്പോഴും ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ആന്ററിസെപ്റ്റിക് ക്രീം തന്നെ ഞാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ബോറോലിൻ ബോറോലിൻ ആന്ററിസെപ്റ്റിക് പ്രവൃത്തിയാൽ എന്റെ ചർമ്മം വർദ്ധമുഴുവൻ സുക്ഷിതമാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. - പിങ്ക്ലീൻ, ചോറിന്റെ ചുവക്കൽ, സൂര്യനാലും എണ്ണിവകളിൽനിന്ന്. നിത്യജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ചെറിയ മുറികളും, പോലുകളും അതിവേഗം ഉണങ്ങുവാനും ബോറോലിൻ സഹായകമാണ്. ഇപ്പോൾ എനിക്ക് എല്ലാപക്ഷവും ചെയ്തതിർക്കാം - എന്റെ ചർമ്മത്തിന് ഒരുപാതിയടില്ല. ബോറോലിൻ കഴിവ് അപാരമാണ്!”

“ചർമ്മത്തിന്റെ പരിരക്ഷയ്ക്ക് ഇത്രയധികം സമയമെവിടെ? ബോറോലിൻ ഉണ്ട്, അതിനാൽ വേവലാതി ഇല്ല!”

ജി.ഡി. ഫാർമസ്യൂട്ടിക്കൽസ് ലിമിറ്റഡ്, ആന്ധ്രപ്രദേശ്, ന്യൂ ആലപ്പുർ, കോഡ് 700 058

HTC-GDP-4388

വർഷം തങ്ങളുടെ കട്ടികളെ സേത്രവ് ഫാർമസ്യൂട്ടിക്കൽസ് ലിമിറ്റഡ്. പക്ഷേ, ഞങ്ങൾക്കും പരിമിതികളുണ്ടല്ലോ.”

പണമോ സ്ഥാനവലിപ്പമോ കൊണ്ടുമാത്രം തങ്ങളുടെ കട്ടികളെ ഇവിടെ ചേർക്കുമെന്നു വെച്ചാൽ നടക്കുകയില്ല. ഒരുതരത്തിലുള്ള സ്വാധീനങ്ങൾക്കും ഇവിടെ സ്ഥാനമില്ല. കട്ടി സ്മാർട്ടായിരിക്കണം. നല്ല സ്വഭാവമുണ്ടാകണം. പണമോ അഡ്മിഷൻ ടെസ്റ്റിൽ കടന്നു കൂടുകയും വേണം.

ഹിമാചലിലെ ഒരു മന്ത്രിയുടെ ഭാര്യ സ്വന്തം കട്ടിക്ക് അഡ്മിഷൻ വേണ്ടി പ്രിൻസിപ്പൽ ഫോൺ ചെയ്തുവത്രേ. “സി ഓററ് മൈ ഡോക്ടർ ഈസ് അഡ്മിറ്റഡ്” മന്ത്രിഭാര്യയുടെ അധികാര സ്വരം.

സിസ്റ്റർ തെരേസ എന്നും പറയാതെ ഫോൺ ചെയ്തുവത്രേ.

കരേക്കഴിഞ്ഞ് മന്ത്രി നേരിട്ട ഫോൺ ചെയ്തു. അപ്പോൾ പ്രിൻസിപ്പൽ പറഞ്ഞുവത്രേ: “കട്ടിയുടെ അമ്മയ്ക്ക് പെരുമാറ്റം നറിയില്ല. അതുകൊണ്ട് കട്ടിക്ക് അഡ്മിഷൻ സാധ്യമല്ല.”

വിനയശാലിയായ സിസ്റ്റർ തെരേസയുടെ മുന്നിൽ പല വമ്പന്മാരും ദൈവത്തിന്റെ മുന്നിലെന്നപോലെ തൊഴുകുകൊണ്ടുനിൽക്കുന്നത് ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾ അവിടെക്കഴിച്ച എനിക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞു.

ഒരു മാതൃകാവിദ്യാലയം. അതിന് ചേർന്ന പ്രിൻസിപ്പൽ; തന്റേടിയായ ബെൽജിയംകാരി അമ്മ.

ഫാദർ ഹയസന്ത്

ഫാദർ ഹയസന്തുമായുള്ള കൂടിക്കാഴ്ച തികച്ചും യാദൃച്ഛികമായിരുന്നു.

ഡെൽഹിയിലെ ഏറ്റവും വലിയ പള്ളി [സെയിന്റ് ഫ്രാൻസിസ്] അസിസി ചർച്ച്] യിലെ അച്ചൻ മലയാളിയാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ കൗതുകം തോന്നി. മൂന്നുതവണ പോയപ്പോഴും അച്ചൻ പള്ളിയിലിരിയ്ക്കുന്നില്ല. ജോലി സംബന്ധമായി പുറത്തു പോയതായിരുന്നു.

അവസാനം ഒരുദിവസം ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് രണ്ടുമണി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അച്ചനെ കണ്ടു. അച്ചൻ ഉച്ചക്ഷേണം കഴിഞ്ഞു വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു.

പൂർണ്ണമായും നാലു ഫാദർ ഹയസന്ത് ഇരിങ്ങാലക്കുടക്കാരനാണ്. അറുപതു കഴിഞ്ഞുകിടന്നു. മുപ്പതുവയസ്സിന്റെ ചുരുക്കുകൂട്. ആജ്ഞാപാത്രം.

“നിങ്ങൾ വല്ലതും കഴിച്ചോ?”

കണ്ടുകേണ അച്ചന്റെ സ്പെഷ്യലിസ്റ്റായ ചോദ്യം. ഞങ്ങളുടെ മറുപടിക്കു കാത്തു നില്പാതെ അച്ചൻ അകത്തുപോയി കറേറ്റിയും പഴവും കൊണ്ടുവന്ന് ഞങ്ങളെ തിരിച്ചു.

ഡെൽഹിയിലെ സുഭാഷ് ചൗക്കിൽ ചെറിയൊരു കുന്നിൻപുറത്താണ് പള്ളി. 1906-ൽ ഇറാലിയൻ പുരോഹിതന്മാരാണ് സ്ഥാപിച്ചത്. മരങ്ങൾ നിറഞ്ഞ കളർമുഖ്യേറിയതും മനോഹരമായ പരിസരം.

സാധാരണ ക്രൈസ്തവപുരോഹിതനെക്കുറിച്ചുള്ള യാഥാസ്ഥിതിക ധാരണകൾ ഫാദർ ഹയസന്തുമായി സംസാരിച്ചപ്പോൾ അലിഞ്ഞുപോയി. എന്തും ‘ഈസി’ യാ യെ ട്ടു കുന്ന സ്വഭാവം നിങ്ങളുടേതായിത്തീർന്നു. ഫലിതം നിറഞ്ഞ സംസാരം. എത്ര കേട്ടാലും മതിവരില്ല. കാര്യങ്ങൾ വെട്ടിത്തുറന്നു പറയുന്ന ഇതുപോലെ ഒരു ക്രൈസ്തവ പുരോഹിതനെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല.

മലയാളിയെന്നു വെച്ചാൽ അച്ചൻ ജീവനാണ്. ഡെൽഹിയിലെവിടെയെങ്കിലും ഒരു പുതിയ മലയാളി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു കേട്ടാൽ അച്ചൻ ഓടിപ്പോകുമത്രേ, കാരണമേന്മ സുഖസൗകര്യങ്ങളുണ്ടാകണം.

അച്ചന്റെ വെട്ടിത്തുറന്നുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ സംശയം പ്രകടിപ്പിച്ചു.

“ഇതു അച്ചന്റെ ഇമേജിനെ ബാധിക്കില്ലേ?”

“ഞാൻ ഇതുവരെ കാര്യങ്ങൾ തുറന്നു പറഞ്ഞാണു ജീവിച്ചത്. ആർക്കും ഒരു ഡോക്ടറും ഞാൻ ചെയ്തിട്ടില്ല. അറിഞ്ഞുകൊണ്ടും ഞാൻ ചെയ്തിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് എനിക്കൊന്നും മാച്ചുപിടിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. ആരെയും പേടിക്കേണ്ടതുമില്ല.”

ഡെൽഹിയിലാകെ ഒരൊറ്റ ക്രിസ്ത്യൻ കടുംബമേയുള്ളൂ. പണമേ കറേറ്റിസ് ത്യാഗികളായ പട്ടാളക്കാരുമുണ്ട്. അച്ചൻ പറഞ്ഞു.

“ഇവിടെ അച്ചന്റെ പ്രധാന ജോലി യെന്താണ്?”

“ഗ്രാമങ്ങളിൽപ്പോകും. അവിടെ മരുന്നും വസ്തുക്കളും മറ്റും വിതരണം ചെയ്യും.”

“അവരിൽ എന്തെങ്കിലും ‘ഇഫക്ട്’ ഉണ്ടാക്കാൻ അച്ചൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?”

“അതല്ല. അച്ചന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ ചിരിയുണ്ട്. “വെറുതേ കിട്ടിയാൽ അവർ എന്തും വാങ്ങും. ഇതു തന്നെയാണെന്നോ, ഈ വൃദ്ധൻ എന്തിനിങ്ങനെ കഷ്ടപ്പെടുന്നുവെന്നോ ഒരു നിമിഷം അവർ ചിന്തിക്കുകയില്ല.”

“ദൈവവചനം പ്രചരിപ്പിക്കുകയെന്ന പണയം കർമ്മത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അച്ചൻ ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചിന്തിക്കാൻ പാടുണ്ടോ? പറയാൻ പാടുണ്ടോ?”

“അച്ചനെ പ്രകോപിപ്പിക്കാനായി ഞാൻ മനഃപൂർവ്വമാണ് ചോദിച്ചത്. “എന്നാണ് പൊതുവായ വിശ്വാസം.” അച്ചൻ തുടർന്നു. “പക്ഷേ, ഇതു ആത്മാർത്ഥമായി ചെയ്യുന്ന? നിങ്ങളെപ്പോലുള്ളവർക്ക് എന്റെ തൊഴിലിനെക്കുറിച്ച് നിറം പിടിപ്പിച്ചു വാക്കുകൾ താണെന്നിന്ദ്ര പറയണം? ഒരു ദിവ്യന്റെ വേഷംകെട്ടി ഭരണപരത്തിലിരിക്കാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഞാനും ഒരു മനുഷ്യനാണ്. എന്റെ ശരീരത്തിലും മലയും മാംസവുമാണ്. എനിക്കും മാറു മനുഷ്യരെപ്പോലെ അറിവ് തുടങ്ങിയ വികാരങ്ങളുണ്ട്. നൂറു തവണ ഓരളെ ഉപദേശിക്കാം. എന്നിട്ടും കേട്ടില്ലെങ്കിൽ

പിന്നെ ഞാനെന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? ഞാൻ ചെയ്യുന്ന സേവനങ്ങളെന്തെന്ന് എനിക്കറിയാം. ജീവൻപോലും അപകടത്തിലാക്കിയിട്ട് പല വിദ്യാഗ്രാമങ്ങളിലും ദൈവ സന്ദേശമെത്തിക്കാൻ ഞാൻ പോയിട്ടുണ്ട്.”

“എന്നിട്ടോ?”

“എന്നിട്ട്, ഞാൻ പറയുന്നില്ല.” അച്ചന്റെ മുഖത്ത് പ്രകടമായ അസ്വാസ്ഥ്യം. കണ്ണുകളിൽ അറിവ് കത്തിവിടുന്നു. വാക്കുകളിൽ പച്ചരസം കലർന്നിരുന്നോ? “നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നത് കേട്ടാൽത്തോന്നും ഇതൊക്കെ വളരെ എളുപ്പമാണെന്ന്. ആട്ടെ, നാളെ നിങ്ങൾ എന്റെ കൂടെ വരു. ഇരുപത്തിനാലു കിലോമീറ്റർ നടന്ന് നമുക്കൊരു ഗ്രാമത്തിൽപ്പോകാം. അവരെ ശുശ്രൂഷിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ, അവരുടെ പ്രതികരണമറിയുമ്പോൾ ആദ്യം അവിടുന്ന് ഓടുക നിങ്ങളാണോ ഞാനാണോ എന്ന് നോക്കാം.” അച്ചന്റെ വെല്ലുവിളി.

“ഇതിനൊരു പോംവഴിയുണ്ടോ?”

അച്ചൻ നെററി തടവി.

“തനിക്ക് വേണ്ടതെന്തെന്ന് മനുഷ്യസ്വഭാവം തോന്നാത്തതിടത്തോളം കാലം രക്ഷയില്ല. ആകാശത്തു ചിറകിട്യാതെ പറക്കണമെന്ന അതിമോഹത്തിന് നിറം പിടിപ്പിക്കുന്നതേന്മ കൊണ്ട്, നിൽക്കുന്നതിലേക്ക് കാലോന്നതരപ്പിക്കാനല്ലേ നമ്മൾ ശ്രമിക്കേണ്ടതു? ജോഹായിട്ടുവന്നുവെച്ച് ഞാൻ ദൈവമൊന്നുമല്ല. എന്റെ ശ്രമങ്ങൾക്കും പരിമിതികളുണ്ട്. ഈ പള്ളികോമ്പുണ്ടിൽ ചാടിക്കളിക്കുന്ന കുരങ്ങന്മാരെ കണ്ടിട്ടില്ല. അവർക്കുപോലും ഞാൻ പറയുന്നതു മനസ്സിലാവും. പക്ഷേ...” അച്ചൻ മുഴുവിയായി.

ഇന്ത്യയുടെ വടക്ക് കിഴക്കൻമേഖലയിലെകുറുപ്പ് ഞാൻ അച്ചനോടു പറഞ്ഞു. അവിടെ മനുഷ്യനെത്തിന്നതെന്ന ആദിവാസികൾ പെട്ടെന്നാണ് ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചത്. സന്ദേശപരത്താൻ അവിടെ പോയവർക്കൊക്കെ ആത്മാർത്ഥമായി, ഹൃദയംകൊണ്ട് അവർ യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു.

“ശരിയാണ്” അച്ചൻ തലയാട്ടി.

“പക്ഷേ, ഭാരതത്തിലെ മറ്റിടങ്ങളിൽ അതല്ല സ്ഥിതി. സമതലക്കാർ സാമന്ത്രി. കൂടിയവരാണ്. ഇവിടെ സാധാരണക്കാരനെ വലയ്ക്കുന്ന ശക്തികൾ പലതാണ്. രാഷ്ട്രീയം. അധികാരഭാഹം. ധനാധിപതി. മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനല്ലാത്താക്കുന്ന ഈ ശക്തികളെ നേരിട്ടു തോല്പിക്കാൻ മത്സരിക്കേണ്ടി വരികയും സാധ്യമല്ല. വിശേഷിച്ചും നമ്മുടെ രാജ്യത്ത്. ആധുനികജീവിതം മനുഷ്യനെ കൂടുതൽ സിനിക്കാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. എല്ലാവരും അപരനെയാണെന്ന്. ഞാൻ ജോഹായിട്ട് ചെയ്യുമ്പോഴേ അവർ സംശയത്തോടെ നോക്കുന്നു. ‘പള്ളി എന്തോ പണിപറ്റിക്കാൻ’ വരികയാണെന്നവർ ധരിക്കുന്നു. പിന്നെ ഞാനെന്തു ചെയ്യാം. എത്ര മഹത്തരമായ ആദർശങ്ങൾ പ്രസംഗിച്ചാലും രക്ഷയില്ല.”

“എന്താവ്യാൽ?”

നാണിപ്പട്ടി തിരിഞ്ഞു മറിഞ്ഞു കിടന്ന നോക്കി. ഓപ്പോ! ഉറക്കം വന്നിട്ടില്ല. ഇന്നലെ മിന്നത്തന്നെ ഗതം ഇതുതന്നെ. ഒന്നും വേണ്ടായിരുന്നു, ഏലാക്കരയിലെ ആ പഴയ ഓലപ്പുറയിൽ കഴിഞ്ഞാൽ മതിയായിരുന്നു.

അവിടെയായിരുന്നെങ്കിൽ—സന്ധ്യ മുതൽക്കേ ഉറക്കം തുടങ്ങുന്ന നാട്ടിൻപുറം. അത്താഴം വെളിച്ചം വെട്ടി വീളമ്പിക്കൊടുത്താലുടനെ പിള്ളേർ ഉറങ്ങും. പിള്ളേരുടച്ചുനംകൂടിവന്ന് വെളിച്ചംവീളമ്പിക്കൊടുത്താൽ, പിന്നെ സ്വന്തം. രാവിലെ ആരോഴമണിവരെ കിടന്നുറങ്ങാം.

ആദ്യകാലത്തൊക്കെ എന്തൊരു സുഖമായിരുന്നു, എന്തൊരു രസം! ഒൻപതു് ഒൻപതര മണിയാകുമ്പോഴേ, മണിയൻ പിള്ളയുടെ പലോത്തനക്കുട അടയ്ക്കും. പത്തന മുൻപ് 'പിള്ളേരുടച്ചൻ' വീട്ടിലെത്തും. കപ്പയും മീനും കഞ്ഞിയും വീളമ്പും. വീളമ്പുമ്പോഴും കഴിക്കുമ്പോഴും മൊക്കെ എന്തൊരു ഉത്സാഹമായിരുന്നു നോ! വല്ലവിയേറും അത്താഴം കഴിച്ചെന്ന വരുത്തി കിടക്കാൻ ധൃതിയായിരുന്നു അന്നെല്ലാം.

ആ പലോത്തനക്കുടയിലെ 'എടുത്തു

കഥ

റക്കാരും. പക്ഷേ, ഉള്ളൂറ പരയണമല്ലോ. നേരം ചൊല്ലേ വല്ലതും വച്ചു കഴിച്ചുകാലം അന്നായിരുന്നു.

എന്തിനേറെ, കാലക്കോട്, അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ജയിച്ചു രണ്ടാസം കഴിയും മുൻപ് അസംസ്ഥി പിരിച്ചുവീടേണ്ട കാര്യം വല്ലതുമുണ്ടായിരുന്നോ?

പിന്നെ കറേക്കാലം. 'വീട്ടിലടി'യായിരുന്നു, വീട്ടിലടി. വീട്ടുചെലവു നന്നെ പരുങ്ങി.

എം. എൽ. എ. അല്ല. എക്സ് എം. എൽ. എ. എന്ന പരയാൻവേണ്ടി ഒന്നു മാത്രമില്ല. ഒരുതരം ആണം പെണ്ണു മല്ലാത്തമട്ട്. പിന്നെ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും പാർട്ടിമാറി നോക്കി. (മന്ത്രിയാവാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നില്ല, കേട്ടോ. അതൊക്കെ 'ടിറ്റു'ക്കാർ പറഞ്ഞുപറഞ്ഞിരുന്നല്ലോ?) അതിനടുത്ത തിരഞ്ഞെടുപ്പിന് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു പാർട്ടിയും സീററു് നൽകിയില്ല. എങ്കിലും പിന്നത്തെ

ണി തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ട്. മറ്റുള്ളവരെ മന്നു പൂർച്ചം തോല്പിക്കുകയായിരുന്നുവത്രേ. ഈ നാട്ടിൽ ആർക്കും എന്തും പറയാമല്ലോ? വല്ല അർത്ഥവുമുണ്ടോ. ആർക്കൊന്നിപ്പോൾ സ്വന്തവും ജാതിയും മതവും ഒന്നുമില്ലാത്തത്?

ജയിച്ചു. 47 വോട്ടിന്റെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം! എന്താ അതു നിസ്സാരകാര്യമാണോ? ഭാഗ്യം നോക്കൂ. പി. പി. പി. കൂടിയുൾപ്പെട്ട വിശാല ജനാധിപത്യ മുന്നണിക്ക് നിയമസഭയിൽ ഭൂരിപക്ഷം കിട്ടി. ഭരണ കക്ഷിയായി.

കൂട്ടമന്ത്രിസഭയല്ലേ? തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഒന്നിച്ചുനിന്ന മത്സരിച്ച എല്ലാ ഘടക കക്ഷികൾക്കും മന്ത്രിസഭയിലും ന്യായമായ പ്രാതിനിധ്യം നൽകേണ്ടതല്ലേ. ആദ്യമൊക്കെ അദ്ദേഹത്തെ തഴയാൻ പലരും നോക്കിയെങ്കിലും അദ്ദേഹം വീട്ടുകൊടുത്തില്ല. അങ്ങനെയാണവസാനം നേടിയത്.

കഴിഞ്ഞയാഴ്ച മുന്നഭിവസവും അദ്ദേഹം ഇവിടെയായിരുന്നു—തിരുവനന്തപുരത്തു്. നാലാമത്തെ രാത്രി ഏലാക്കരയിലെ സ്വന്തം വീട്ടിൽ കയറി വന്നപ്പോൾ മുഖഭാവം ശ്രദ്ധിച്ചു. ഒരുതരം

ഡെൻ. അദ്ദേഹമാണ് അതിനർത്ഥം പറഞ്ഞതെന്ന്. സിംഹക്കൂട്ടം! അമ്പടി സിംഹം തന്നെ. സംശയമില്ല.

ഇതെന്താ കൊട്ടാരമാണോ? കാറിൽ നിന്നിറങ്ങി പടിയീൽ കാലുകുത്തുമ്പോൾ താൻ പിള്ളേരും അറച്ചുനിന്നു തോർത്തുപോയി. രണ്ടു മുന്നേക്കർ സ്ഥലത്തിനുള്ളിൽ തെമ്മണിമാളിക. കണ്ണാടി പതിച്ചതായോ? ചുവരുകളും വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്നു. നോക്കുന്നിടത്തെല്ലാം സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും രത്നക്കല്ലുകളും. വെളിച്ചം കുറപ്പും പച്ചയും ചുവപ്പും.

ഒന്ന് 'വെളിക്കിരിക്കണ'മെന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, ഈ ആലംബാളത്തിൽ, കണ്ണുച്ചെന്ന വെട്ടത്തിൽ, എവിടെ ഇരിക്കാൻ? (ഏലാക്കരയിലാണെങ്കിൽ എവിടെയും എപ്പോഴുംകാം.) അവസാനം പിള്ളേരുടച്ചൻ വന്ന് എല്ലാ സ്ഥലവും കാട്ടിത്തന്നു. മാളികമുകളിലാണത്രെ കിടപ്പുമുറ. വളരെ രഹസ്യമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹത്തോടും അതു പറഞ്ഞത്—ഒന്ന് വെളിക്കിരിക്കണം. ഞൊടിക്കുള്ളിൽ അദ്ദേഹം നിന്ന മുറിയിലെ കതക് തുറന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: 'ഓ, ഇതാണ് ഈ മുറിയിലെ കക്കുസ്'.

ഓ, കണ്ണാടിപോലെ വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന ഈ മുറിക്കുള്ളിലോ? ഏ, ഏ. എങ്കിലും ഇനി വൈകിക്കൂട. അവസാനം വളരെ വിചിത്രപ്പെട്ടിട്ടാണ് തൽക്കാലഗാന്തി ഉണ്ടാക്കിയത്.

ണി വന്നപ്പോൾ സത്യത്തിൽ ചർച്ചകളുണ്ടായില്ല.

ആകെ ഒരു പന്തികോട്. വീട്ടിലാണെങ്കിൽ ഉടക്കാൻ ഒരു കൈലിമുണ്ടോ റെറുമുണ്ടോ മതി. പിന്നൊരു ജംബറും തോളിലൊരു തോർത്തും. വീട്ടിലും പുറത്തുമെല്ലാം അതുമതി. ഇവിടെയോ? സഭാ സഭാ വലിച്ചുവായിച്ചുററിയടുത്തു് ശ്വാസംമുട്ടുകയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് അതു നിർബുദ്ധമാണ്.

'നാണേ...' ഹാളിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം വിളിക്കുകയാണ്. അടുക്കളയുടെ മേൽ നോട്ടത്തിൽ നിന്ന് ഓടിയെത്തി. ഉടുത്തൊരുങ്ങി നിൽക്കുകയാണ്.

'ഓ, പിന്നെ, ഞാനൊരു മിററിങ്ങി' പോവുകയാണ്, കൊല്ലംവരെ. പത്തുമണിയോടെ മടങ്ങിയെത്തും. പിന്നെ...ഓ...ഇന്നെങ്കിലും...ഞാൻ പറയേണ്ടല്ലോ."

ആ കള്ളനോട്ടവും കള്ളച്ചിരിയും. ഹോ! തൊലി പൊളിഞ്ഞുപോയി. എന്തൊരു മനുഷ്യൻ!

പിള്ളേർക്കെല്ലാം ഡൈനിങ്ങ് ടേബിളിൽത്തന്നെ അത്താഴം വീളമ്പിക്കൊടുത്തു. അവർ കണ്ടിടത്തൊക്കെ കിടന്നുറങ്ങി. ശിപായിമാരുടെ കണ്ണുവെട്ടിച്ച് സ്വയം അത്താഴംവീളമ്പി നിലത്തിരുന്ന് കഴിച്ചു (ഹോ! അതിന്റെ തൃപ്തി ഒന്നുവേറെതന്നെയാണേ!)

കളിമുറിയിൽക്കയറി ചാററൽമഴപെയ്യുമ്പോലെയുള്ള പൈപ്പ് തുറന്ന് വിസ്ഫുരിച്ചൊന്നു കളിച്ചു. ഇവിടെവന്നതിനുശേഷം ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട കാര്യം അതാണ്. പൈപ്പിനിടയിലെ ആ ചാററൽ മഴയിൽ എത്രനേരമെങ്കിലും നില്പാം. കളികഴിഞ്ഞു അലക്കിയ ഒരു റെറുമുണ്ടും സ്നേഹം ഇട്ട് സ്വല്പം കാരാറുകൊണ്ടപ്പോൾ പരമാനന്ദം! തുള്ളുന്ന കട്ടിലിൽ യത്രപ്പാട്ടും കേട്ടുങ്ങനെ കിടന്നു. മനസ്സിൽ ആദ്യം നിറഞ്ഞുകവിയുകയാണ്.

മണി പതിനൊന്നായി. ആമ്പിറന്നോന്മാരു് ഇനിയെങ്കിലും കടുമുഞ്ഞെത്തേണ്ട? മന്ത്രിയും തന്ത്രിയും ഒന്നും വേണ്ടായിരുന്നു. അക്ഷമയോടെ കട്ടിലിൽ തിരിഞ്ഞു മറിഞ്ഞു കിടന്നു.

തല കളിർക്കെ കളിച്ചുകൊണ്ടാകണം, അറിയാൻ കൺപോളുകളുണ്ടു് പോകുന്നല്ലോ, ഏ, അങ്ങനെ ഉറങ്ങിയാലോ? ഇന്നെങ്കിലും...

അടുക്കളയിൽച്ചെന്ന് സ്വല്പം കഞ്ഞിത്തെളി കുടിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ട്. അതെങ്ങനെ. നാശങ്ങൾ, അടുക്കളക്കാരായ ആണങ്ങളും വീല്ലാ ശിപായിമാരും കണ്ടാൽ മോശമല്ലേ? വേണ്ട, വേണ്ട. ഓഹിച്ചാലും മാനംകൊടാമോ? മാത്രമല്ല സുഖകരമായ റോലസ്യത്തിൽ കട്ടിലിൽ നിന്ന് എണീക്കാൻ തോന്നുന്നമില്ല.

"നാണേ...നാണേ..."

ഓ! അദ്ദേഹം വന്നോ? നാണിക്കട്ടി പിടഞ്ഞെന്നീറു. ഉറക്കച്ചുടവോടെ ക്ലോക്കിൽ നോക്കി. മണി പന്ത്രണ്ടു! "ചോറുവീളമ്പട്ടെ. ഞാനൊന്നു മയങ്ങിപ്പോയി." കുററബോധത്തോടെ ചോദിച്ചു.

"ഏയ്, ഒന്നും വേണ്ട. ഞാൻ ഡിന്നറു കഴിച്ചു"—ഒർത്താവ് അറിയിച്ചു.

വൈകാരികതയുടെയും അനാസ്താസിന്റെയും കഥ

കൊടുപ്പിന്റെ ജോലി മതിയായിരുന്നു, പിള്ളേരുടച്ചൻ. ശല്യമില്ല. ബദ്ധപ്പാടില്ല. അതെങ്ങനെ? അന്നെങ്ങാനും പറഞ്ഞാൽ കേൾക്കുമോ? എല്ലാം തന്നിഷ്ടം. അവിടെ, യൂണിയനുണ്ടാക്കി; പണിമുടക്കി. പിന്നെപ്പിന്നെ പല യൂണിയനുകളെയും നേതാവായി.

പഞ്ചായത്തു് തിരഞ്ഞെടുപ്പുവന്നപ്പോൾ ആരോടും പറയാതെയല്ലേ കേറി എലക്ഷനനിനകളുണ്ടു്. എങ്ങനെയാ ജയിച്ചു. പിള്ളേരുടെ ഭാഗ്യം. അങ്ങനെ ആദ്യം പഞ്ചായത്തു് പ്രസിഡൻറായി, പിന്നെ മണ്ഡലം പ്രസിഡൻറുമായി.

എങ്കിലും നിയമസഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു കേറിനിന്നപ്പോൾ അന്തഃവിട്ടുപോയി. ചാതിക്കാരുടെ സൊന്തക്കാരുടെ ബന്ധക്കാരും കരയുണ്ടു്. എങ്കിലും പ്രമാണിമാരോടു മല്ലിട്ട് ജയിക്കേണ്ടേ?

അന്ന് അച്ചനും അമ്മയും കൂട്ടപ്പിറപ്പുകളും എതിർത്തു. ബന്ധക്കാരും വീട്ടവെലക്കി. പക്ഷേ പറഞ്ഞിട്ടെന്താകാര്യം? എന്തിനും പോന്ന കരെ കൂട്ടുകാരുണ്ടായിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്. വീട്ടു് വീടാണെന്നും കയറി ഇറങ്ങി, വോട്ടുതെണ്ടിത്തുടർന്ന്, രാത്രി എപ്പോഴെങ്കിലും വീട്ടിലെത്തിയാലായി, വന്നാൽത്തന്നെ ഉറങ്ങാനോ മറ്റോ സമയമുണ്ടോ? അന്ന് തങ്കിയെ വയററില്പിട്ടു നടക്കുന്ന കാലം.

നിയമസഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ അദ്ദേഹം ബുദ്ധിപൂർവ്വം പെരുമാറി. മാറിമാറി നിന്ന പാർട്ടികളെല്ലാം വിട്ടു—ഇടതും വലതും. സ്വന്തമായി ഒരു പാട്ടിയുണ്ടാക്കി—'പി. പി. പി.' (പട്ടിണിപ്പാവയുടെ ഭൂടെ പാട്ടി) എന്നാണ് സ്ഥാപകനേതാവായ പിള്ളേരുടച്ചൻ ഉദ്ദേശിച്ചതെങ്കിലും, 'അടുപ്പം'ക്കാരായ നാട്ടുകാർ പിള്ളേരുടച്ചന്റെ പേരു ചേർത്തു് 'പാച്ചുരന്റെ പുത്തൻ പാർട്ടി' എന്ന് കളിയാക്കി പറഞ്ഞെങ്കിലും അദ്ദേഹമതു് മൈൻഡ് ചെയ്തില്ല. പി. പി. പി. പി. ഒരൊപ്പം കയ്യെടുക്കുകയോ, സംസ്ഥാനത്തിലെ ഓരോ ജില്ലയിലും പത്തുപേർ വീതമെങ്കിലും പാട്ടിയംഗങ്ങളായി വേണ്ടേ? വളരെ പാടുപെട്ടെങ്കിലും അതു് ഉണ്ടാക്കി—ആളുകൾവാണെങ്കിലും ജില്ലാക്കമ്മിറ്റികൾ, സ്റ്റേറ്റ് കമ്മിറ്റി എന്നിങ്ങനെ.

ഇക്കഴിഞ്ഞ തിരഞ്ഞെടുപ്പു് അടുത്തപ്പോൾ പതിനെട്ടു് രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളും ചേർന്ന വിശാലജനാധിപത്യമുന്നണിയിൽ പി. പി. പി. യും ചേർന്നു. പക്ഷേ, സീററു് പങ്കുവച്ചുവന്നപ്പോൾ 'പി. പി. പി.' പക്ഷം വെറും മൂന്നു സീററു്. മുന്നെങ്കിൽ മൂന്നു. പക്ഷേ, മറ്റു രണ്ടു സീററിലെയും സ്ഥാനത്ഥികളെ കണ്ടു പിടിക്കാൻ വളരെ പാടുപെടേണ്ടിവന്നു.

തിരഞ്ഞെടുപ്പുമ്പോൾ വന്നപ്പോൾ, പി. പി. പി. യിൽ നിന്ന് സ്ഥാപകനേതാവു് മാത്രമേ ജയിച്ചുള്ളൂ. അതിനെച്ചൊല്ലിയാലിപ്പിന്നെത്തക്കും. സ്വന്തക്കാരുടെ പരിചയക്കാരും ചാതിക്കാരുമൊക്കെ കൂടുതലുള്ള സീററു് അദ്ദേഹം തനിക്കുവേ

ഗ്ഗരവം നിറഞ്ഞ സന്തോഷം. കഞ്ഞിയും കപ്പപ്പുഴുക്കും അയലക്കുറിയും വീളമ്പുമ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:

"നാണേ, നാളെ വെളുപ്പിന് കാർ വരും. തിരുവനന്തപുരത്തു പോണം. ഞാൻ നാളെ മന്ത്രിയായി സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുകയാണ്."

ങ്ങി വെളുപ്പിടിയേറാത്തപ്പോൾ നടുങ്ങിപ്പോയി—അതുകേട്ടപ്പോൾ. 'പിള്ളേരുടച്ചൻ' മന്ത്രിയോ? അപ്പോൾ ഞാനും പിള്ളേരും? മന്ത്രിയുടെ...?

"ഒന്ന് കൂടുതലാലോചിക്കേണ്ട. വെളുപ്പിനേ പോണം. പത്തു മണിക്കുമുൻപ് അവിടെ എത്തണം. പിള്ളേരിവിടെ നില്ക്കട്ടെ. രാത്രി വന്ന കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകാം."

എന്തോ, നാവിറങ്ങിയതുപോലെ നിന്നുപോയി. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം വീട്ടിൽ അങ്ങനെയിങ്ങനെ കള്ളംപറയാറില്ലല്ലോ. (രാഷ്ട്രീയത്തിൽ, അതു് കാര്യം വേറെ. പെരുങ്കള്ളനും അവസരവാദിയും കാലുമാറിക്കാരനുമെന്നൊക്കെ പത്രങ്ങൾ എഴുതിപ്പിടിപ്പിക്കാറുണ്ടത്രേ. ഓ, ആരാണ് അത്ര വലിയ ഹരിശ്ചന്ദ്രന്മാർ?)

വലിയവലിയ ആളുകളുടെയടുക്കു്, ഗവർണ്ണരുടെ അടുത്തുനിന്ന് അദ്ദേഹം മന്ത്രിയാവാൻ വേണ്ടി സത്യംചെയ്തപ്പോൾ, വാസ്തവത്തിൽ കണ്ണു നിറഞ്ഞു പോയി.

മിന്നത്തന്നെ. രാത്രിതന്നെ അമസം മാറി—മന്ത്രിമാരിൽത്തലേക്കു്. കാർ ഗേറുകടക്കുമ്പോൾ പിള്ളേർ തപ്പിത്തപ്പി വീട്ടുപേർ വായിച്ചു—'ലയൺസ്'

ആഹാരം കഴിക്കാനാണ് അതിനെക്കാൾ ബുദ്ധിമുട്ടിയതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നാലെ അടുക്കളയിലെത്തി. തൊപ്പി വച്ച കാൽസ്രായിക്കാരായ ആൺപെരുന്നോന്മാരത്രേ പാചകം. വീളമ്പിവച്ചിരിക്കുന്നതു് കണ്ണാടിപോലുള്ള മേശപ്പുറത്തും. കസേരയിലിരുന്നു ആഹാരം കഴിക്കണംപോലും. ശീലമില്ലാത്ത താനും പിള്ളേരും മിഴിച്ചു നിന്നുപോയി.

വീട്ടിലാണെങ്കിൽ ചാണകം മെഴുകിയ വെറും നിലത്തിരുന്ന് കഞ്ഞിയും കപ്പയും കാന്താരിമുളകും കൂട്ടി കഴിക്കുന്നതാണ് സുഖം. ഇവിടെ മേശപ്പുറത്തു് എത്ര എത്ര പിഞ്ഞാണുണ്ടാം? ഇവയിലൊക്കെ നിറച്ചുവച്ചിരിക്കുന്നതു് എന്തു വിഷമാണോ? പിള്ളേരൊന്നും തൊട്ടില്ല. ഇളയവൻ കഞ്ഞിക്കുവേണ്ടി മുറവിളി, മന്ത്രിമാരിൽ അതിൽ കഞ്ഞിവെള്ളം കിട്ടുമോ? ചോദിക്കാൻ മടി.

ഏറ്റവും അസ്വസ്ഥത തോന്നിയതു് കിടക്കാൻനേരത്താണ്. പതുപതുത്ത പട്ടമെത്ത, വെൽവററു് കഷൻപോലും. എന്തു കരുമോ? ബലമായി ഒന്നു കിടന്നാൽ രെടി പൊങ്ങിത്തുള്ളൂ. പിള്ളേർ പഴയപോലെ തറയിലിറങ്ങിക്കിടന്നു് ഉറങ്ങി.

രണ്ടുമണിവരെയും അദ്ദേഹത്തെ അകത്തു കണ്ടില്ല. വരാന്തിയിൽ ശബ്ദം

കാട്ടാക്കട ദിവാകരൻ

കലാകൗടലി ലക്കം 369 പേജ് 29

വളരുന്ന പ്രായത്തിൽ കുട്ടികൾക്കു വേണ്ടതു കോംപ്ലാൻ

കോംപ്ലാൻ
-ഇതിൽ മാത്രമേ, അവർക്കു അനുചിതം വേണ്ട 23 പ്രധാന പോഷകങ്ങൾ ഉള്ളൂ.

വളരുന്ന കുട്ടികൾക്കു വേണ്ട കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേകതയുള്ളവയാണ്. അവരുടെ ശരീരവളർച്ചയിലധികവും, 15-16 വയസ്സോളം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

നിങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്കു ഇപ്പോഴാണ് കോംപ്ലാൻ ആവശ്യമെന്നു പറയാൻ അതാണു കാരണം. കോംപ്ലാനിൽ പ്രോട്ടീൻ (20%) അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, കുട്ടികൾക്കു ലഭ്യമായവയിൽ വച്ച് ഏറ്റവും നല്ല പ്രോട്ടീനുകൾ (പാൽ പ്രോട്ടീനുകൾ) അവയാണെന്നും. വളരുന്ന പ്രായത്തിൽ കുട്ടികൾക്കു ആവശ്യമായ മറ്റു 22 പ്രധാന പോഷകങ്ങളും ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഓർത്ത വയ്ക്കുക. കോംപ്ലാൻ ഡോക്ടർമാർ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടുള്ള, ആസൂത്രണം ചെയ്തെടുത്ത ആഹാരമാണ്.

കോംപ്ലാൻ തയ്യിലോടുകൂടെ വേക്കർ, ഏലം-കക്കമപ്പ, സോബറി എന്നീ തയ്യിൽ ലഭിക്കുന്നു-കുടുംബ ഫ്ലെയിൻ ആയു.

കോംപ്ലാൻ
-ആസൂത്രണം ചെയ്തെടുത്ത സമ്പൂർണ്ണ ആഹാരം.

GLC-6-2418 ML G-102

സാജു!

32പേജുള്ള ലഘു പുസ്തകം
"സമ്പൂർണ്ണ കുടുംബ പോഷക ശൈലി"
50 ലൈസന്റുടേ സ്റ്റാമ്പു സഹിതം, ദയവായി എഴുതുക.
പോസ്റ്റ് ബാഗ് നമ്പർ 19119, (കോംപ്) G-102
ബോംബെ 400 025

ചോദ്യം: പൊലീസുകാർക്കു യൂണി യനുണ്ടാക്കാനുള്ള അവകാശം താങ്കൾ അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടോ?

ഉത്തരം: പൊലീസുകാർക്കു പണി മുടക്കാനവകാശമില്ല. അതിനാൽ അവർക്കു യൂണിയനുണ്ടാക്കിക്കൂടാ.

പൊലീസുകാരൻ എന്നും ഇവിടെ ഒരു 'നിരോധം' ഉറയായിരുന്നു.

ഞങ്ങൾക്കെന്തുതരാൻ കഴിയും എന്ന് ഭരണാധികാരികളോടു് ജനങ്ങൾ ചോദിക്കേണ്ട കാലമാണിതു്.

—പി.ലു.മോഡി.

പത്തനംതിട്ടപോലെ ഓരോ ജില്ല തതമെന്ന് പറയാൻ ഭരണാധികാരികൾക്കറിയാം.

ജനാധിപത്യം സാർവ്വത്രികമായതോടെ പൊലീസുകാരന് പുതിയ മേഖല നൽകേണ്ടതായി.

—എം. പി. നാരായണപിള്ള.

പി. എം. സുധീരൻ നാടകത്തിൽ പൊലീസ് ഓഫീസറുടെ വേഷമിടാൻ തൊപ്പിയും യൂണിഫോമും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിലെത്തിക്കുന്ന പൊലീസ് ഓഫീസർമാരുള്ളതുകൊണ്ടല്ലേ?

ഓണക്കാലത്തിവിടെ വന്ന ലക്ഷം ലക്ഷം വിദേശികളിൽ ഇംഗ്ലീഷ് സാമ്പൂ നാരുണ്ടായിരുന്നു. —എം. വി. ദേവൻ.

നേടമങ്ങാട്ടിന്നും കാട്ടാക്കടയിൽനിന്നും കിളിമാനൂരിൽനിന്നും മൊക്കെ സമുദ്രങ്ങളും പർവ്വതങ്ങളും താങ്ങി ഇല്ലാതാകുന്ന എന്ന സർഗ്ഗീയവെളിച്ചം ഒരുനോക്കു കാണാൻ അവർ വന്നു.

അമിതാഭ് ബച്ചൻ ഹിന്ദി സിനിമയിലഭിനയിക്കാൻ തുടങ്ങിയശേഷമാണ് ഞാൻ ഹിന്ദി സിനിമ കാണാൻ തുടങ്ങിയതു്.

—രജനികാന്ത്, തമിഴ് ഹീറോ

അമിതാഭ് ആശുപത്രിയിലായപ്പോൾ രജനി തമിഴ് പടങ്ങളിൽ നിന്നുപോലും ഓട്ടാവുകയുംചെയ്തു!

ഞാൻ വിമർശനം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു; എന്തെന്നാൽ വിമർശനം ഒന്നുകിൽ സ്നേഹമാണ്; അല്ലെങ്കിൽ വിദ്വേഷം.

—ഇമൽഡാ, ഫിലിപ്പിൻസ് പ്രസിഡൻ്റ് മർക്കോസിന്റെ രാജ്ഞി

മഹാകവി ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പിന്റെ കവിതയുടെ മുമ്പിൽ സുകുമാർ അഴി കോട്ടം എം. ലീലാവതിയും എന്ന പോലെ.

പത്രപ്രവർത്തകർക്കു് എന്താണൊരു സവിശേഷത?

—പാറന്തയിൽ പത്രപ്രവർത്തകനേതനെന്ന ലാത്തി ചാർജ്ജിനെപ്പറ്റി പ്രധാനമന്ത്രി ഇന്ദിരാഗാന്ധി

ശരിതന്നെ. സർക്കാർ ഖുശ് വന്ത് സിംഗിന് കരക്കാലമായി വലിയ സവിശേഷതയൊന്നുമില്ല.

കേരളത്തിലെ അന്തരീക്ഷത്തിന് ഇപ്പോൾ കൂടുതലാണ്. അതിനാൽ ഇവിടെ ചിത്രങ്ങൾ എളുപ്പം ചിത്രയാകുന്നു. ശില്പങ്ങളാണ് കേരളത്തിനു പററിയതു്.

—അക്കിത്തം നാരായണൻ, ചിത്രകാരൻ.

അപ്പോൾ ഈ കേരളം കാനായി കഞ്ഞിരാമനെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടി വരുമല്ലോ.

ദേശീയ പൊലീസ് കമ്മീഷൻ അംഗമായ കെ. എഫ്. റസ്സംജിയുടെ ഒരു ചോദ്യവും അതിനുള്ള ഉത്തരവും.

ഞാൻ ഹെലികോപ്റ്ററിൽ പ്രളയ ദുരിതം നേരിൽ കണ്ട മനസ്സിലാക്കാൻ പുറപ്പെടുകയാണ്. നികുടി വന്നാൽ നമുക്കിതൊരു 'ഔട്ടിംഗ്' ആക്കി മാറ്റാം.

കൗമുദി നെസ് സർവീസ്

ദേശത്തു രോമം വളരുക എന്നതു പ്രസിദ്ധമാകുകയും കണ്ടെടുത്ത മുഖ്യമായി വളർത്തുകയും ചെയ്യുന്ന സസ്തനങ്ങളുടെ ഒരു സവിശേഷതയാണ്. വിവിധ വസ്തുക്കളിലും പല രൂപത്തിലുള്ള രോമ ചുട്ടയണിഞ്ഞ ഇവയുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചില ഒറ്റപ്പെട്ട ജീവികളുണ്ട്. അതിലൊന്നാണ് ഈനാംപേച്ചി എന്ന ഉറുമ്പുതീനി. ഈനാംപേച്ചിയുടെ പുറത്തുകൂടെ രോമത്തിന് പകരം ശല്യങ്ങളാണുള്ളത്. പക്ഷേ, ഈ ശല്യങ്ങൾ രോമം രൂപം ന്നും പ്രാപിച്ചുണ്ടായതാണ്. എന്നാൽ അമേരിക്കയിൽ പച്ചച്ചുട്ടയണിഞ്ഞ ഒരു ജീവിയുണ്ട്. പേര് ആർമഡില്ലോ. ഇവന്റെ തൊലിപ്പുറത്തു് രോമത്തിന്റെ

കെ. രാജേന്ദ്രബാബു എം. എസ്.സി.

പ്ലോയുടെ ഇരുപതിനുള്ളാണ് ഇന്ന് അമേരിക്കയിൽ കാണുന്നത്. ഇവയിൽ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധൻ ഒൻപതു വളയങ്ങളുടെ പടച്ചുട്ടയണിഞ്ഞ 'നയൻ ബാൻ ഡഡ്' ആർമഡില്ലോയാണ്. കോഴിമട്ട മോഷണം, കെട്ടിടങ്ങളുടെ അസ്ഥിവാഹനം തുടങ്ങി പല കരുത്തക്കേടുകളും ഉള്ളതുകാരണം ഇക്കൂട്ടക്കേടുകൾ അമേരിക്കയിൽ

ങ്ങനെയൊക്കെ മണ്ണുമാന്തി ഭൂമിക്കടിയിൽ അന്തർജാതം ചെയ്യും.

ഉറുമ്പും പൂഴിക്കും ധാന്യങ്ങളും ചെടികളുടെ വേരും പഴങ്ങളും ഒക്കെ ആർമഡില്ലോയുടെ ആഹാരത്തിൽപ്പെടും. ലോകത്തെ മറ്റൊരു സസ്തനത്തിനുമില്ലാത്ത രീതിയിലുള്ളതാണ് ഇവയുടെ പല്ലിന്റെ ഘടന. കഴലിന്റെ ആകൃതിയിലുള്ള ഒരുപിടി പല്ലുകൾ. ആജീവനാന്തം ഈ രേണു വളർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. പല്ലുകളിൽ ഇനാമലിന്റെ രക്ഷാ കവചമില്ല. പകരം 'സ്മിത്സാ'ണ് പുറമേ കാണുന്നത്. തിന്നുന്നതിനനുസരിച്ച് പല്ലുകൾ തേങ്ങുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. ബന്ധനത്തിലാകുമ്പോൾ ഇടയ്ക്കിടെ വര പൊർത്തുങ്ങൾ തിന്നാൻ കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ ഇവയുടെ പല്ലുകൾ ക്രമാതീതമായി വളർന്ന് മോണയിലും വായ്ക്കളിലുമൊക്കെ മുറിച്ചുകുളുണ്ടാകുന്നു. മൃഗശാലകളിൽ തുടവായ ആഹാരസാധനങ്ങൾ മാത്രം തിന്നുവളർന്ന പല ആർമഡില്ലോകൾക്കും ഈ അനുഭവമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒരു വലിയ പൂഴുവിനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന നീണ്ട നാക്കും. ഉറുമ്പിൻ പുറകുകൾക്കുള്ളിൽ പശയുള്ള നാക്കും കടത്തിയാൽ ഉറുമ്പുകളും മറ്റു ചെറുപ്രാണികളുമൊക്കെ അതിൽ ഒട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊള്ളും. ഏതു മണവും എളുപ്പം പിടിച്ചെടുക്കാനുള്ള കഴിവു് ഇവയുടെ നാസികയ്ക്കുണ്ട്. പക്ഷേ, കണ്ണുകൾക്ക് കാഴ്ചശക്തി തീരെ കുറവാണ്. പൊതുവേ രാത്രി സഞ്ചാരികളായ ഇക്കൂട്ടക്കും കണ്ണുകൊണ്ട് വലിയ ഉപയോഗവുമില്ല.

മൃഗജീവൻ

ഘടനാപിശേഖരങ്ങളും ശല്യങ്ങളും; പകരം ആമത്തോടിനോട് സാദൃശ്യമുള്ള, അനവധി അസ്ഥിശേഷണങ്ങൾ ഒട്ടിച്ചേർന്ന പടച്ചുട്ടയുടെ ബാഹ്യാലങ്കാരമാണ്. ആർമഡില്ലോ എന്ന പേരുതന്നെ പടച്ചുട്ട എന്നർത്ഥം വരുന്ന 'ആർമഡൊ' എന്ന സ്റ്റാനിയസ് വാക്കിൽ നിന്നുണ്ടായതാണ്. പണ്ടൊരു കാലത്തു് ഉറഗങ്ങളായി ജീവിച്ചവരവേ, പരിണാമത്തിന്റെ ഗതിവേഗത്തിനിടയിൽ സസ്തനമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടപോയ ഒരു ജീവിയായിരിക്കുമോ ഇതു്? എത്രയൊക്കെ അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടതെങ്കിലും കൈയൊഴിയാൻ മടികാണിക്കുന്ന ഒരു യാഥാസ്ഥിതികൻ! ഒൻപതു ജന്മക്കുളിലായി ആർമഡി

ക്ലാൻ ജന്തുശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഒട്ടുവളരെ പഠനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഏറ്റുവാൽ ഒരുമിറ്റർ നീളവും അറുപതു കിലോഗ്രാം ഭാരവും വരുന്ന ഒരു കൊച്ചുമൃഗം. അപകടം അറിയുന്ന ആമ, തലയും കാലുകളും തോടിനുള്ളിലേക്കു വലിക്കും. ആർമഡില്ലോയായ കട്ടെ, പെട്ടെന്ന് ഒരു പതുപോലെ ഉരുണ്ട് തന്റെ ഉരുക്കുപട്ട മാത്രം പുറത്തു കാണിച്ചു കിടക്കും. ചുരുങ്ങുകിടക്കിത്തൊൽ ഭയങ്കരമായ ജാഗ്രാരി (അമേരിക്കൻപുലി)നുപോലും ഇവയെ ഒന്നു നിവർത്തിയെടുത്തു്, ശല്യങ്ങളില്ലാത്ത വയറിലെ മാംസത്തിൽ കടിക്കാനാവില്ല. ചിലപ്പോൾ, ചുരുങ്ങുന്നതിനു പകരം നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ തന്റെ മൺകോരിപോലുള്ള കാൽനഖ

അത്യുർവ്വരമായ ശരീരഘടനാവിശേഷംകൊണ്ട് പ്രാസുകാരന്മാരുടെ സവിശേഷശ്രദ്ധ പിടിച്ചു പറ്റിയ ഒരു ജീവിയാണ് ആർമഡില്ലോ. സാമന്യ വലിപ്പമുള്ള മറ്റു ഏതു സസ്തനത്തിനും വേണ്ടതിൽ വളരെ കുറച്ച പ്രാണവായുമാത്രമേ ഇവയ്ക്കാവശ്യമുള്ളൂ. സ്വന്തത്തിൽ നിലം മാങ്ങി, അത്യധ്വാനം ചെയ്ത് മാമുളണ്ടാക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽപ്പോലും ഇവ ശ്വാസിക്കാറില്ല. ഒരുപക്ഷേ, അപ്പോൾ ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്താൽ പൊടിയൊക്കെ പറന്നു് മുക്കിയിടയറി തന്റെ ശ്വാസനാളം നാശമാകാമെന്നു കരുതിയാവാം അതു് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. ശ്വാസനാളികളൊക്കെ യഥേഷ്ടം വികസിപ്പിക്കാനുള്ള കഴിവു് ഇവയ്ക്കുണ്ട്. ആ അവയവങ്ങൾ പലപ്പോഴും വായുസംഭരണികളായി മാറുന്നു. ഒരു നീണ്ട നീന്തലിനോരുത്തുന്നതിനു മുമ്പായി ഇവ ശ്വാസനാളികളൊക്കെ വായുനിറച്ച് വീർപ്പിക്കാറുണ്ട്. തന്റെ ഉരുക്കുപോലുള്ള ഉടൽ വെള്ളത്തിൽ താണുപോകാതിരിക്കാനുള്ള ഒരു അടവാണിതു്. ഏതു കാലാവസ്ഥയിലും ശാരീരികോഷ്ഠമാവു് ഒരു നിശ്ചിത ക്രമത്തിൽ നിലനിറുത്തുക എന്നതു് സസ്തനങ്ങളുടെ ഒരു കഴിവാണു്. എന്നാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ ആർമഡില്ലോയ്ക്കു്, ജീവിക്കുന്ന ചുറ്റുപാടിയിലെ ഉഷ്ണമാവുതന്നെ സ്വാശീരത്തിൽ പകരുന്ന ഉറഗങ്ങളോടാണ് ഏറെ സാമ്യം. അന്തരീക്ഷത്തിലെ ചൂട് 16-18 ഡിഗ്രി സെൻറിഗ്രേഡ് ഉള്ളപ്പോൾ ഇതിന്റെ ശരീരത്തിന് 32 ഡിഗ്രി സെൻറിഗ്രേഡ് ഉണ്ടായിരുന്നതായിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, അന്തരീക്ഷത്തിലെ ഉഷ്ണമാവു് അഞ്ചു ഡിഗ്രി താണപ്പോൾ ഇതിന്റെ ശരീരത്തിലെ ചൂട് നാലു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ മൂന്നു ഡിഗ്രി താഴോട്ടുപോയി.

ജലൈമാസത്തിലാണ് ഇവ സാധാരണമായി സന്താനോല്പാദന പ്രക്രിയ

യിൽ ഏർപ്പെടുന്നത്. പെണ്ണു് മലൻ കിടന്നുകൊണ്ടാണ് പ്രേമലീലയിൽ മുഴുകുന്നത്. ബീജസങ്കലനം നടന്ന അണ്ഡം പതിനാലാഴ്ചയോളം ഗർഭാശയത്തിനുള്ളിൽ സ്വതന്ത്രമായി കിടക്കുന്നു. അതിനുശേഷം അതു് ഗർഭാശയഭിത്തിയിൽ ഒട്ടിപ്പിടിക്കുകയും ഭ്രൂണമായി വളരുകയും ചെയ്യും. ഈ അപൂർവ്വപ്രതിഭാസം 'ഡിലേയഡ് ഇംപ്ലാന്റേഷൻ' എന്നു് നാമപ്പെടുക. ഭ്രൂണം നാലുമാസം കൊണ്ടു് വളർച്ച പൂർത്തിയാക്കുന്നു. ഒൻപതുവളയക്കാരൻ ആർമഡില്ലോക്ക് ഒരു പേരിൽ നാലുകുട്ടികളാണുണ്ടാവുക. ഈ നാലുണ്ണവും ഒറ്റ അണ്ഡത്തിൽ നിന്നു് ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു് എല്ലാററിന്റെയും പൊക്കിയൊക്കെടുകൾ ഒരു മറുപിള്ള (പ്ലാസെന്റ)യുമായി മാത്രം ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് കണ്ടെത്തപ്പെടാത്ത ഒരേ രൂപവും ഭാവവും ഉള്ളവരായിക്കാണു്. ഒന്നുകിൽ അവയെല്ലാം പെണ്ണായിരിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാം ആണും. ജനിക്കുമ്പോൾ നേർത്ത തോലുപോലിരിക്കുന്ന പുറം ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ആമത്തോടുപോലെ മാറിവരുന്നു.

ആർമഡില്ലോ ഇറച്ചി ബ്രസീലുകാക്കു് വലിയ പഥ്യമാണ്. മുഴുതാമോിയ വെളുത്ത മാംസമാണ് ഇതിനുള്ളതു്. രണ്ടുപേർ ഒരുമിച്ചുപിടിച്ചു വലിച്ചാൽപ്പോലും ഇടുങ്ങിയ ഒരു മാളത്തിനുള്ളിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന ഇതിനെ പുറത്തേക്കു വലിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. അത്രയും ശക്തിയോടെ ഇതു് ആ മാളത്തിൽ അമനിരിക്കും. ഇതിന്റെ പുറംചട്ട ഉരിച്ചെടുത്തു് കറുത്തു സഞ്ചികളുണ്ടാക്കാറുണ്ട്. തലയും വാലും കൂട്ടിക്കെട്ടിയാൽ സഞ്ചിയുടെ കൈപിടിയായി.

ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ അവസരങ്ങളിൽ ഒരു നാവികപ്പടയാളി എവിടെ നിന്നോ ഒരു ജോടി ആർമഡി

പ്ലോകളെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു് ഫ്ളോറഡയിൽ വെട്ടു. 1924-ലെ കൊടുങ്കാറ്റിൽപ്പെട്ടു് അവിടത്തെ ഒരു സ്വകാര്യ മൃഗശാല നശിച്ചപ്പോൾ ഏതാനും ആർമഡില്ലോകൾ പൊളിഞ്ഞ കൂട്ടിൽ നിന്നു് രക്ഷപ്പെട്ടു് പുറത്തുചാടി നടന്നു. 1936-ൽ ഒരു സർക്കസ്കമ്പനിയിൽനിന്നും കരെ എണ്ണം ഒളിച്ചോടി ഫ്ളോറിഡയിൽ കുറങ്ങിനടന്നു. ഇവയൊക്കെച്ചേർന്നു് പെറു പെരുകി ഇന്നു് ഫ്ളോറിഡയും ടെക്സാസും ലൂസിയാനയും ഓക്ലഹോമായുമൊക്കെ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ബന്ധനത്തിൽ കഴിയാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവനല്ല എന്നു വരുകിലും ലണ്ടൻ മൃഗശാലയിൽ ഈ ജീവികൾ ഏഴു വർഷം വരെ ജീവിച്ചിരുന്നു. കാഴ്ചക്കാക്കു് കൗതുകമുണർത്താൻവേണ്ടി ഒരിക്കൽ ഇവയുടെ കൂട്ടിനുള്ളിൽ ഏതാനും വാനരന്മാരെക്കൂടി പാർപ്പിച്ചു. ബുദ്ധിയുള്ള വാനരന്മാർ ആദ്യമൊക്കെ ആർമഡില്ലോയെ ഇട്ടു് കറങ്ങുകുളിപ്പിച്ചു. അതിന്റെ പുറത്തുകയറി സവാൻ ചെലുക്കു കരങ്ങിന്റെ ഒരു വിനോദമായി. പക്ഷേ, ഈ കുളികളൊന്നും അധികനാൾ നീണ്ടുനിന്നില്ല. ക്രമേണ പടച്ചുട്ടക്കാൻ ഒരു വെറും ബോറനാണെന്നും തങ്ങൾക്കു തീരെ പററിയ ഒരു കൂട്ടുകാരനേ അല്ലെന്നും കരങ്ങിനു തോന്നിത്തുടങ്ങി.

തങ്ങളുടെ അതിർത്തികൾ മുത്രമൊഴിച്ചു് അടയാളപ്പെടുത്തുക ആൺ ആർമഡില്ലോയുടെ സ്വഭാവമാണ്. മൃഗശാലയിലെ കൂട്ടിനുള്ളിൽ മുത്രമൊഴിച്ചപ്പോഴൊക്കെ അവിടത്തെ ജോലിക്കാർ അതു തുടച്ചു വൃത്തിയാക്കി. എപ്പോഴൊക്കെ തുടച്ചുമാറിയാൽ, അപ്പോഴൊക്കെ അവൻ വീണ്ടും അവിടെ മുത്രമൊഴിച്ചു. ഈ മത്സരത്തിൽ ആർമഡില്ലോതന്നെ ഒഴുവിൽ വിജയിച്ചു. തുടച്ചുതുടച്ചു തളർന്ന ജോലിക്കാർ തോറ്റു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

രണ്ടു സുന്ദരന്മാരും മൂന്നു സുന്ദരികളും

(24-ാം പേജിൽനിന്നു തുടർച്ച) ധിക്കുന്നില്ല. യോഗപരിശീലനം നൽകുന്നതിലൂടെ ജനങ്ങളെ സഹായിക്കുകയാണ് ഞങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്." സെൻററിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടു് മാർത്ത ചെലവു്. എന്നും പ്രാർത്ഥനയും ധ്യാനവുമുണ്ട്. മത്സ്യമാംസാദികൾ അവർ വർജ്ജിക്കുന്നു. ഒന്നാത്തരമൊരു വീടാണ് സെൻറർ. അകത്തു് എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളുമുണ്ട്. ആലാളിത്യത്തിന്റെ പിറകിലും സമൃദ്ധിയുടെ തേരോട്ടം കാണാം. "സെൻററിന്റെ ചെലവു് നിങ്ങളെങ്ങനെ വഹിക്കുന്നു? സംഭാവനകൾ..." "സംഭാവനകളൊന്നുമില്ല." മാർത്ത പറഞ്ഞു. "ഞാൻ കഴിഞ്ഞതവണ നാട്ടിൽ (കന്നഡ) പോയപ്പോൾ കുറച്ചു പണം കൊണ്ടുവന്നു. അതുപോലെ സൈമണം പിറററു്." അവരെന്നോ ഒളിച്ചുവെക്കുന്നുണ്ടോ? ഇതു്

യും ഭാരിച്ച ചെലവു് രണ്ടു മൂന്നു വ്യക്തികൾ എങ്ങനെ താങ്ങുന്നു? എന്നെ അന്വേഷിച്ച ഒരു സുഹൃത്തു് പിന്നീടു് സംശയം പ്രകടിപ്പിച്ചു.

"ഇനി വല്ല ചാരന്മാരുമായിരിക്കുമോ?"

മാർത്തയുടെ കലർപ്പില്ലാത്ത ഹിന്ദി സംസാരം ഹിന്ദി വിശാരദന്മാരെപ്പോലും അതിശയിപ്പിക്കും. ഹിന്ദിയിൽ നല്ല ട്രെയിനിങ് ഇല്ലാത്ത ഇത്രയും ഭംഗിയായി സംസാരിക്കാൻ കഴിയില്ല. സുഹൃത്തു പറഞ്ഞപ്പോലെ മാർത്തയ്ക്കും കൂട്ടുകാർക്കും യോഗസെൻറർ നടത്തുന്നതിൽ കവിഞ്ഞ എന്തെങ്കിലും ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടോ? അവരുടെ വേദാന്തമാധുര്യം നിറഞ്ഞ വചനങ്ങൾ വെറും മുഖമുടിയാ? ആവോ.

സന്ധ്യയെത്തുന്നതോടെ ഡെൽഹൗസികു് സൗന്ദര്യമേറുന്നു. വെളിച്ചത്തിന്റെ പൂമാലകളണിഞ്ഞ മലകൾ. സുഖകരമായ തണുപ്പ്. പാറിനടക്കുന്ന വെള്ളി മേഘങ്ങൾ ഡെൽഹൗസിയെ ഒരു സ്വപ്ന

ലോകമാക്കി മാറ്റുന്നു. നേരിയ മഞ്ഞിൻ പടലത്തിലൂടെ മുട്ടിയുരസി ഹണിമൂണിന്റെ മാധുര്യം നന്നെത്തുകൊണ്ടു് കൂടണയാൻ വെമ്പുന്ന നവമ്പേതികൾ. ഉറക്കെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു് കൂട്ടം കൂട്ടമായി നീങ്ങുന്ന ടൂറിസ്റ്റുകൾ...

നവംബർ പിറക്കുന്നതോടെ ഡെൽഹൗസി ഉത്സമാവുന്നു. ഡെൽഹൗസിയുടെ ഓജസ്സും ആഹ്ലാദവുമായ രണ്ടായിരത്തിലധികം വിദ്യാർത്ഥിനീവിദ്യാർത്ഥികൾ വിട പറയുന്നു. സൂക്ഷ്മ ഇനി മാർച്ചിലേ തുറക്കു. കടകൾ ഒട്ടുമുക്കാലും അടയുന്നു. ഹോട്ടലുകൾ തിരിതാഴ്ത്തുന്നു. ടൂറിസ്റ്റുകൾ സമതലത്തിലേക്കു മടങ്ങുന്നു. ഡെൽഹൗസിയിൽ മഞ്ഞുവീഴുന്നു. എട്ടു പന്തടി കനത്തിൽ. മഞ്ഞിന്റെ ആഴത്തിൽ മലകളും മരങ്ങളും റോഡുകളും ഭവനങ്ങളും ചുരുക്കം അന്തേവാസികളും ഉറങ്ങുന്നു. ധവള വസുമണിഞ്ഞ ഐതിഹ്യ സിംഹ വിധവയെപ്പോലെ മഞ്ഞിൽമുടിയ ഡെൽഹൗസി മൗനം കൊള്ളുന്നു. അടുത്ത സീസണിലേക്കു് കണ്ണുനട്ട കാത്തിരിക്കുന്നു.

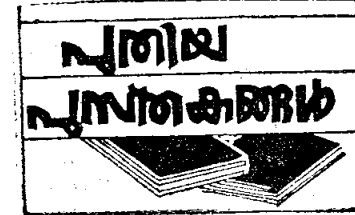
പമ്മി നില്ക്കുകയാണ്, മുട്ട മോഷ്ടിക്കാൻ—ആർമാഡില്ലോ എന്ന പടച്ചുട്ടക്കാൻ

കെൽനിറ്റ് സാരികൾ
പുതുയൊന്ന ഡിസൈനുകൾ
മനോഹരമായ
നിറങ്ങൾ
എല്ലാം നിങ്ങൾക്ക്
യുക്തമായ സാധനമായി മാറുവാൻ
സുപ്പർക്യൂൻ
കോട്ടൺ സാരികൾ
ട്രൈകോൺ പോളിയസ്റ്റർ
സാരികൾ

ഹേയ് ആരാണീ പുതിയ സ്വപ്നം

കെൽനിറ്റ് സാരികൾ

കുമുദി ന്യൂസ് സർവീസ്

രണ്ടു ഗ്രാമങ്ങളിലൂടെ

അഞ്ചലക്ഷം ഗ്രാമങ്ങളുടെ കഥ. ലുദ്ഗർ കനാർദ്. വിതരണം: ജ്യോതി ബുക്ക് സെൻറർ, തൃശ്ശൂർ. വില: 15 രൂപ. പശ്ചിമജർമ്മൻകാരനായ ലുദ്ഗർ കനാർദ് മൂന്നാം ലോക രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പഠിക്കാനിറങ്ങിയ ഒരു മനുഷ്യസ്നേഹിയാണ്. അഞ്ചലക്ഷം ഗ്രാമങ്ങളുടെ നാടായ ഇന്ത്യയിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം രണ്ടു ഗ്രാമങ്ങൾ

സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം. വില: 14 രൂപ. വേദനയേറ്റാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട കറേ മനുഷ്യജീവികളുടെ കഥ പറയുന്ന ഒരു നോവൽ. ആലിസും മോളിക്കുട്ടിയും ബാബുവുമൊക്കെ പട്ടണത്തിൽനിന്ന് ഈ നോവൽ ജീവിതത്തിലേക്ക് പുതിയതായൊരു കാഴ്ചയും നൽകുന്നില്ലെങ്കിലും നോവലിൽനിന്നൊരു കഥമാത്രം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് ഇത് ഏകദേശമായി വായിച്ചുപോകാം.

തിരഞ്ഞെടുത്തു—കേരളത്തിലെ മുല്ലക്കരയും ഉത്തരപ്രദേശത്തെ മണികപുരും. ഈ രണ്ടു ഗ്രാമങ്ങളിലെയും ജനങ്ങളെ ചുഴ്ന്നുനീലുന്ന സാമ്പത്തികവും സാമൂഹ്യവും വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായ പ്രശ്നങ്ങൾ കനാർദ് പഠിച്ചു. ആ പഠനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള റിപ്പോർട്ടാണ് 'ഗ്രാമീണഭാരതത്തിന്റെ കഥ. The Land of 500,000 Villages'.

കഥമാത്രം

ജന്മാന്തരങ്ങൾ. നോവൽ. പുളിങ്കുന്ന് ആന്റണി. പ്രസം

പ്രസം ആൻഡ് ബുക്സ്. പ്ലോ, കോന്നി. വില: 18 രൂപ. വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെ മലയാളത്തിലെ നോവൽ വായനക്കാരെ ഏറെ ആകർഷിച്ച ഒരു നോവലാണ് ചോര. വാസുവിന്റെ 'ചുവപ്പനാട'യും 'ചോര'യും മലയാള നോവൽ ശാഖയിലെ എണ്ണപ്പെട്ട കൃതികളാണ്. ഇടത്തരക്കാരുടെ ജീവിതപ്രശ്നങ്ങളെയും അവരുടെ മതസംസ്കാരിക ജീവിതങ്ങളെയും കാമികനാണ് വാസു. വ്യത്യസ്തതയുള്ള ജീവിതത്തെ നമുക്കു ജനങ്ങൾക്ക് ഈ നോവലിലൂടെ വാസു നൽകുന്ന ഒരു സന്ദേശമുണ്ട്: ഒരു മനുഷ്യന്റെയും ചോരയ്ക്കും അയാളുടെ മതത്തിന്റെ നിറമില്ല. ചോരയ്ക്ക് ചോരയുടെ നിറം മാത്രമേയുള്ളൂ.

ഭരതനാട്യ പാഠങ്ങൾ

ഭരതനാട്യ പ്രബോധിനി. ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾ: ജി. ആർ. മുർത്തി, എം. ജയമണി. പ്രസം: സ്വാതിതിരുനാൾ കലാക്ഷേത്രം. ആലപ്പുഴ-5. വില: 30 രൂപ. ഭരതനാട്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥമാണിത്. ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾ അച്ഛനും മകളുമാണ്. മകൾ ജയലക്ഷ്മി പ്രശസ്തയായ ഒരു ഭരതനാട്യകലാകാരിയാണ്. ഭരതനാട്യത്തിലെ മുദ്രകളെക്കുറിച്ചും അടവുകളെക്കുറിച്ചും അവയുടെ പ്രയോഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സവിസ്തരമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. മാങ്കുടി ദേശാജിയർ, ഡോക്ടർ ബാലമുരളീകൃഷ്ണൻ, തങ്കപ്പി ശിവശങ്കരപ്പിള്ള മുതലായവരുടെ ആശംസകൾ അവരുടെ ചിത്രങ്ങളോടുകൂടി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. വിലപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥമാണെങ്കിലും അർഹിക്കുന്ന ഗൗരവം

പും അന്ത്യം ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ കെട്ടംമട്ടും അച്ചടിയും കൈവരിച്ചിട്ടില്ല.

കൊട്ടകാപ്പളിയുടെ ജീവിതം

കൊട്ടകാപ്പള്ളി. ജീവചരിത്രം. ഗ്രന്ഥകർത്താവ്: ജോർജ്ജ് ആലഞ്ചുപ്പള്ളി. വില:

30 രൂപ. പേപ്പർബാക്ക്: 20 രൂപ. കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹ്യ, സാമ്പത്തിക, രാഷ്ട്രീയ ജീവിതത്തിൽ കാൽനൂറ്റാണ്ടുകാലം ഗണ്യമായ സാധനം ചെലുത്തിയ ഒരു അതികായനായിരുന്നു ജോർജ്ജ് തോമസ് കൊട്ടകാപ്പള്ളി. കോട്ടയം ജില്ലയിലെ പാലാ എന്ന പട്ടണം. ഒരത്ഥത്തിൽ കൊട്ടകാപ്പള്ളിയുടെ സ്തംഭം തന്നെയാണ്. വ്യാവസായികം, കാർഷികം, ബാങ്കിങ് എന്നീ മൂന്നു മണ്ഡലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ച സേവനങ്ങൾക്ക് കേരളം അദ്ദേഹത്തോടു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ വിശിഷ്ട ജീവിതത്തിന്റെ കഥ ഏറെക്കുറെ സവിസ്തരമായി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥം.

“അയ്യോ! കഷ്ടം! തോട്ടക്കാർക്ക് കേയപിള്ളയമ്മാവൻ മരിച്ചു. ബസ്സു മുട്ടിയാണ്.”

കേട്ടവർ, കേട്ടവർ മുക്കിൽ വിരൽവച്ചു പോയി.

ആക്ഷം ഒരു ദോഷവും ചെയ്യാത്ത, നല്ല മനുഷ്യൻ. ഒരു ഉറമ്പിനെപ്പോലും നോ വിചിത്രിച്ചു. എങ്കിലും ആ മനുഷ്യൻ ഈ ഗതിവന്നല്ലോ.

ഹജൂർക്കച്ചേരിയുടെ മുൻവശത്തുള്ള പുൽത്തകിടിയിൽ പൂച്ചെത്തിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു മുറുകിയെച്ചു വരാം എന്നും പറഞ്ഞു പോയതാണ്. ഒരു ചെറിയ കപ്പി വായുഗുളികയും വാങ്ങിക്കൊണ്ട്.

അയ്യോ! എന്നുള്ള നിലവിളിയും ബസ്സിന്റെ സഡൻ ബ്രേക്കിംഗിലും വീലുകൾ നിറഞ്ഞിലുറഞ്ഞ ഒച്ചയും കേട്ടാണ് ആരും ഓടിക്കൂടിയത്.

അതിനിടയിൽ എല്ലാം കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കൃത്യമായും തലയിലുടയൊണ്

കഥ

അംഗങ്ങൾ പർട്ടിന്റെ കൈകൾ തെറ്റിക്കുകയായിരുന്നു എന്നോട് വന്നു.

“സഖാവേ! സത്യമായും എന്റെ കററമല്ല. ഞാൻ ആവുന്നത്ര പത്രക്കയോണു വന്നത്. ആ കൈവൻ മനഃപൂർവ്വം ബസ്സിന്റെ മുമ്പിൽ എടുത്തുപാടുകയായിരുന്നു. എന്നെ എത്തുവേണമെന്നും ചെയ്യാം.” ആരും അതു വിശ്വസിക്കാൻ തയ്യാറല്ലായിരുന്നു.

കേയപിള്ളയമ്മാവന്റെ പത്തുത്തറത്തു മൃതദേഹം കിടന്നതിനും അമ്പതു വാർ അകലെയാണ് ബസ്സ് ചെന്നതിന്നിരുന്നത്. ഓവർസ്റ്റിഡിലാണ് വന്നതെന്നു സംഭവം.

അവർ അക്കാലം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചപ്പോൾ, ഡ്രൈവർ റോഡിൽ തെളിഞ്ഞു കിടന്നിരുന്ന വീൽ ഉറഞ്ഞ പാട് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു.

“സഖാവേ! ബ്രേക്കിടാഞ്ഞല്ല. ഇതാ, കണ്ടോ? അടുത്തുള്ള പീടിക്കാരും ഓഫീസ് പൊലീസും സാക്ഷിയാണ്.”

“എ! സാക്ഷി! ആ കെടുന്ന മൃതദേഹം. ഞാൻ കണ്ടോടോ! ഇതെന്താ, പട്ടിയേക്കാൾ വിലകൊണ്ട വന്നാണോ മനുഷ്യൻ. നിന്റെ യൊക്കെ ഭാവം മെയിൻറോഡ് നിൽക്കുകയല്ലേ?”

“—ഒരു ക്ലാസ് ഫോർ ചൂടായി. ശുദ്ധമായ വർഗ്ഗബോധം. അതോ മനുഷ്യസ്നേഹമോ?”

“പിടിയെടാ അവനെ.”

“കൊല്ലേടാ അവനെ.”

ആക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ ആരവം.

കാര്യം പന്തിയല്ലെന്നു കണ്ട ഡ്രൈവർ ജീവൻ കളഞ്ഞു ഓടി കന്റോൺമെന്റ് പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ടു.

ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്ന മൃതദേഹം കണ്ടു ബോധം കെട്ടുപോയ ശിവരാമൻ, കേയപിള്ളയമ്മാവനെപ്പറ്റി നല്ലതേ പറയാനുള്ളൂ.

“എത്ര നല്ല മനുഷ്യനായിരുന്നെന്നോ? സ്വന്തം മക്കളെപ്പോലെയാണ് തോട്ടത്തിലെ ചെടികളെ വളർത്തുന്നത്. ഒരു പുപ്പ് നുള്ളാൻ ആരേയും സമ്മതിക്കുകില്ല. ഒരു ഇല കൊഴിഞ്ഞുപോയാൽ മൂപ്പർ കരയുമായിരുന്നു.”

സെക്രട്ടറിയേറ്റിലെ ഗാർഡൻ സമ്മാനം കിട്ടിയപ്പോഴൊക്കെ, കേയപിള്ളയമ്മാവന്റെ മക്കൾക്കൊക്കെ ഐ. എ. എസ്., കിട്ടിയ സന്തോഷമായിരുന്നു.

പക്ഷേ, ഒന്നരണ്ടാഴ്ചയായി കേയപിള്ളയമ്മാവന്റെ മുഖത്തു എന്തോ മിന്നുന്ന തപരന്നിരുന്നതായി ശിവരാമൻ ഇപ്പോൾ ഓർക്കുന്നു. എന്താണ് കാര്യമെന്നു ചോദിച്ചാൽ ഒന്നുമില്ലെന്നു പറയും.

ഒരു ദിവസം മരച്ചോട്ടിലിരുന്ന് പൊതിയഴിച്ചു ഉണക്കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അങ്ങോട്ട് ചോദിക്കാതെത്തന്നെ കേയപിള്ളയമ്മാവൻ മകന്റെ കാര്യം പറഞ്ഞു.

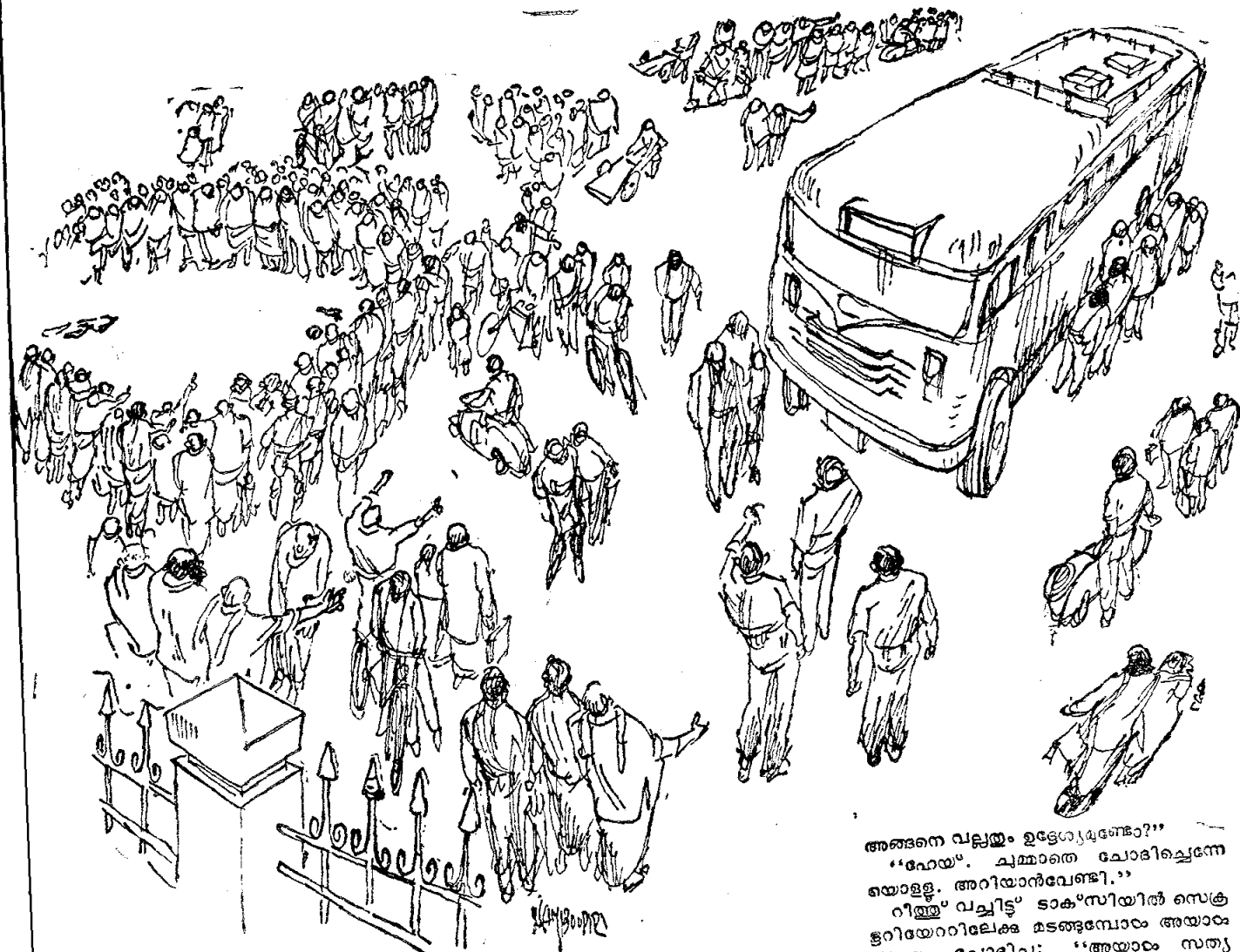
“എടോ, ശിവരാമ! അവനെ ഞാൻ പാട്പെട്ടു പഠിപ്പിച്ചു. ദോഷം പറയരുതല്ലോ, ഉണ്ണം. ഒക്കുമവുമില്ലാത്ത അവൻ മെനിക്കെട്ട് പഠിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒന്നാം ക്ലാസ്സിൽ ബി. എ. ജയിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ വിചാരിച്ചു, ഒടനേ ഉദ്യോഗം കിട്ടാമെന്നു. എവിടെ കിട്ടാൻ? കാക്കത്തൊള്ളായിരം പേരെല്ലേ ഇപ്പം ഓരോ ഉദ്യോഗത്തിനും അപേക്ഷിക്കുന്നത്. മുമ്പു ഇവിടെ ഹജൂർക്കച്ചേരിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവരും ഇപ്പഴമൊളുവരുമായ ഏതാനോ പടിക്കലൊക്കെ ഞാൻ അരയിൽ മുണ്ടു കെട്ടി കാത്തുകിടന്നു. എന്നിട്ടും...”

മകന്റെ കാര്യത്തിൽ കേയപിള്ളയമ്മാവൻ വളരെ മനഃപ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നു എന്നതു തീർച്ചയാണ്. അവൻ ഒരു ഉദ്യോഗം കിട്ടി, സഖമായി ജീവിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു മരിക്കണം എന്നുമോഹം നടന്നില്ല. പാവം! ബസ്സുകയറി മരിക്കണമെന്നാലും വിധി.

ആ കൊച്ചൻ പലതവണ ഹജൂർക്കച്ചേരിയുടെ മുമ്പിലുള്ള തോട്ടത്തിൽവന്ന് കേയപിള്ളയമ്മാവനെ കാണാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന കാര്യം ശിവരാമൻ ഓർത്തു. ഒരു താണോന്നിയായോ, അനുസരണക്കേടുള്ളവനായോ ഒരിക്കലും തോന്നിയില്ല. പക്ഷേ മുഖത്തു എപ്പോഴും അരിശമായിരുന്നു. ജോലികിട്ടാത്തതിന്റെ അരിശമാവാം.

കേയപിള്ളയമ്മാവന്റെ മൃതദേഹം പോസ്റ്റ് മോർട്ടത്തിന് മെഡി കൽ കോളേജിലേക്കു കൊണ്ടുപോയശേഷമാണ്, മകൻ ശശി വിവരമറിഞ്ഞ് എത്തിയത്. ആരോടും ഒരക്ഷരം ഉരിയാടാതെ അവൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറിനിന്നു. അപകടത്തിൽപ്പെട്ട് അകാലചരമമടഞ്ഞ അച്ഛനെപ്പറ്റി ഒരു മകൻ ഉണ്ടാകുന്ന ദുഃഖം ആർക്കും ഉറപ്പിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. അച്ഛനെപ്പറ്റിയുള്ള വേദനിക്കുന്ന ഓർമ്മകളിൽ മുഖം താഴ്ത്തി നിൽക്കുന്ന ശശിയെ ആരും ശല്യപ്പെടുത്താൻ മുതിർന്നില്ല.

പോസ്റ്റ് മോർട്ടം കഴിഞ്ഞു. തിരിച്ച് കിട്ടിയ ജഡം ഒരു ആംബുലൻസിൽ

കയറി, കുറുത്തു കൊടിയും നാട്ടി, വിലാപയാത്രയായിട്ടാണ് കേയപിള്ളയമ്മാവന്റെ വീട്ടിൽ എത്തിച്ചത്. സെക്രട്ടറിയേറ്റിലെ ക്ലാസ് ഫോർ സ്റ്റാഫിന്റെ പ്രതിനിധികൾ അതിനു നേതൃത്വം നൽകി.

പക്ഷേ, സത്യം പറയണമല്ലോ; സെക്രട്ടറിയേറ്റിലെ മാദ് അസോസിയേഷന്റെ പ്രതിനിധികളും റീത്തുകളുമായി എത്തിയിരുന്നു. അവർക്കൊർക്കും ഗാർഡൻ കേൾവപിള്ളയെ അറിയില്ല. അറിയാനുള്ള സന്ദർഭമില്ല എന്ന കാര്യം സമ്മതിക്കാം. എങ്കിലും ഒരു ഭംഗിക്കു വേണ്ടി അവരും ഓക്സി പിടിച്ചു വന്നു.

സർവ്വീസ് സെക്ഷന്റെ പ്രതിനിധിയായിവന്ന നമ്പ്യാർ ജഡത്തിൽ റീത്തു സമർപ്പിക്കുമ്പോൾ അറിയാതെ ആ മുഖത്തൊന്നു നോക്കിപ്പോയി. ഓർമ്മയുടെ ഇരുനൂറ്റാണ്ടിനുള്ളിൽ വീശിയടയാ, ഒരു കൊള്ളിമീൻ വീശിയ പ്രകാശം.

കണ്ടിട്ടുള്ള മുഖമാണല്ലോ! എവിടെവെച്ചു? എപ്പോൾ? ഓഫീസിൽ വെച്ചല്ലേ; എന്തോ സംശയം ചോദിക്കാൻ?

ആ മുഖത്തു ഗുഹമായി നോക്കിപ്പോയി. അതേ, അയാൾതന്നെ. സർവ്വീസിലിരിക്കുമ്പോൾ മരിക്കുന്നവരുടെ മക്കൾക്ക് ജോലി കൊടുക്കുന്ന നിയമത്തെപ്പറ്റി ചോദിക്കുവാൻ വന്നയാൾ.

പെൻഷൻ പററിയ ആൾ മരിച്ചാലും മകനു ജോലി കിട്ടുമോ? അതോ സർവ്വീസിലിരിക്കുമ്പോൾ മരിച്ചാലേ മകനു ജോലി കൊടുക്കുവാമുള്ളോ?

അച്ഛൻ എന്തു ജോലിയിലായിരുന്നു എന്നതു നോക്കിയാണോ മകനു ജോലി കൊടുക്കുന്നത്? അതോ, മകന്റെ വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യത നോക്കിയോ?

പലതവണ വന്നു. അച്ഛൻ മരിച്ചു എത്രകാലം കഴിഞ്ഞു ജോലി കൊടുക്കാം? ഉടനെ കൊടുക്കുമോ? ആത്മഹത്യ ചെയ്ത സർക്കാർ ജീവനക്കാരുടെ മകനു ജോലി കൊടുക്കുമോ?

“ഇല്ലല്ലോ അമ്മാവോ. ആത്മഹത്യ ചെയ്ത സർക്കാർ ജീവനക്കാരുടെ മകനു ജോലികൊടുക്കാൻ ചട്ടം അനുവദിക്കുന്നില്ല.”

രോഷപകഴിഞ്ഞു പിന്നീട് വന്നു. “സാറേ! ആത്മഹത്യചെയ്തയാൾക്കു ഇൻഷുറൻസ് കിട്ടുമോ?” സംശയം തോന്നി: “എന്താ ഇങ്ങനെ യൊക്കെ ചോദിക്കുന്നത്? അമ്മാവൻ

അങ്ങനെ വല്ലതും ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടോ?”

“ഹേയ്. ചുമ്മാതെ ചോദിച്ചെന്നു യൊളള. അറിയാൻവേണ്ടി.”

“റീത്തു വെച്ചിട്ട് ഓക്സിയിൽ സെക്രട്ടറിയേറ്റിലേക്കു മടങ്ങുമ്പോൾ അയാൾ സ്വയം ചോദിച്ചു: “അയാൾ സത്യമായും അപകടത്തിൽപ്പെട്ട് മരിക്കുകയായിരുന്നോ? അതോ ആത്മഹത്യയോ?”

സംശയം ദീർഘനേരം മനസ്സിൽ ചുരമാന്തിയപ്പോൾ, അയാൾ അക്കാലം കൂടെയുള്ളവരോടു ചോദിച്ചു. പക്ഷേ, അവർക്കൊർക്കും അറിയില്ലല്ലോ കേയപിള്ളയമ്മാവന്റെ ചുറ്റുപാടുകൾ!

അങ്ങനെ കഴിയുമോ? സ്വന്തം ജീവിതം ബലികൊടുത്തിട്ട്, മകൻ ഉദ്യോഗം നേടാൻ?

മകനെ, എത്ര അച്ഛനും ഇഷ്ടമാണ്. അവനുവേണ്ടി എന്തു ത്യാഗവും സഹിക്കാം. എന്നാലും സ്വന്തം ആത്മാവുതിവരെ—

ഓ! അറിയില്ല. ആർക്കും അറിയില്ല. ഒരുപക്ഷേ മകന്റെ അപേക്ഷ വരുമ്പോൾ അറിയാമായിരിക്കാം. അപ്പോൾ അതു അനുവദിക്കണമോ? ചട്ടപ്രകാരം പാടില്ലാത്തതാണ്.

തനിക്കുവേണ്ടിയാണ് അച്ഛൻ ആത്മഹത്യ ചെയ്തത് എന്നറിഞ്ഞാൽ മകൻ അങ്ങനെ കിട്ടുന്ന ജോലി സ്വീകരിക്കുമോ?

അതും അറിയില്ല. അറിയാൻ മാർഗ്ഗമില്ല. കാത്തിരിക്കുകയേ നിർവ്വാഹമുള്ളൂ.

ജി. വിവേകാനന്ദൻ

കഥ ഇതുവരെ

കൊല്ലിനും കൊല്ലത്തും അവകാശമുള്ള അധികാരികളുടെ താവടമായിരുന്നു, രാമസ്വാമിമേനോന്റെയും. തെക്കേക്കുന്നത്തു താവടം പക്ഷേ, ഗോപാലമേനോന്റെ കാലമായപ്പോൾ ആ താവടം തകർന്നു. കണ്ണുകുട്ടിത്തമ്പുരാന്റെ പാലകക്കാരൻ തൈവത്തിപ്പുട്ടൻ തെക്കേക്കുന്നത്തെ ശാരദാമ്മയ്ക്ക് സംബന്ധം തുടങ്ങി.

കോവിലകത്തിന്റെ പാർവ്വലംകൊണ്ട് പാട്ടുകാരെല്ലാം വരുത്തിക്കുവന്നു. ശാരദയ്ക്കു മുമ്പെ കട്ടികളായി. സരസ്വതി, സാവിത്രി എന്നീ ഇരട്ടകളും ഇളയ കേശവനും. കേശവൻ തേഡ്ഫോം പരീക്ഷ ഒന്നാം ക്ലാസിൽ പാസ്സായി. എട്ടുവർഷം കഴിഞ്ഞു വൈതത്തി ഉൾപ്പെടെ വലിയ.

വിദ്യാലയത്തിൽ രാമസ്വാമിമേനോൻ കിടപ്പായിരിക്കെ കേശവമേനോൻ പൊട്ടിക്കൊല്ലി. തമ്പുരാന്റെ കരണത്തൊന്നു പൊട്ടിച്ചു പിരിഞ്ഞ കേശവമേനോൻ കണ്ണുകുട്ടിത്തമ്പുരാൻ, വലിയമ്മ തമ്പുരാൻ കോവിലകത്തു ജോലിവാങ്ങിക്കൊടുത്തു. ക്രമേണ മേനോൻ കളഞ്ഞു. മാനേജറായി.

ക്രമേണ തമ്പുരാൻ മേനോനെ ആളയച്ചുവരുത്തി. കാലം ഓന്നും ചെയ്ത പക്ഷം

തയോടെ രണ്ടുപേരും പരസ്പരം കറുത്തു ഏറ്റുപറഞ്ഞു. അന്ത്യംവരെ ബ്രഹ്മചാരിയായിത്തന്നെ മേനോൻ ജീവിച്ചു.

ക്രമേണ തമ്പുരാൻ മരണകാലത്തിൽ കേശവമേനോനോടു തന്റെ മോഹം പറഞ്ഞു: 'പുനർജന്മമോടുത്തു എനിക്കു കേന്ദ്രം ഓരോന്നായിട്ടുണ്ട്.' തമ്പുരാൻ തീർപ്പു നൽകിത്തന്ന കേശവമേനോൻ, നിത്യനിശ്ചയിലായിട്ടുണ്ട്. തെക്കേക്കുന്നത്തെ രേണം ഗോപാലമേനോന്റെ പിടിയിലായി.

തെക്കേക്കുന്നത്തെ കടിയായതിനനു കോടലിപ്പുരയിൽ ജോലി രംഗപ്പെട്ടു. ഭാര്യ കൊച്ചുനാണി കരുതലുള്ളവൾ. ഉള്ളതുകൊണ്ട് സംതൃപ്തമായ ജീവിതം. അമീൻ ഗോപാലമേനോൻ പരമവിനയ സന്യാസി. റിക്ഷക്കാരനായി. എന്തും പത്തുപത്തുനാഴികവലി. ഭരണിയിൽ ഓടിക്കിട്ടു കാശാണു കൂലി. ചോരമ്പലം കറഞ്ഞു ചുമച്ചു രക്തം തുടിച്ചപ്പോൾ ഭരണിലെ ഓട്ടം കറച്ചു. കടംബം പട്ടിണിയുടെ പിടിയിൽ.

അന്ന് രാവിലെ വെളി ഏഴാകാൻ നേരത്തു പരമ മേനോനോടു കൈയ്ക്കി കൈവീശി. ഓടിക്കൊടുക്കാൻ. തലേന്ന രാത്രി തെക്കേക്കുന്നത്തു കണ്ണുകുട്ടി കഴിയാത്ത ചുമ. എങ്കിലും മേനോൻ അവനെ അനുവദിച്ചില്ല.

പിറ്റേന്ന് തന്നെ കാക്കക്കണ്ണൻ പാഞ്ഞു പരമവിനയൻ മുഖമേൽ ഗോപാലമേനോൻ ആഞ്ഞടിച്ചു. സ്വഭാവം നശിച്ച പരമവിനയൻ സിററിനടിയിലെ കത്തി വലിച്ചെടുത്തു മേനോനെ കത്തിമലർത്തി. ചോരലിപ്പിക്കുന്ന കത്തിയുമായി പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ ഹാജരായി.

ജീവപര്യന്തത്തിൽ പരമ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. കട്ടികളെ വളർത്താൻ കൊച്ചുനാണി കൂലി വേല ചെയ്യാൻ പോയിത്തുടങ്ങി.

പരമശാസ്ത്രം സഹിക്കുമ്പോഴും കൊച്ചുനാണി തന്റെ ഭാരം ആരെക്കൊണ്ടും തൊഴുപ്പിച്ചില്ല. അവളുടെ ശരീരത്തിന് കാലം നന്നായിട്ടുണ്ട്. രാമമേൽപ്പുറത്തോടു അധികം അടുപ്പം കാട്ടിത്തുടങ്ങി.

നാടകം മാറ്റി. കോവിലകത്തിൽ സമരം. അതിനെപ്പറ്റിയുള്ള തർക്കങ്ങൾ. പുതിയ കാലാവസ്ഥയിൽ പുതിയ പണക്കാര്യങ്ങൾ.

ഇതിനിടയിൽ ചെത്തുകാരൻ രാമമേൽപ്പുറം കൊച്ചുനാണിയോടു കൂടുന്നു. ജീവപര്യന്തം തടവിൽ വിധിക്കപ്പെട്ട പരമ ഇന്നി വരിച്ചെന്നു അവർ തീർച്ചയാക്കി. കൊച്ചുനാണിക്ക് ചെത്തുകാരൻ രാമമേൽപ്പുറത്തിൽ മുമ്പെ കട്ടികളായി. പരമ ജൈയിലിരിക്കിട്ടു ഓടിക്കൊടുക്കാൻ കൊച്ചുനാണി ആഗ്രഹിച്ചു. കാലം അവളുടെ വികാരങ്ങളെ പാടേ മാറ്റിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, പരമ ഒരുനാൾ കൊച്ചുനാണിയെ മരിക്കളയും തേടിയിരുന്നില്ല.

തുടർന്നു വായിക്കുക.

ജീവചരിത്രം

നോവൽ പതിനെട്ടു

ഇടവേളയിൽ സ്ട്രൈകുകൾ വന്നു നോക്കിനിൽക്കും. ഒരു കമ്പണം കപ്പ കിട്ടിയെങ്കിൽ... ഒരു കമ്പണം കാച്ചിത്തു പഴുങ്ങിയതു. പക്ഷേ, തൊമ്മൻമാപ്പിളയേൻ. പൈസ കൊടുക്കാതെ പെട്ടെന്ന് പൊടിയും പോലും കൊടുക്കുകയില്ല.

നോക്കിനിന്നു വെള്ളമിറക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ തൊമ്മൻ ഹാലിളകും. അയാൾ ആട്ടിപ്പായിക്കും.

"പോടോ തീട്ടവയറന്മാരേ...കൊതിയന്മാരേ...പോടോ."

വിശക്കുന്ന കട്ടികൾ നിരാശയോടെ പിൻവാങ്ങും.

"തൊമ്മൻ നാനാദോ" മറ്റുള്ള കട്ടികൾ ഓടിപ്പോയിട്ടും അന്തർത്ത നിന്നു പോയി. "ഒരു കമ്പണം കപ്പ പഴുങ്ങിത്തു തരോ? ഇന്നൊന്നും കഴിച്ചിട്ടില്ല."

"ഓ...നി കൊറേ തിന്നും." തൊമ്മൻ കളിയാക്കി. "എടോ കൊച്ചേ, നിന്റെ കയ്യി കാശുവല്ലതുണ്ടോ? ഇതു ചുമക്കൊടുക്കുന്ന സലോലൂ."

ഉപ്പും മഞ്ഞളുമിട്ട വേവിച്ച കപ്പ കണ്ടപ്പോൾ മോയിയുടെ വായിൽ വെള്ളമുറ. അവൻ പറഞ്ഞു:

"എന്റെ കയ്യി കാശില്ല നാനാദോ."

"ഹ വലാലേ" തൊമ്മൻ ആട്ടി. "ഓടോ വലകെട്ടേ."

പോയി ഓടിയല്ല. ഉപ്പും മഞ്ഞളുമിട്ട വേവിച്ച കപ്പയിൽ നിന്നു കണ്ണു പറിക്കാതെ വെള്ളമിറക്കി.

"ഒരു വീടേ ഞാൻ വച്ചതും." തൊമ്മൻ കൈയോങ്ങി. "ഈ വലാലിന്റെ കൊതി പററി ഇതു വാങ്ങിത്തന്നോണോ രണ്ടു വയറു പൊങ്ങുലോ കർത്താവേ."

"തൊമ്മൻ നാനാദോ" പോയി യേ നിയമമായി വിളിച്ചു.

"പോടോ" തൊമ്മൻ വീണ്ടും കൈയോങ്ങി.

"ദേ ഇതുണ്ടു നാനാദോ." വള്ളിനിക്കറിന്റെ പോക്കറ്റിൽ കൈയിട്ടു അവൻ എന്തോ പറഞ്ഞുതു. "ഇതുതരാം നാനാദോ. പൈസേലൂ."

തൊമ്മന്റെ കണ്ണഞ്ചിപ്പോയി. എട്ടുപത്തു വീൽക്കാശുക്കൾ.

പക്ഷേ ഒരു വേലമേലും പുറത്തുകൊണ്ടില്ല.

"ഇതെന്താത്തിനാടോ? കൊണ്ടുപോ" അയാൾ മയപ്പെടുത്തുന്നില്ല. "കപ്പവേണോ? പൈസ കൊക്ക. തരണം."

കറച്ചുസരയം കൂടി കാത്തുനിന്നിട്ടു നൈരശ്യത്തോടെ പോയി പാൻവാങ്ങി. അപ്പോൾ തൊമ്മൻ വിളിച്ചു.

"ഇവടവോടോ തീട്ടവയറോ." ചെന്നു.

"അല്ലെങ്കിൽ അതിങ്ങിട്ടും" തൊമ്മൻ കൈനീട്ടി. "പുള്ളക്കു കളിക്കാനായി."

പോയിയുടെ വീരമുക്കു വള്ളിനിക്കറിന്റെ പോക്കറ്റിലിഴഞ്ഞു. പതിനൊന്നു വീൽക്കാശുകൾ. അതുവാങ്ങി ഭ്രമമായി മടിച്ചിട്ടു തൊമ്മൻ പോയി.

"നിനക്കെന്നതാ വേണ്ടേ?"

"കപ്പ."

"തിന്നും."

വയറുനിറയെ കപ്പ പഴുങ്ങിയതുകൊടുത്തു. കടിക്കാൻ ചുക്കുപ്പി

"തൊമ്മനായിട്ടല്ല" പോകാൻ നേരത്തു

എം. എം. മേനോൻ

തൊമ്മൻ പറഞ്ഞു. "പുള്ളക്കു കളിക്കാൻ കരുതിയാ."

പോയിയുടെ കണ്ണുകളിൽ കൃതജ്ഞതാഭാവം.

"എടോ കൊച്ചേ, നിന്റെ വേറെ നന്മ?"

"പോയിനും."

"എവിടോ വിട്ടു?"

"ഇമ്മിണി പോണം. കുന്നത്താലി കടന്നു"

"കാക്കനോടോ?"

"അത്രേം പോവണം"

"ആട്ടേ, നിനക്കിതു എവിടന്നോ കിട്ടിയിട്ടു?"

"അതു ഞാൻ പറയല്ല" പോയി ഒഴിഞ്ഞു.

"അറിയുന്നതൊന്നായിട്ടല്ല" തൊമ്മൻ അശ്രദ്ധ ഭാവത്തിൽ പറഞ്ഞു. "നാളെ പോരുമ്പോൾ ഇമ്മിണി കൂടുതലൊട്ടത്തോ. ഇതൊണ്ടു വീട്ടിച്ചെന്നോ പുളളരു തമ്മി അടിച്ചിടിയോ?"

അയാൾ മുന്നറിയിപ്പു നൽകി:

"ഇതാരോ. അറിക്കണ്ടോട്ടോടോ തീട്ടവയറോ. പുളളരുവിടത്താ നിന്റെ കയ്യിനും തട്ടിപ്പറച്ചെടുക്കും."

"നമ്മളാണ് അറിക്കാൻ പോണം" പോയി വിവിളിക്കി.

പിറ്റേന്ന് പതിനഞ്ചു. അതിന്റെ പിറ്റേന്ന് ഇരുപതു. കപ്പയും ചുക്കുക്കുറിയും കൊണ്ടു പോയിയുടെ വയറുനിറഞ്ഞു. പക്ഷേ, കൊടുത്തതു വീൽക്കാശും. തൊമ്മന്റെ കൈ നശിച്ചു തുടങ്ങി.

"എടോ പോയി, എവടോ നിയിതു സൂക്ഷിച്ചുക്കൊണ്ടിട്ടു? അയാൾ അടുത്തു കൂടി. "ഉള്ളതു മുഴക്കെ ഇങ്ങതാ. നി ഇരുപ്പുള്ളിനും പോണ കാലം വരെ കപ്പും കാച്ചിലും കാപ്പി തരാം."

"അതു പറയല്ല നാനാദോ" പോയി സമ്മതിച്ചില്ല.

"എന്നാ വേണം"

അന്നു വൈകിട്ടു പോയിയുടെ പിറകെ തൊമ്മൻ, നിശ്ചിതപോലെ. അവനറിയാതെ.

കുന്നത്താലി കടന്നു വടക്കോട്ടു. കുറച്ചുനടക്കുമ്പോൾ ഒരു കിഴവൻ ആലു. ആലിൻപുഴയിൽ വലിയൊരു പോതു. പോതിനുള്ളിൽ ഭരണി. ഭരണിക്കുള്ളിൽ വീൽക്കാശും.

കൂട്ടുകാരുടെ കണ്ണുവെട്ടിച്ചു. ഭരണിയിൽ കൈയിട്ടു ഒരു പിടിവാരി പോയി വള്ളിനിക്കറിന്റെ പോക്കറ്റിലിട്ടു. പോതിനുള്ളിൽ ചപ്പും ചവറുംവാരി വിതറിയിട്ടു അവൻ നടന്നു.

തൊമ്മൻ തിരിച്ചുനടന്നു.

രാത്രി ഒരു ചുക്കുമായി വടക്കോട്ടു. വഴിയിൽക്കണ്ട പരിചയക്കാർ തിരക്കി:

"എങ്ങോട്ടോ തൊമ്മൻമാപ്പേട്ടേ?"

"ഒന്നു കാക്കനാട്ടുവരെ."

"ഈ രാത്രിയേ?"

"ഇമ്മിണി അടുത്തുകൊണ്ടോരാണോണ്ടു" തൊമ്മൻ പറഞ്ഞു. "രാത്രിപോയാനേരം വെളക്കെ തിരിച്ചെത്താലോ. വന്നു മിന്നെടുക്കാൻ പോവണ്ടതാ."

കുന്നത്താലിത്തട്ടത്തു ഭരണിക്കാലിയാക്കി വന്നവഴി തിരിച്ചുപോയി.

പറമ്പിനേയും തെങ്ങനെയും യേപ്പെട്ടില്ല. യെന്നതു ചുവന്ന തൊപ്പിക്കാരെ, വെറുക്കൻ പുക്കാറുണ്ടാക്കിയാൽ അവരെ യെന്നും വന്നാൽ അടി, ഇടി, കയ്യും ചവിട്ടും. പക്ഷേ അവരിതു കണ്ടെടുക്കരുതു. ചത്താലും സ്ഥാനം പറഞ്ഞു കൊടുക്കില്ല.

എല്ലാം കഴിഞ്ഞു കിടക്കാൻ നേരത്തു ചുലർച്ചക്കൊഴി കൂടുന്നു.

തൊമ്മൻ ഉറച്ചുനിന്നു

"എടുത്താ പൗശിന്യക്കാരൻ എളക്കി വിട്ടുക്കൊന്നതാ."

കേരളം ബഹളം കൂട്ടിയിട്ടു അവർ എങ്ങോ പോയി.

ഉച്ചതിരിഞ്ഞതോടെ ചുവന്ന തൊപ്പിക്കാരെത്തി. എന്തെങ്കിലും പോലിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഇൻസ്പെക്ടർ യജമാനന്റെ ഒരു തൊഴി, തൊമ്മന്റെ നെഞ്ചത്തു. ഒരലർച്ചയോടെ തൊമ്മൻ മറിഞ്ഞു താഴെ.

"ഹെന്റെ മാതാവേ..."

കെട്ടിവെട്ടുകയും പിളളരുടേയും കൂടി നിലവിളി. ഔസേപ്പും, പൈലിയും, ജോസും നിന്നു വിറച്ചു.

തൊമ്മന്റെ മുടിക്കത്തിനു പിടിച്ചെടുത്തപ്പോൾ ഒരു താങ്ങു കൊടുത്തുകൊണ്ടു ഹോഡ്ഗേഡ് പോയി.

"എവടോ സുവറെ നിയി?"

"പോണോടേതേ" തൊമ്മൻ അങ്ങനെത്തു. "എടുപ്പള്ളി പുണ്യമുണ്ടാണേ... കരിങ്ങാശു മുത്തപ്പനാണേ...ഈ തൊക്കെ നോന്നും അറിഞ്ഞുടായേ."

"നിനക്കറിഞ്ഞുട-അല്ലേ വഴക."

നടുവിനോണം. "എന്നാൽ ഞാൻ അറിഞ്ഞുതരാം."

എത്ര ദേദും ചെയ്തിട്ടും തൊമ്മന്റെ നിലപാടിൽ മാറ്റം വന്നില്ല. അയാൾ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞു:

"എന്റെ ചൊന്നേന്മാന്മാരേ, മൂന്നു നാണെ സത്യം ഈ തൊക്കെനോന്നും അറിഞ്ഞുടായേ."

"എവടോ പറയൂ."

വെറുതെ.

ഔസേപ്പിനും പൈലിക്കും കിട്ടി അവരുടെ വിഹിതം. മിശ മുള്ളൊത്ത ജോസു നെപ്പോലും അവർ വെറുതെ വിട്ടില്ല.

നിങ്ങളുപോയ അനേചങ്ങൾ. പ്രാക്ഷേ കൊലകൊമ്പന്മാരായ പൊലീസുകാർ തൊണ്ടി കണ്ടെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തൊമ്മനെപ്പോലും പാഞ്ഞുതല്ലി.

അവസാനം കേസു എഴുതിത്തള്ളി. തൊമ്മന്റെ ജീവിതവും. കേസു എഴുതിത്തള്ളുന്നതിനു രണ്ടുപേരുമുണ്ടു. അയാൾ പോലു മർദ്ദിച്ചു മരിച്ചു.

മരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഔസേപ്പിനെ വിളിച്ച് ഭവിയുടെ രൂപരേഖ നൽകി. മൂന്നു സഹോദരന്മാർക്കും കൂടി ഒരു പേരുൾ.

"നിങ്ങൾ സോരമിച്ചു കഴിയണം. തമ്മിത്തല്ലരുതു."

ഔസേപ്പിന്റെയും പൈലിയുടെയും ജോസുന്റെയും കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു.

ഉരുക്കിയ സർപ്പം വീൽക്കാൻ പാവങ്ങൾ ചെന്നാൽ കൈയോരം. അതുകൊണ്ടു ഒരേജൻ. തീട്ടൽ കൊച്ചുപാപ്പ. സത്യസന്ധനായ കൊച്ചുപാപ്പ ഉടൻ മായി മോഷ്ടിച്ചിട്ടും കമിഞ്ഞുകൂടിയവനും.

തുടക്കത്തിൽ ചെറിയൊരു പലപരക്കെ കട. അതിന്റെ പടിപടിയായുള്ള വളർച്ച. പീറ്റകെ ജുള്ളിക്കട. ചുക്കിലുപ്പാപ്പ.

കുച്ചവടത്തിന്റെ താക്കോൽ പൈലിയുടെ കൈയിൽ.

ഇരുപത്തൊട്ടുപിറന്നാൾ മുതൽ പതിനാലുവർഷം 369 പേജ് 39

നോടിയന്ത്രം വരെ ആഘോഷപൂർവ്വം നടത്തുന്ന നാട്ടുകാർ. കെട്ടുകല്യാണം, തിരണ്ടുകല്യാണം, സംബന്ധകല്യാണം. തുടങ്ങിയ കല്യാണങ്ങൾ, പാറുപടി കൊടുക്കുന്നത് വസ്ത്രവകുപ്പിന്റെ വിന്യസിച്ചുവന്നു. തുക കൂടുമ്പോൾ ചെറിയൊരു നോട്ടീസ്.

നോട്ടീസ്. കൈയിൽപ്പിടിച്ച് കാടി എത്തുന്നവരെ കൈകൾ പെട്ടെന്ന് ചേർത്തു സമീപത്തേക്കയക്കുന്നു. വസ്ത്രവകുപ്പ് തുച്ഛവിലയ്ക്കു തിരിവാങ്ങി കൃഷിക്കാരുടെയും നാട്ടുകാരുടെയും ചുമതലയെടുപ്പിന്. വിദഗ്ദ്ധരായി കണക്കാക്കുന്ന പരിശീലിപ്പിച്ചെടുത്ത ജോസിയെ. ചോയിയുടെ വിവരങ്ങൾ. തൊമ്മന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വം. അതിന്റെമേൽ പട്ടത്തുയർത്തിയ സാമ്രാജ്യം. ചുട്ടു വിറയുന്ന കാലം. ഇന്നൊരു വിദ്യം സ്മരണ. ഒരു കാലത്ത് നാട്ടിലെ ഏറ്റവും വലിയ ജന്മി വലിയ മനയ്ക്കലെ തിരുമേനി. ഇന്നോ?

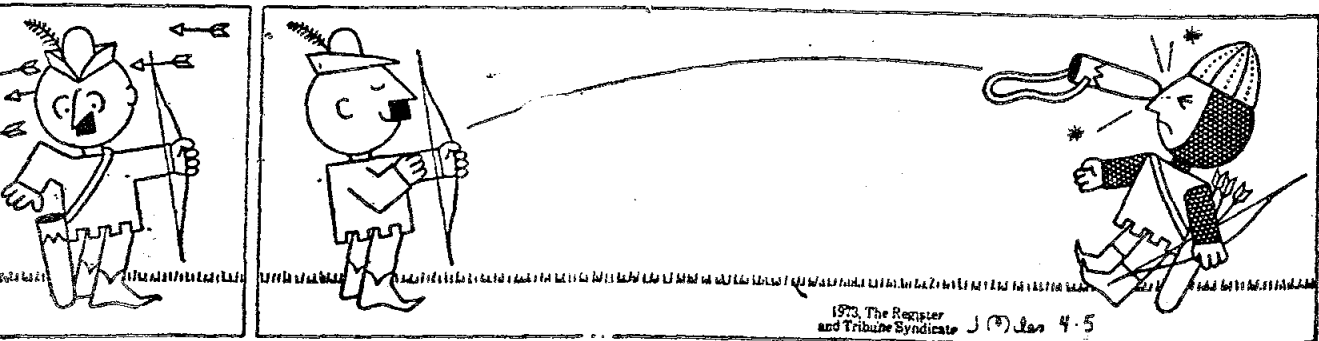
കാലത്തിന്റെ മറിയം. സമ്പ്രദായം. സമ്പ്രദായം. വനജയും, ബോസും.

അമ്പലപ്പാറയിലെ ജോലി നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഓർക്കാത്തത്. യുദ്ധം തീർന്നു. ജപ്പാന്റെ മുകളിൽ കണക്കിന് രണ്ടു ബോംബ്, സല്ല പരഞ്ഞു. വലിയ താമസമുണ്ടായില്ല, അമ്പലപ്പാറയിലെ തിരക്കും തീർന്നു.

ഏഴുകൊല്ലം കൊണ്ട് നാലുപ്രാവശ്യം നീർത്തി. അതോടെ ഓരോരുത്തരുടെ പാപ്പം നിന്നു. വീട്ടിൽ പിടിച്ചു പണി, നോക്കാൻ താഴെ കട്ടികളും.

മൂന്നാം ക്ലാസിലെത്തിയപ്പോൾ സ്റ്റേറ്റും പൂസ്സുകയും വലിച്ചെറിഞ്ഞു. സമ്പ്രദായം അമ്പലപ്പാറയിലേക്കും, തമിഴ്നാട് കെല്ലിലാത്തതുകൊണ്ട് സംഭാവന വിതരണം. ഇടങ്ങഴിമോരും നാരകത്തിന്റെ ഇലയും കുറച്ച് ഉച്ചയായി കാലത്തെ യാത്ര. വേനൽക്കാലത്ത് ചായയെക്കാളേറെ പണിക്കാർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത് സംഭാരം.

പക്ഷേ കൊച്ചുനാണി എതിരായിരുന്നു. അവൾ പറഞ്ഞു: "വല്ല നാലക്ഷരം പടീരക കരുത്തം കെട്ടോന്നു. ഇന്നിത്തക്കാലം പടിപ്പിലെ കി ഒരു ഗതിയായില്ല."

സമ്പ്രദായം എന്ന സമ്പ്രദായം തീർത്തു പറഞ്ഞു: "ഈ സാഹചര്യം പെണ്ണോടും കേട്ട് തല്ലും കൊണ്ടു കെടാൻ എനിക്കു പാറ്റല്ല." അവൻ മറ്റൊരു പരാതികൂടിയുണ്ടായിരുന്നു. "പണ്ണിക്കാരെ പിള്ളേരെയാ സാറന്മാർക്കിപ്പം. പാവപ്പെട്ടോരെ ഒരു വെലേ മില്ല." "പിന്നെ" അവൻ മിടിച്ചു. "ഞാൻ കൊലപാതകിടെ മോന്നാം." "കാലം പോയതറിഞ്ഞില്ല. പരമച്ചേട്ടനായുള്ള ജീവിതം ഇന്നൊരു സപ്തം പോലെ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടോ എന്തോ. അമ്മ മരിച്ചപ്പോൾ രാമച്ചേട്ടൻ ചോദിച്ചതാണ്." "അറിക്കണ്ട?" "എവടപ്പോയറിക്കാണോ?" കൊച്ചുനാണി കൂറുപം കിട്ടിയില്ല. "അല്ലെങ്കിൽ ചുട്ട ചാരാക്കിട്ട് എന്നാ അറിപ്പോ?" തിരിച്ചു വരുമ്പോഴാണ് രാമൻ കട്ടിക്കും അറിയാമായിരുന്നു. വരരുതെ എന്ന മനപ്രാർത്ഥന കൂട്ടത്തിൽ. വന്നാൽ എന്തുചെയ്യും? എങ്ങനെ നേരിടും? ഓർക്കാൻ വയ്യ.

അറപ്പ് ഒരിക്കൽമാത്രം. തെക്കേക്കുന്നത്തെ അമ്മിൻ കൊച്ചു തമ്പുരാന്റെ നെഞ്ചിൽ പിടിവരെ പിടിച്ചാൽ കത്തിത്താക്കിയതോടെ അതു തീർന്നു. ജയിലിൽ പോയ തക്കംനോക്കി കൊച്ചുനാണിയെ സ്വന്തമാക്കി മൂന്നു കട്ടികൾക്കുകൂടി ജനം നൽകി എന്നറിഞ്ഞാൽ എന്തു സംഭവിക്കുമെന്ന് ഉൾക്കാലിക്കുന്നതേയുള്ളൂ.

ഇത്തവണ പിടിച്ചാൽ ആയിരിക്കുകയില്ല. വാക്കത്തി, കോടാലി, റിക്ഷയുടെ കൈപിടിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് കോടാലിയായിരുന്നല്ലോ പണിയായുധം? പെരുമാറ്റം നല്ല വശമായിരിക്കും.

"നിങ്ങളെന്നാ ഈ മന്നിച്ചിരിക്കണെ?" രാമൻകുട്ടിയുടെ മനം കണ്ടപ്പോൾ കൊച്ചുനാണിയുടെ ചോദ്യം. "മരോട്ടിക്കു തിന്ന കാക്കേണമല്ലോ." "ചമ്മാ" രാമൻകുട്ടിയുടെ ദീർഘനിശ്വാസം. "ഓരോന്നും ഓർത്തിരുന്നു." "എന്നാ ഇതു ഓക്കാനി?" "ഓർക്കാണോ?" രാമൻകുട്ടിയുടെ ചകിടിപ്പിന് വേഗതകൂടി. ഭീരുത്വം പ്രകടമാക്കണോ? അല്ലെങ്കിൽ കൊച്ചുനാണിയോടല്ലാതെ മറ്റൊരാൾ പറയാൻ?

രാത്രിയിൽ. കട്ടികൾ ഉറങ്ങിയ സമയംനോക്കി, കൊച്ചുനാണിയുടെ മാറിൽ മുഖമൊളിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് രാമൻകുട്ടി തേങ്ങി: "എനിക്കു പേടിയാവണം." "എന്നാ പേടിയാ മരപ്പോ?" കൊച്ചുനാണി ചോദിച്ചു. "നിങ്ങളെന്നാ പ്രാണപിടിച്ചോ?" "ഞാൻ ചാകും" രാമൻകുട്ടിവിറച്ചു. "എന്നെ കൊല്ലും." "ആരു?" കൊച്ചുനാണിക്കു മനസ്സിലായില്ല. "അതിനു വളന്നോൻ ആണി നാട്ടി?" "പരമച്ചേട്ടൻ" ഇരുട്ടായതുകൊണ്ട് രാമൻകുട്ടിയുടെ വിളറി വെളുത്ത മുഖം കൊച്ചുനാണിക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. "പരമച്ചേട്ടൻ അടുത്ത ദിവസം തിരിച്ചു വരും കൊച്ചുനാണി. എന്റെ മനസ്സുണ്ടു പൊയണം." "ഓ...അതിനി വരാതെന്ന് പോണില്ല" അലക്ഷ്യമായി കൊച്ചുനാണി പറഞ്ഞു. "പോവുമ്പത്തന്നെ അതിനു ഷായായിരുന്നു." കയം പിടിച്ചവൻ പോയ ആദ്യ നാളുകളിൽ ഉറങ്ങാത്ത രാവുകൾ. അമ്പലങ്ങളായ അമ്പലങ്ങളിലെല്ലാം വഴിപാട്. ആയുസ്സോടെ കാത്തുകൊള്ളണമേ എന്ന പ്രാർത്ഥന.

എന്നിട്ടിപ്പോൾ... കൊച്ചുനാണിക്കു അടുത്തും തോന്നി: ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ തിരിച്ചുവരരുതെന്ന മോഹം.

വന്നാൽ എല്ലാം നശിച്ചുതന്നെ. വീണ്ടും പടച്ചെടുത്ത ജീവിതം. ചോരയിൽ മുങ്ങിച്ചാകും. രാമൻകുട്ടിയുടെ ഭയം. അവളിലേക്കും സംക്രമിച്ചു. പക്ഷേ, അവളുണ്ടു പുറത്തു കാണിച്ചില്ല.

"പേടിക്കാതെ കെടുന്നോറേണ്ടു." രാമച്ചേട്ടനെ അവൾ വരിഞ്ഞുറക്കി. "അതു പണ്ടേ മണ്ണിനടിപ്പോയിക്കാണോ." "ഹെന്തോ...എനിക്കങ്ങനെ തോന്നണില്ല" എന്നിട്ടും വിശ്വാസം വരാത്ത രാമൻ അല്പനേരം ഓർത്തുകിടന്നിട്ട് അയാൾ സ്വയം സമാധാനിച്ചു. "ഇന്നിപ്പോ എല്ലാം വരുംപോലെ വരട്ടെ." പരമവിൻ അടുത്തും തോന്നി. വീടടുത്തപ്പോൾ ഓർത്തത് കൊച്ചുനാണിയെല്ല. ഓരോരുത്തരും സുപ്രസന്നരായി.

വൈക്കം സുമതിക്കുട്ടിത്തമ്പുരാട്ടിയെ! കൊല്ലത്തും എത്ര കഴിഞ്ഞു? എന്നിട്ടും സുമതിക്കുട്ടിത്തമ്പുരാട്ടിയുടെ രൂപം ഇന്നും മനസ്സിൽ പച്ചപിടിച്ചു നിൽക്കുന്നു.

വൈക്കത്തെ സ്വന്തം വീടുവീട്ടു പുതിയകാവിലു വന്ന താമസം. വാടക വീട്ടിൽ. ഒറ്റയ്ക്ക്.

കളിയും ക്ഷേത്രദർശനവും നിർബന്ധം. തിരിച്ചുവന്ന കാപ്പികടി. വെത്തിയ മുമ്പ് ഉടുത്തൊരുങ്ങി പുറപ്പെട്ടു. തുല്യ നീന്തുന്നവരെ നടപ്പ്. അവിടുത്തെങ്ങോട്ടു യാത്ര ബസ്സിൽ. പോകേണ്ടത് ഏറ്റവും കളുത്തുക്കൊണ്ടുകിടന്നു. ഇറങ്ങുന്നത് വൈറിലായി.

റിക്ഷ കാത്തു കിടക്കുന്നുണ്ടാകും. ഒട്ടും ധൂതിപ്പൊട്ടാതെ അതിൽ കയറുന്നു. കടത്തിപ്പറ്റുകിൽ നിന്നുള്ള തുറിച്ചുനോട്ടം ഗൗരവത്തോടെ.

എവിടെ പോകണമെന്ന് റിക്ഷക്കാരനറിയാം. വളഞ്ഞവലവും സൗര്യം പിന്നിട്ട് ഹോസ് പിക്കൽ റോഡിൽ. മാർക്കറ്റുറോഡിലേക്കു കടന്ന് വടക്കേട്ട്. ടി. ബി. റോഡ് ജംഷ്യാനല്ലൂർ. കിഴക്കോട്ട് ചെറിയൊരിടവഴി. അതിലൂടെ ചെന്നെത്തുന്നത് ഒരു മൊട്ടച്ചി കൊങ്ങിണിസ്മിയുടെ വീട്ടിൽ. പകലത്തെ താമസം അവിടെ.

റിക്ഷയിൽനിന്നിറങ്ങുമ്പോൾ റോഡാ പ്പോലുള്ള വലംകൈകൊണ്ട് ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് രൂപ. അതു കിട്ടിയത് അന്നു കറക്കനെ കണിക്കു ഫലം. ഇപ്പോൾ പോലെപണി. കിട്ടുന്നതു വാരിക്കോരി. പരിചയപ്പെടുത്തിയത് അങ്കമാലിക്കാൻ അന്തോണി.

ഒരു ദിവസം അന്തോണിച്ചേട്ടൻ ചോദിച്ചു: "എടോ പരമച്ചേട്ടാണോ. ഒരു പണി എല്ലിച്ചുതന്നാ ചെല്ലോമോ?" "പിന്നെന്ന് അന്തോണിച്ചേട്ടാ?" തിരുവാറു് എതിർവായില്ല. ഏറ്റവും കളുത്ത വണ്ടിക്കാരുടെ നേതാവ് അന്തോണിച്ചേട്ടൻ.

"തന്റെ ആ നരകാസുരനെ എറക്കി വിട്ടേക്കേണം വൈറിലപ്പോയി ഒരു പാർട്ടിനെ കൊണ്ടോന്ന് മാർക്കറ്റുറോട്ടി വിടണം" അന്തോണി പറഞ്ഞു. "തനിക്കു പറ്റോ?" "അതിനുള്ളി ബാരോല്ലെ അന്തോണിച്ചേട്ടാ?" റൂറോർത്തപ്പോൾ ചെറിയൊരു ഭയം.

"ബാരോവില്ല" അന്തോണി ഉറപ്പു നൽകി. "ജോർജ്ജി ഉള്ളു. കയ്യിരുന്ന് പിറകിലേക്കു ബാരം തോന്നല്ലോ ചോരേ." പതിവുകാരൻ അന്തോണിച്ചേട്ടൻ. പക്ഷേ, അയാൾക്ക് സമയക്കുറവ്. കാരിക്കാ മുറിയിൽ സാമ്രാജ്യം പടുത്തുയർത്തുന്ന തിരക്കിൽ, തമ്പുരാട്ടിയെ കൈവെടിയാൻ മനസ്സുവന്നില്ല.

"വയ്യിട്ട്" നമ്മുതന്നെ റിക്ഷ സൗജ്വദികൊണ്ടായി ബസ്സുകേറി വിട്ടേക്കാം." അന്തോണി പറഞ്ഞു. "കാലത്തെകാലം താണൊന്നു നോക്കൂ." അന്തോണിച്ചേട്ടനായതുകൊണ്ട് സമ്മതിച്ചു. കനകം പോലുള്ള തമ്പുരാട്ടി. റോസാ

പ്പോലുള്ള വലം കൈകൊണ്ട് ബ്രിട്ടീഷ് രൂപ ഒന്നു കൈയിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ അങ്കമാലിക്കാൻ പറഞ്ഞത് ബോധ്യമായി: റൂറം സാരമില്ല. പണി ഓരവുമല്ല. തമ്പുരാട്ടിയുടെ വണ്ണനകേട്ട് അങ്കമാലിക്കാൻ ചിരിച്ചു രസിച്ചു.

"ഇപ്പോ തനിക്കു പോരായ്മയോടോ പോരേ?" അയാൾ ചോദിച്ചു. "കാലത്തെകാലം താണൊരാ?" "ഏറ്റവും." പക്ഷേ, പരമവിനൊരു സംശയം. "ഇതെന്നാ പ്രാണാ അന്തോണിച്ചേട്ടാ?" അയാൾ ചോദിച്ചു. "നേരേണ്ടുപോന്നു ബസ്സൊണ്ടോ ഇതു കാത്തു ചെലവുണ്ടോ? വെക്കം എത്രയും ചെയ്യില്ലേ?" "അതാടോ കട്ടൻസ" അന്തോണി പറഞ്ഞു. ഇവിടെ വന്നു ബസ്സൊണ്ടോ കൊത്തിക്കൊണ്ടോവാൻ ആ കഴകത്തു റോണ്ടു. എടക്കിറങ്ങി റക്ഷപ്പോന്നാ പേടിക്കാതില്ല. രക്ഷക്കാരൻ നോക്കിക്കോളൂ."

പരമവിന്റെ സംശയം നിങ്ങൾയില്ല. അയാൾ ചോദിച്ചു: "എന്നാ സൗജ്വദികോ കേറിയപ്പോരെ?" "ഈ ചോന്നൊരു പുത്തീമില്ല" അന്തോണി പറഞ്ഞു. "എടോ, വിശ്വാസോള്ളൊരു വേണം. നാലണക്കാശിന് ബസ്സുനോക്കി സൗജ്വദികാത്തുകെട്ടിക്കൊണ്ട് ആരെ കിട്ടോ?" എന്തോ. അപ്പോൾ വൈക്കത്തും പോകുന്നതോ? ചോദിച്ചില്ല. വായിൽ കിടക്കുന്നതു വല്ലതും കേട്ടെന്നുവരും.

"സുര്യനേളിച്ചവരുമ്പോലെത്തെ മൊകം" പരമ ഒരു ബീഡികത്തിച്ചു. "തലേലഴഞ്ഞെന്നല്ലാതെ എന്നാ പറയാനോ? ഒന്നുമില്ലാത്ത തമ്പുരാക്കന്മാരും രാജിക്കൊണ്ടായി നേതൃത്വമയായി വാഴിക്കും." "എടോ, ഈ വൈക്കം സുമതിക്കുട്ടിന പറഞ്ഞാ നേരം നെറീമുളളൊ" തമ്പുരാട്ടിയുടെ പ്രത്യേകതകൾ മനസ്സിലാക്കി

യതു് അങ്കമാലിക്കാൻനിന്നിന്. "തങ്കം പോലത്തെ സൊബാവാല്ലെ? ഒരു ദിവസം റോളു്. അതിനിടേൽ ആയിരം ബ്രിട്ടീഷുരൂപോണ്ടു് വേറൊരാളുവന്നാ പറയും എനിക്കിന്നു് എടുപ്പേണം" "അതാ നേരം നെറീം" പരമ സമ്മതിച്ചു.

"ഏതോ ഒരു പൊല്ലിസുകാരൻ ചതിച്ചുതന്നാ കേഴ് വീ" അന്തോണി അടർപറഞ്ഞു. "കെട്ടിക്കൊണ്ടോന്ന പെണ്ണിനെ ഏമാനമാക്കു് കാട്ടുവച്ചു. ഉദ്യോഗക്കേറും കിട്ടാൻ. തനിക്കു കേറും കിട്ടില്ലെ, ഇന്നിത്തന്നെ ഇമ്മിണി കേറി നോക്കട്ടേണൊരു വാശി" "പെണ്ണൊരുവെട്ടാ" പരമ കയറിപ്പറഞ്ഞു.

"ഒരുവെട്ടേണ്ടതു് ഒരുവെട്ടേണോടോ" അങ്കമാലിക്കാൻ.

അപ്പുറവും ദിവസങ്ങളിൽ ചില ബംഗ്ളാവുകളിലേക്കും, ദിവാൻജി, ജഡ്ജി, മജിസ്ട്രേട്ട് പദവിയിലുള്ളവർക്കു മാത്രം അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന സൗജന്യം. പുണ്യ വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേപോളൂ. സസ്യയുദ്ധവും തിരിച്ചുപോകണമെന്നും നിർബന്ധം. ഉറങ്ങുന്നത് പുതിയ കാവിലെ വാടകവീട്ടിൽ.

അയാൾ വിശ്രമം.

ബംഗ്ളാവുകളിലേക്കുവെക്കുന്ന ദിവസം വേറെ കാത്തു്. വിശേഷദിവസങ്ങളിൽ സുമതിക്കുട്ടിത്തമ്പുരാട്ടി വാരിക്കോരിനൽകുന്നു. ഓണത്തിന് പുടവ. തിരുവാതിരയ്ക്കു് കായിൻ കലവാങ്ങാനുള്ള പൈസ. വിഷുവിനു് കൈനീട്ടം.

ചോരതുപ്പി നടന്നപ്പോൾ വലിക്കാതെ തന്നെ സംഭാവന.

റിമാൻറിൽ കഴിയുമ്പോൾ, സബ്ജയിലിൽവന്നു കണ്ടപ്പോൾ അത്തുതെല്ലെ പൊട്ടിക്കുറഞ്ഞുകൊണ്ടു് വിളിച്ചു: "തമ്പുരാട്ടി." "വീഡിയ പരമ" തമ്പുരാട്ടി ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. "ദൈവമോണ്ടെങ്കി പരമനെ വെറുതെവിടും." "ഇവനാളുകൊള്ളാലോ" ഏതോ പൊലീസുകാരൻ ഫലിതം പറയുന്നതുകേട്ടു. "നല്ല നല്ല ആക്കാരായിട്ടാണല്ലോ കൂട്ട്."

ഓരോന്നോർത്തു് വീട്ടുപടിക്കൽ. പരമവിന്റെ ഹൃദയം ക്രമംവിട്ടുചിടിച്ചു.

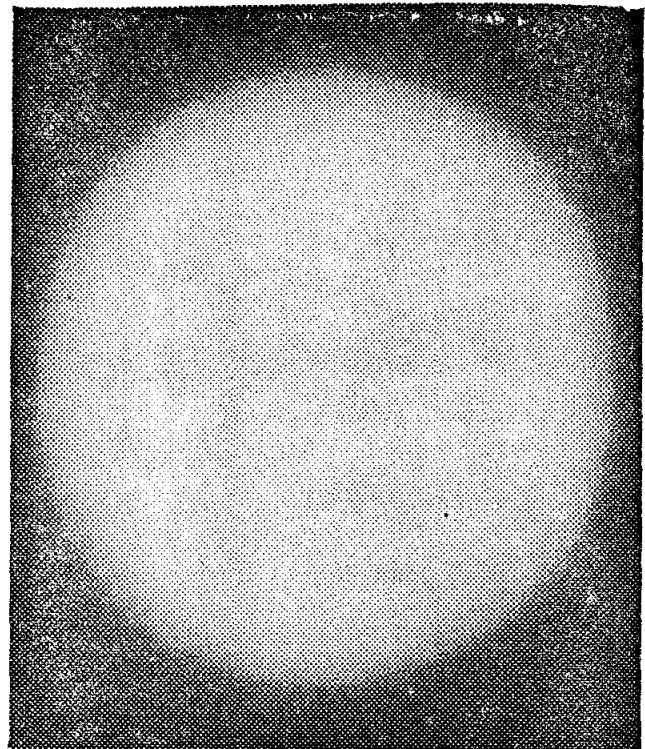
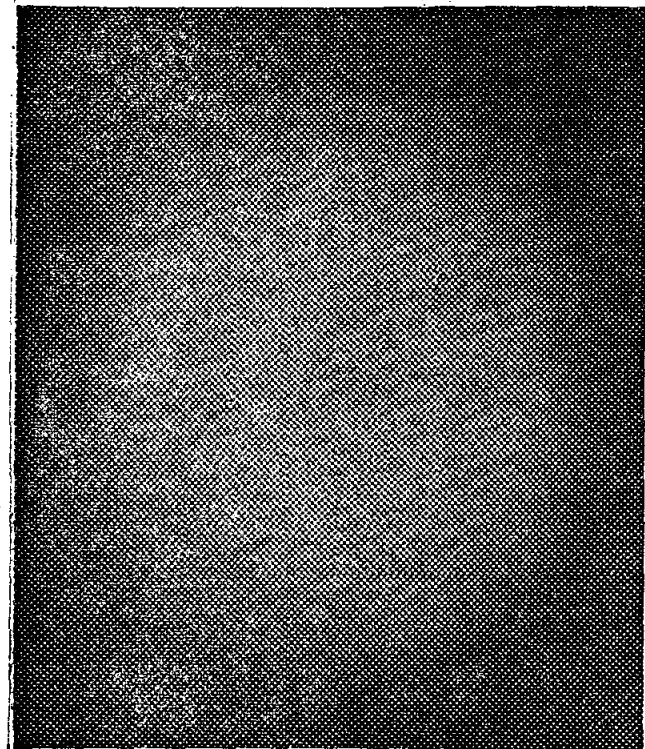
ആദ്യം കണ്ടതു് ബോസും. മുററത്തു് മണ്ണുവരി കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അപരിചിതനെക്കണ്ടപ്പോൾ അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ പകപ്പ്. യേന നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു് അവൻ അകത്തേക്കോടി. "അമ്മേ..." "എന്തേട നാശക്കോലോ?" കൊച്ചുനാണിയുടെ ശബ്ദം.

പരമ തെല്ലൊന്നസാമ്രാജ്യം. ആരെയും കാത്തുനിൽക്കാത്ത കാലം. അമ്മയുടെ മരണവൃത്താന്തമറിയിച്ചു കണക്കത്തറ വേലായുധൻ ഇക്കാര്യം പരഞ്ഞില്ല.

ഈ മുററത്തു് ഓരോ പിച്ഛവച്ചു നടന്നതു് ഇന്നലെ എന്നപോലെ. അവൾ വളർന്നു. പുഷ്പിണിയായി. യുവതിയായി. ഓരോരുത്തരും അമ്മയായി... നന്നും കാണാൻ ഓഗ്യമുണ്ടായില്ല.

ഡിറക്ടറുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ വൃത്തിയാക്കുന്നു

റാനിപാൽ അതേ വസ്ത്രങ്ങൾക്ക് തിളങ്ങുന്ന വെണ്മയേകുന്നു

അതുകൊണ്ട് വസ്ത്രങ്ങൾ ഡിറക്ടറുടെകൊണ്ട് അലക്കുകയും റാനിപാൽ ചേർത്ത് വെള്ളത്തിൽ മുക്കിയെടുക്കുകയും വേണം.

സമുന്നത വെണ്മയ്ക്ക് റാനിപാൽ

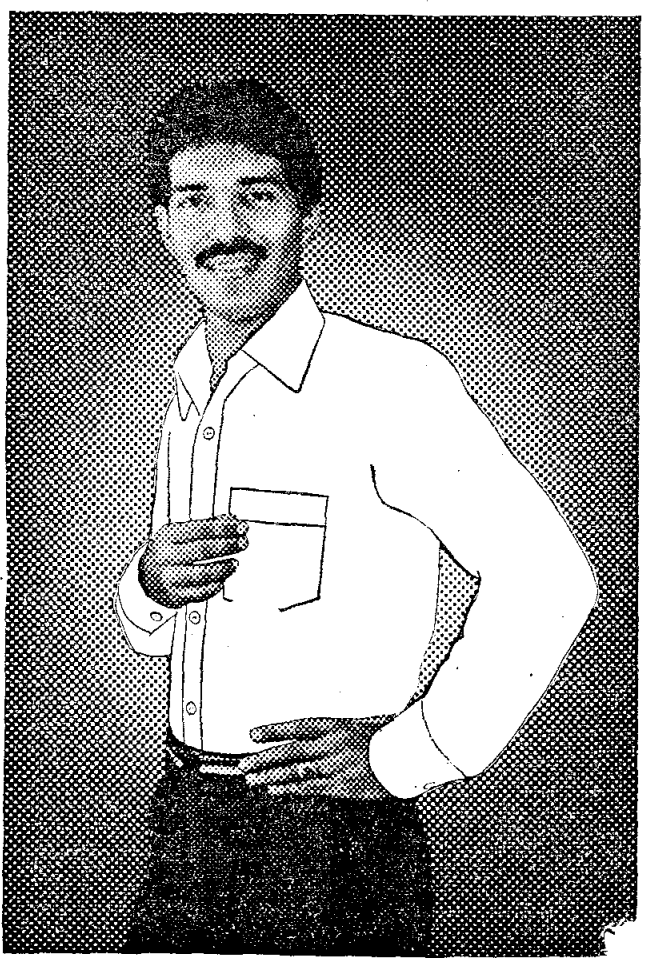

റാനിപാൽ വെണ്മ വസ്ത്രങ്ങൾക്ക്

റാനിപാൽ-എസ് സിന്തറ്റിക്, ബ്ലെൻഡഡ് എന്നീ വസ്ത്രങ്ങൾക്ക്

താഴെ കൊടുക്കുന്ന ശതസ്യകളിൽ ലഭിക്കുന്നു.
റാനിപാൽ-1 ഗ്രാം, 25 ഗ്രാം, 100 ഗ്രാം
റാനിപാൽ-എസ്-20 ഗ്രാം

Shilpi SGCD 4/82

പരമവിന്റെ അടിവയറിൽ ഒരു കാളൻ. വായിൽ കൊഴുത്ത ട്രാവൽ. നിറഞ്ഞ. തുപ്പിയപ്പോൾ ഓക്കാനം. ഒന്നും പുറത്തുവന്നില്ല. കുറച്ചു പിത്തനിർമാത്രം. പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. പക്ഷേ, തീരെ പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കട്ടിക്കുപ്പായം. മിട്ടായി, ബിസ്കറ്റ്... "കൊച്ചുനാണി..."

വിളികേട്ട് ഉമ്മറത്തേക്കു വന്ന കൊച്ചുനാണി ഞെട്ടി പിറകോട്ട്. ആദ്യം നിലവിളിച്ചോടിയ കട്ടി അവളുടെ കൈത്തു്.

ഇതെന്തുകൊണ്ട്? പരമവിനു മനസ്സിലായില്ല. സ്വന്തം ഭാര്യയ്ക്കും മക്കൾക്കുംകൂടി കൊലപാതകിയെ യേമാണെന്നോ? അയാൾ വിളറിയ ഒരു ചിരി ചിരിച്ചു. തെക്കേക്കുന്നത്തെ അമീൻ കൊച്ചുതമ്പുരാൻ ഈ പരമ കൊന്നത് പീഡനം സഹിക്കവയ്യാഞ്ഞിട്ട്. രക്തം ചൂടായപ്പോൾ ഒരു നിമിഷത്തേക്കു കണ്ണുകൾക്കു. ഒന്നും ഓർത്തില്ല. പ്രജ്ഞ തിരിച്ചുകിട്ടി നോക്കുമ്പോൾ കൊച്ചുതമ്പുരാൻ ചത്തുമലച്ച് താഴെ വീണുകിടക്കുന്നു. തന്റെ കൈയിൽ ചോര ലേലിക്കുന്ന കത്തി.

അതിന് ഒരു പത്തിരാണ്ടു്.

ചാണകം മെഴുകിയ വരാന്തയിൽ മൂത്രത്തിൽ കുതിർന്ന ഒരു കട്ടിപ്പായം. അതു വലിച്ചിട്ട് മൂത്രം പിറളാത്ത മൂലനോക്കി ഇരിപ്പാറ്റിച്ചു.

"മോളേ, ഓമനേ...ഓമനേ..."

തേങ്ങലിന്റെ ശബ്ദം.

വാതിൽപ്പാളിയുടെ മറവിൽ ഓമന. അവളുടെ തല പുറത്തേക്കു നീണ്ടു. അച്ഛന്റെ വ്യക്തമായ രൂപം മനസ്സിലില്ലെങ്കിലും അവൾ പരമവിനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

"ഓമനേ...മോളല്ലേ? മോളേ...പരമ ചാടി എഴുന്നേറ്റു. അടുത്ത നിമിഷം ഓമന പരമവിന്റെ കാൽക്കൽ. അവൾ വിങ്ങിപ്പൊട്ടി: "അച്ഛാ...എൻറച്ഛാ..."

"എണീത് മോളേ" പരമ അവളെ പിടിച്ചെഴുന്നേല്പിച്ചു. നെഞ്ചോടു ചേർത്തു നിറുത്തി. മുടിയയിൽ തലോടി.

"സുപ്രഭവവിടെ മോളേ?" അയാൾ തിരക്കി.

"അവൻ...അവൻ..." തേങ്ങലുകൾക്കിടയിൽ അവൾ പറഞ്ഞു. "തൊമ്മൻ

പരമ ഗാഢമായ ചിന്തയിൽ. "ആളേ, ഒരുകാര്യം ചെയ്യിൻ." അയാൾ വേലായുധനോടു പറഞ്ഞു: "അവനെ കണ്ടാ വെക്കാ. ഇങ്ങട്ടു വരാൻ പറ." "ആളേ." വേലായുധൻ ഇറങ്ങി നടന്നു. ഇളയ കട്ടികൾ വിശന്നു കറഞ്ഞപ്പോൾ ചോര വാറിക്കൊടുത്തു കിടത്തി ഉറക്കി; ബാക്കി എല്ലാവരും പട്ടിണി.

രാമൻകുട്ടി വന്നില്ല. ഒരുപക്ഷേ, ഒളിച്ചുകാണും. അത്താഴമുണ്ണാൻ ഓമനയെ കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ ശത്രുനായിപ്പറഞ്ഞു: "വേണ്ട മോളേ, അച്ഛനെ വെറുപ്പില്ല." ഓമന മൂലം. കനിച്ച്നിന്നപ്പോൾ തിരക്കി. "മോളേണ്ടോ?"

അവൾ കള്ളം പറഞ്ഞു. "ഉവ്വു്." "എന്നാ മോളുപോയി കെട." പായ വിരിച്ച് ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ പരമ ചെന്നു കിടന്നു.

ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങുന്ന കാളരാത്രി. നിശ്ശബ്ദത ബോധിപ്പിക്കുന്നത് കൊച്ചു നാണിയുടെ തേങ്ങൽ മാത്രം.

എന്നാലും. നിനക്കു ക്ഷമിച്ചിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല, അല്ലേ? ഞാൻ തിരിച്ചുവരുന്നതുവരെ?

അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ പറഞ്ഞിട്ട് എന്തു കാര്യം? ജീവപയ്യന്തമെന്നാൽ ജീവിതം മുഴുവൻ ജയിലിൽ. നിനക്കൊരാശ്രയം ആവശ്യമായിരുന്നു.

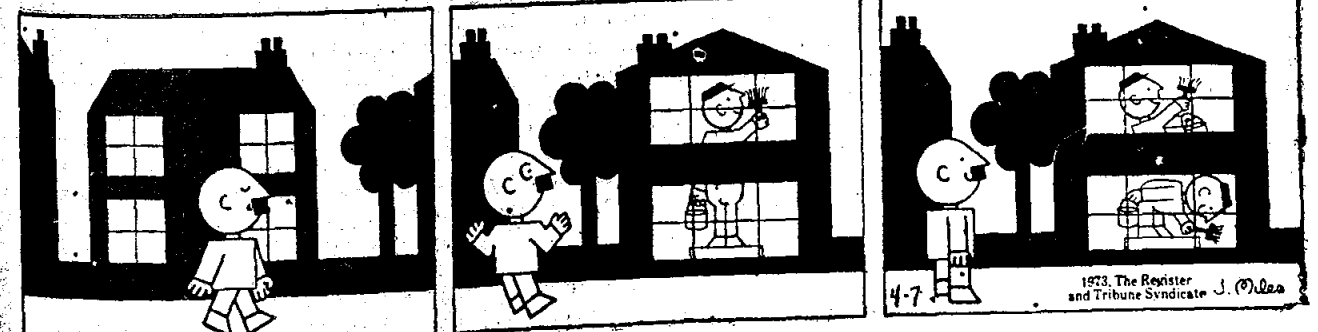
നിമിഷം പ്രതി നിറം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനസ്സ്.

ഇക്കാലമത്രയും ഞാൻ ബ്രഹ്മചാരി. നിനക്കു മുന്ന കട്ടികൾക്കുടി.

"നി...നി..." അയാൾ കൊച്ചുനാണിയുടെ പായിലേക്കു ഇഴഞ്ഞുചെന്നു. "നി എന്തെ മാനല്ലേ?"

"ഹെന്റെ പൊന്നൊടേതേ..." അയാളുടെ ശരീരത്തിന് വിറയലും ചൂടും.

കാളരാത്രികൾ മധുവിധുരാവായി മാറിയതു് ഹിഡുംബവനം ഗ്രാമത്തെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്ന വൈവേങ്ങളുടെ മായാവിലാസം!

നാല്പത്തൊമ്പതു

അപ്പോഴേക്കും, ഉണ്ണി സംസാരിക്കാനും ഓടിക്കടക്കാനും തുടങ്ങി. ചേട്ടൻ എവിടെയെങ്കിലും പോയി മടങ്ങിയെത്തുന്ന ശബ്ദം കേട്ടാൽ അവൻ ഒരു കള്ളച്ചിരിയോടെ ഉമ്മറത്തു് വരവേൽക്കാൻ എത്തും. ചേട്ടൻ കാറിൽ നിന്നിറങ്ങി അടുത്തെത്തുമ്പോൾ അവൻ ഓടും. ഉടനെ അവനെ ഓടിപ്പിടിച്ച് വാരിയെടുക്കലും അവന്റെ കൊച്ചുകൈകൾ ചേട്ടന്റെ കഴുത്തിൽ ചുറ്റിപ്പിടിക്കലും ഒരുമിച്ചു കഴിയും. അതു് ആരെയും ചിരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു രംഗമായിരുന്നു. ചേട്ടന്റെ മനസ്സ് ക്ലേശത്തിനും ക്ഷീണത്തിനും ഒരു ഔഷധമായി, ഉണ്ണി.

എന്റെ അച്ഛൻ പണ്ടുതന്നെ, രവിയ്യടേയും ഹരിയ്യടേയും അവരുടെ കൂട്ടുകാ

നീയറിങ് കോളേജിൽ ചേർന്നിരുന്നു. ഹരിയ്യുടെ പഠിത്തത്തിന്റെ ചുമതല താൻ ഏറ്റെടുത്തുകൊള്ളുമെന്ന്, വലിയ ശമ്പളമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, രവി ഞങ്ങളെ അറിയിച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അവനെ മനസാ അനുഗ്രഹിച്ചു.

എട്ടുബോളം ക്രിക്കറ്റുമായിരുന്നു ഹരിയ്യുടെ പ്രത്യേക താല്പര്യങ്ങൾ. ഡിസ്ട്രിക്ട് ടീമിലും കോളേജ് ടീമിലും ഉൾപ്പെട്ടു്, പരീക്ഷയ്ക്കു് ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പു് അവൻ ദുരസ്ഥലങ്ങളിൽ മത്സരങ്ങൾക്കു പോകും. കളി പഠിത്തത്തെ ബാധിക്കുമോ എന്നു ഞങ്ങൾ ശങ്കിക്കാതെ ഇരുന്നില്ല. പരീക്ഷകളിൽ ജയിക്കാറുള്ളതുകൊണ്ടു് അതിനെപ്പറ്റി വലിയ ചെപ്പോട്ടു് ഉണ്ടാക്കിയില്ല.

ഉഷ് കോളേജിൽ എത്തിയതേയുള്ളൂ. വിവാഹനിശ്ചയം നടന്നുവെങ്കിലും പഠിത്തം തുടർന്നു. നളിനിയും നിർമ്മലയും

മത്സ്യം വൃത്തിയാക്കി 'കനലിൽ ചുട്ടു'. ചുട്ടോടുകൂടി ഇലയിൽ വിളമ്പി തന്നിരുന്നു. അതിന്റെ സ്വാദ് ഒന്നു വേറെതന്നെയായിരുന്നു.

വിശാലമായ ആകാശത്തിൽ പെട്ടെന്നു മാറിമറയുന്ന വർണ്ണങ്ങളെയും സമുദ്രത്തിന്റെ പരപ്പിൽനിന്നു ചിരിച്ചോടിയെത്തുന്ന തിരകളെയും നോക്കി പതുക്കെ ആകടലോരത്തു് ഞങ്ങൾ നടക്കുമായിരുന്നു.

പല എം. എൽ. എ. മാരു. ചേട്ടനെക്കണ്ടു് രാഷ്ട്രീയ സ്ഥിതിഗതികൾ പർച്ചപ്പെടുമ്പോൾ, സമയമൊന്നും നോക്കാതെ, അന്നൊക്കെ ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വരിക പതിവായിരുന്നു. അവരുടെ സംശയങ്ങളും യോഗക്കളും ചേട്ടനെ അറിയിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് അവർ വന്നതു്. ചില നേതാക്കന്മാരുടെ വൈ

പ്പോലെ അയാളെ ഞങ്ങൾ കരുതി. പലപ്പോഴും ചേട്ടനെ വന്നുകണ്ടു. രണ്ടു വീരഗോക്കാരെപ്പറ്റിയും അയാൾ ധാരാളം കഥകൾ കേൾപ്പിക്കും. ചേട്ടന്റെ പ്രതികരണം ആരായും. ചേട്ടന്റെ നിലപാടു് ശരിവയ്ക്കും. ആരായനാഭാവത്തോടെ സംസാരിക്കും.

ഒരിക്കൽ മാത്രം അയാളുടെ ചെറിയ കളിക്കുറിപ്പു് സംശയം തോന്നാൻ എനിക്കു് അവസരമുണ്ടായി. ഒരു ദിവസം അയാൾ എന്നോടു് ഫോണിൽപ്പറഞ്ഞു: "ഇന്നു ഞാൻ ചേട്ടനോടൊപ്പം ഉച്ചയ്ക്കു വരും. ചോറ്റുരാമോ?"

"അതിനെന്താ വിരോധം?" ഞാൻ മറുപടി നൽകി. ആരെങ്കിലും അതിഥികൾ ക്ഷണസമയത്തു വന്നാൽ അവരെ ഉണർന്നു ക്ഷണിക്കുന്നത് ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ ഒരു പതിവാണ്.

"മീനങ്ങോ?"

"എനിക്കറിഞ്ഞുകൂട." അടുക്കളയിൽ മേലന്വേഷണത്തിനു് ആൾ ഉണ്ടായതുകൊണ്ടു്, ഈ കാര്യങ്ങൾ പലപ്പോഴും എന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടാറില്ല.

"മന്ത്രിപതിയോടു് എം. എൽ. എ. മിൻകറി തരുമോ എന്നു ചോദിക്കുന്നു."

എന്നതുകൂടി രണ്ടുമൂന്നു വരികൾ കറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം ഒരു ഹാസ്യമാസികയിൽ കണ്ടപ്പോൾ ടെലഫോൺ ടേപ്പ് ചെയ്തതാണെന്നാണ് ഞാൻ ആദ്യം സംശയിച്ചതു്. സഹപ്രവർത്തകൻ ക്ഷേണം കൊടുക്കുന്നതിൽ അപാകതയുണ്ടായിട്ടില്ല. എങ്കിലും അതു മാസികയിൽ വാർത്തയായതു് എങ്ങനെയെന്നു് ഞാൻ അതുതപ്പിട്ടു്.

ചേട്ടൻ എം. എൽ. എ. മാതമായി ശുദ്ധാലോചന വല്ലതും നടത്തുന്നുണ്ടോ എന്നറിയാനായിരുന്നു അയാളുടെ ശ്രമമെങ്കിൽ അതു് പാഴു്വേലയായിരുന്നു. എല്ലാവരോടും പറയാവുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളേ ആരോടും എപ്പോഴും ചേട്ടൻ പറയാറുള്ളൂ. ചിലപ്പോൾ "ന ബ്രൂയാത്" സത്യമപ്രിയം" എന്നു തത്ത്വം സ്വീകരിച്ചിരിക്കാറുണ്ടു്. അത്രമാത്രം.

ഈയിടെയാണ് ആ എം. എൽ. എ. ചെയ്തതെന്നാണെന്നും അയാളുടെ നിലപാടു് അത്രവളരെ സൗഹാർദ്ദപരമൊന്നുമായിരുന്നില്ലെന്നും എനിക്കു മനസ്സിലായതു്. ചേട്ടനുവന്ന എഴുത്തുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അയാളുടെ ഒരഴുത്തു കാണാനിടയായി. അക്കാലത്തു രാഷ്ട്രീയകോലാഹലങ്ങളുടെ കൊട്ടിക്കലാശമൊക്കെക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ ചേട്ടനെ സന്ദർശിച്ചതിനുശേഷം എഴുതിയതാണു് കരുതു്.

"ഈ കഴിഞ്ഞ വർഷങ്ങളിൽ ചേട്ടൻ എന്നോടും കാണിച്ചിട്ടുള്ള സ്നേഹവും, ചെയ്തിട്ടുള്ള നന്മകളെക്കുറിച്ചു സഹായങ്ങളും ഞാനെപ്പോഴും ഓർക്കുകയാണ്. എന്നാൽ ഞാൻ ഒരു നന്ദികെട്ടവനായിപ്പോയി. ഞാൻ ചില വലിയ തെറ്റുകൾ ചെയ്തുകൊണ്ടു് ഒരു ഭീരുവിനെപ്പോലെ അതു മറച്ചുവെക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്റെ തെറ്റിന്റെ വലിപ്പം ഞാനിന്നിലെ ചേട്ടനോടു സംസാ

കോൺഗ്രസ്സിലെ വ്യക്തിവഴക്കുകൾക്കിടയിൽ

ആരുടെയും ഭാഗത്തുചേരാതെ,

നാടിന്റെ നന്മമാത്രം മുൻനിറുത്തി

മുന്നോട്ടുപോയ ദാമോദരമേനോൻ ഒരു

തികഞ്ഞ കമ്മധിരൻ തന്നെയായിരുന്നു.

രിച്ചപ്പോൾ കൂടുതൽ ബോധ്യപ്പെട്ടു... ഞാനായിരുംവട്ടം മാപ്പുചോദിക്കുന്നു. ഇത്രയും ഘനം എന്റെ പ്രവർത്തനത്തിനുണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻ കരുതിയില്ല."

ഇതേ പരിപാടി വേറെ പലരും ആവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം. എനിക്കു് അറിഞ്ഞുകൂട.

ഏതായാലും അക്കാലത്തെ രണ്ടു പ്രധാന നേതാക്കന്മാർ തമ്മിലുണ്ടായ നിർണ്ണായകമായ മത്സരത്തിന്റെ ഒരു സവിശേഷത, അവർ അന്യോന്യം ലിക്വിഡേറുചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചതോടൊപ്പംതന്നെ എങ്ങനെയെങ്കിലും ചേട്ടനെ നിഷ്പ്രഭനാക്കാനും വാശിയോടെ പ്രവർത്തിച്ചു എന്നതാണ്.

പിന്നീടു് കെ. പി. സി. സി. പ്രസിഡൻറായ ഒരു എം. എൽ. എ. രണ്ടു സഹപ്രവർത്തകരോടൊപ്പം ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ അർദ്ധരാത്രിയ്ക്കു് എത്തി വളരെ വികാരത്തോടെ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

"എന്തെങ്കിലും ചെയ്തു പററൂ. നേതാവിന്റെ ശിക്ഷിക്കുക ദാമോദരമേനോനേയും ചേച്ചിയേയുംപറ്റി പൊതുസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് വ്യക്തിപരമായി ആക്ഷേപങ്ങൾ പരത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. അവർ പറയുന്നതു കേട്ടു സഹിക്കാനാവാത്തതുകൊണ്ടു വന്നതാണ്."

ചേട്ടൻ സ്വതസ്സിദ്ധമായ ശാന്തതയോടെ പറഞ്ഞു:

"പരിശീലിക്കാതിരിയ്ക്കൂ. അവർ പറയുന്നതു ശരിയല്ലല്ലോ. പിന്നെ എന്തിനു വിഷമിക്കണം. സത്യമാണെങ്കിലേ പ്രയാസപ്പെടേണ്ടതുള്ളൂ."

ഈ തത്ത്വവാദത്തിന്റെ മുൻപിൽ ക്ഷോഭിക്കാൻ പ്രയാസമാണു്. പക്ഷേ, ഞാൻ ദേഷ്യംകൊണ്ടു് പൊട്ടിത്തെറിച്ചു.

"സൂരികളെപ്പറ്റി അനാവശ്യങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ അതിനു തിരിച്ചടിയുണ്ടാകും." സൂരി സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും സമത്വവാദത്തിന്റെയും പാതയിൽ ഒരു വലിയ ദുർഘടം അപവാദങ്ങളാണ്. അവയെ നേരിടാൻ സൂരികൾ കുറെയെല്ലാം നിസ്സഹായരുമാണു്. മനസ്സുനൊതു പ്രാർത്ഥിക്കായെ പരിഹാരമാർഗ്ഗമുള്ളൂ. സത്യം

എന്നെങ്കിലും തെളിയുമെന്ന വിശ്വാസിക്കുകയും.

കേരളം വീണ്ടും രാഷ്ട്രീയ അനിശ്ചിതാവസ്ഥയിലേക്കു വഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആഭ്യന്തരമന്ത്രിയുടെ കാർപകടമാണു് അസ്വസ്ഥതയുടെ അണക്കെട്ടുകൾ ആദ്യം തുറന്നുവിട്ടതു്. ഏതോ ഒരു സൂിയുമൊത്തു് മന്ത്രിതന്നെ സ്റ്റേറ്റ് കാർ ഓടിച്ചു പോകുന്ന വഴിയിൽ കഷ്ടകാലത്തിനു ഒരു കൈവണ്ടിയുമായി കൂട്ടിച്ചേർത്തു. നിറുത്താതെ ഓടിച്ചുപോയെങ്കിലും കാർ യന്ത്രത്തിനു കരാറുകൊണ്ടു് നിറുത്തേണ്ടതായി വന്നു. അതു പ്രമാദമായ ഒരു കേസീന്റെ ഉത്ഭവമായി. മന്ത്രി രാജിവയ്ക്കണമെന്നു് പലരും മുറവിളിച്ചു. കേസ്സുകോടതിയിലെത്തി.

രാജ്യവ്യാപകമായി ഈ സംഭവം സംസാരവിഷയമായി. പൊതുജനരോഷത്തിന്റെ പേരിൽ ആഭ്യന്തര മന്ത്രിയെ ഡിസ്മിസ് ചെയ്യാൻ ഈ അവസരം ഉപയോഗിക്കാമോ എന്നു മുഖ്യമന്ത്രി ആലോചിച്ചു. ചേട്ടൻ അതു വിലക്കി. ആഭ്യന്തരമന്ത്രിയോടുള്ള സ്നേഹംകൊണ്ടല്ല. കേസീന്റെ തീരുമാനമറിയുന്നതിനു മുൻപു് ഗവണ്മെന്റുതലത്തിൽ ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നതു നീതിയല്ല എന്നതുകൊണ്ടും സാമുദായികമായി അനാശാസ്യപ്രതികരണങ്ങളുണ്ടാകുമെന്നു വിശ്വസിച്ചതുകൊണ്ടുമാണു് ആ നിലപാടു് എടുത്തതു്. മുഖ്യമന്ത്രി ആ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചു.

ആഭ്യന്തര മന്ത്രി രാജിവയ്ക്കാൻ ഒരു എം. എൽ. എ. നിരാഹാരപ്രതാപം ഇടങ്ങി. പല കോൺഗ്രസ് നേതാക്കളും അതിനു പ്രേരണാഹനം നൽകി. കെ. പി. സി. സി. പ്രസിഡണ്ടു് ആഭ്യന്തരമന്ത്രി ചെയ്തതു ശരിയല്ല എന്നു പ്രസ്താവിച്ചു. ആ ഘട്ടത്തിൽ ആഭ്യന്തര മന്ത്രി സ്വയം രാജി സമർപ്പിച്ചു. ഉടൻകി രാജി സമർപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ശക്തനായ ഒരു ഭരണാധികാരിയുടെ തിരോധാനമായിരുന്നു ആ രാജി കറിച്ചതു്.

(തുടരും)

ചേട്ടന്റെ നിഴലിൽ

രുടേയും മനസ്സാക്ഷി സൂക്ഷിപ്പുകാരനായിരുന്നു. അവരുടെ ചിന്താക്ഷേപങ്ങൾക്കു് അച്ഛൻ വഴി കണ്ടുപിടിക്കും. അവർ അച്ഛനെത്തു ശീട്ടുകളിക്കും. അച്ഛൻ ശ്രദ്ധയിടും. ക്രിക്കറ്റ് വിദഗ്ദ്ധനായതു്, കോളേജിൽനിന്നു ടെസ്റ്റ്മാച്ചുകളുടെ സ്കോർ അവർ വിളിച്ചു ചോദിക്കാൻ തുടങ്ങിയതോടുകൂടിയാണ്.

അച്ഛന്റെ മുറിയിലെ മീറായി ഭരണികൾ കാലിയാക്കി വയ്ക്കാറില്ല. വീടു പരിചയമുള്ള കൊച്ചുകുട്ടികൾ വന്നാൽ അവർ ആദ്യം പോകുന്നത് അച്ഛന്റെ മുറിയിലേക്കാണ്. ഭരണികളിൽ കൈയിട്ടു് ഇഷ്ടപോലെ ടോഫിയോ ബിസ്കറ്റോറോ എടുക്കുവാൻ അവർക്കു് അനുവാദമുണ്ടു്. അതു അധികമാകുമോ എന്നു് ആശങ്ക പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന അമ്മമാരോടു് അച്ഛൻ പറയും:

"ആ ചെറിയ കൈകളിൽ അത്രയ്ക്കൊന്നും ഒതുങ്ങില്ല. ഇഷ്ടപോലെ എടുക്കട്ടെ. അതു് അവരുടെയും എന്റെയും സംതൃപ്തിയാണ്."

അച്ഛന്റെ ആരോഗ്യത്തിന്റെ ഹാസ്യമെന്താണെന്നു് ആരോ ചോദിച്ചപ്പോൾ അച്ഛൻ മറുപടി പറഞ്ഞു:

"ഈ വീട്ടിലെ തിരക്കിന്റെയും ശബ്ദങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ ഞാൻ വയസ്സാകാൻ മറന്നുപോയി."

ജോലിയിൽ നിന്നു വിരമിക്കുന്ന പലർക്കും പെട്ടെന്നു വാർദ്ധക്യം ബാധിക്കുന്നതു് ഒരുപക്ഷേ, സജീവമായ ഒരു പശ്ചാത്തലത്തിന്റെ അഭാവം കൊണ്ടായിരിക്കാമെന്നു് അതു കേട്ടപ്പോൾ എനിക്കു തോന്നി.

രവിഴക്കു് എഫ്. എ. സി. റി. യിൽ ജോലി കിട്ടിയപ്പോഴേക്കും ഹരി എൻജി

പന്ത്രണം സകടംബം പലപ്പോഴും ഞങ്ങളോടൊത്തുകൂടിയപ്പോൾ, അതു് ബഹളത്തിന്റെയും സന്തോഷത്തിന്റെയും ഭിന്നങ്ങളായിത്തീർന്നു. വീട്ടിലെ കാര്യങ്ങൾ അങ്ങനെ വിധിപ്രകാരം മുന്നോട്ടു പോയി.

വ്യവസായമന്ത്രി എന്ന നിലയിൽ ചേട്ടനു് ചാരിതാർത്ഥ്യത്തിനു വകയുണ്ടായി. സഹകരണത്തിന്റെയും നിർവ്വഹണത്തിന്റെയും ഒഴുക്കിൽ വ്യവസായ

രാഗ്യബുദ്ധി പ്രവർത്തകരെ ധാരാളംവീക്ഷിപ്പിച്ചു. അതിനെതിരെ ശക്തമായ നിലപാടു് എടുക്കുവാൻ പല പ്രതിബന്ധങ്ങളും അവർക്കു് ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും ഉത്തരം കണ്ടുപിടിക്കാൻ ചേട്ടനു കഴിവുണ്ടെന്നു കരുതിയാണ് അവർ വന്നതു്. ചേട്ടനു പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ടായില്ല. കതിരയെ പൽക്കുടുവരെ കൊണ്ടുപോകാം. പക്ഷേ, പല്ലു തിന്നാൻ കതിര

ലീലാ ദാമോദരമേനോൻ

ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനോടും വ്യവസായങ്ങളോടും ബന്ധപ്പെട്ട ആർക്കും നിശ്ചലരായിരിക്കാൻ നേരമില്ലാതെയായി.

ചേട്ടന്റെ വകുപ്പുമേധാവികൾക്കു പുറമേ, ഓഫീസിലുള്ളവരും ആ യജ്ഞത്തിൽ മുഴുകി. പ്രൈവറ്റ് സെക്രട്ടറി തമ്പിയും അഗസ്റ്റിൻ, കൃഷ്ണസ്വാമി, സോമൻ എന്നിവരും ചേട്ടനോടു് അത്യധികം സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾ കാണിച്ചു. ചേട്ടന്റെ ഓരോ നിർദ്ദേശവും അനുസരിക്കാൻ അവർക്കു് ഉത്സാഹമായിരുന്നു.

ചില സാധാരണങ്ങളിൽ, വലിയ ജോലിത്തിരക്കിൽനിന്നു തെല്ലൊന്നു മാറിനില്പാൻ, ചേട്ടൻ ഞങ്ങളെക്കൂട്ടിക്കോവളത്തു പോകാറുണ്ടു്. കുട്ടികൾ മണലിലും വെള്ളത്തിലും കളിച്ചു നടക്കും. മുക്കുവക്കുട്ടികൾ അപ്പപ്പോൾ പിടിച്ചു

തന്നെ തീരുമാനിക്കണം. വ്യക്തിവഴക്കുകൾ നിറുത്താൻ വഴക്കുകൂട്ടുന്നവർതന്നെ നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു് അനിവാര്യമാണല്ലോ. ഏതായാലും കറെ എം. എൽ. എ. മാർക്കു് അവരുടെ മനസ്സിൽ ഭാരം ചേട്ടനാകുന്ന അത്താണിയിൽ തെല്ലിട ഇറക്കിവയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നുമാത്രം.

അപ്രതീക്ഷിതങ്ങളായ പല നിരമാററങ്ങളും ചതിപ്രയോഗങ്ങളും അക്കാലത്തു നടക്കാതിരുന്നില്ല. ചേട്ടനോടു് വളരെ സ്നേഹാദരങ്ങളോടുകൂടി പെരുമാറിയിരുന്ന ഒരു എം. എൽ. എ. ഉണ്ടായിരുന്നു. നല്ലവണ്ണം പ്രശംഗിക്കും; വിനയശീലനാണു്; വിദ്യാഭ്യാസമുണ്ടു്. പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചാൽ ഭാവിയിൽ ഒരു നല്ല നേതാവകാൻ അയാൾ യോഗ്യനാണെന്നു ചേട്ടൻ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഒരനുജനെ

**ശുദ്ധവും സ്വച്ഛവുമായ ശ്വാസം...
ബലമുള്ള ആരോഗ്യമുള്ള പല്ലുകൾ**

കോൾഗേറ്റ്
ഡെന്റൽ ക്രീം മൂലം

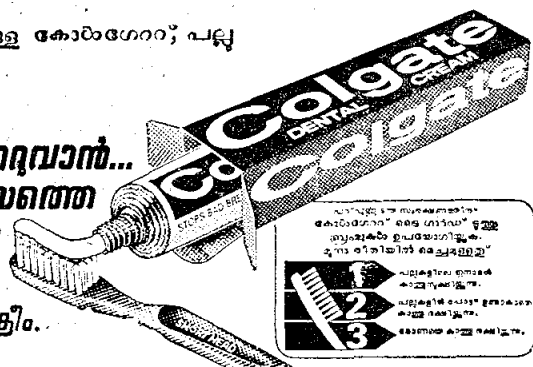
ഓരോ ഭക്ഷണത്തിനുശേഷവും കോൾഗേറ്റ് കൊണ്ട് പല്ലുകൾ ബ്രഷ് ചെയ്യുക. ചോക്ലറ്റുകളുടെ ദന്ത വൈദ്യന്മാർ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നതുപോലെതന്നെ അതു നിങ്ങളുടെ പല്ലുകൾക്ക് സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു. പല്ലുകളുടെ ഇടയിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ച് നിൽക്കുന്ന ഭക്ഷണ ശകലങ്ങളിൽ സൂക്ഷ്മാണുക്കൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ഇവ വായ് നാറ്റത്തിനും പിന്നീട് വേദനയുണ്ടാക്കുന്ന ദന്തക്കുഴൽ ത്വരയും കാരണമാകുന്നു. അതിനാൽ ഭക്ഷണം കഴിച്ചാലുടനെ കോൾഗേറ്റ് വിധിപ്രകാരം പല്ലുകൾ ബ്രഷ് ചെയ്യുക. അതു നിങ്ങളുടെ ശ്വാസം, വെളുത്ത പല്ലുകൾ, ദന്തക്കുഴൽ ചെറുക്കൽ എന്നിവയ്ക്ക് ഏറ്റവും ഫലപ്രദമാണെന്നു തെളിയിക്കപ്പെട്ടതാണ്.

കോൾഗേറ്റിന്റെ വിശ്വസനീയ ഫോർമുല എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

- വായ്നാറ്റത്തിനും, ദന്തക്കുഴൽ ത്വരയ്ക്കും കാരണമാകുന്ന സൂക്ഷ്മാണുക്കൾ പല്ലുകളുടെ ഇടയിൽ പറ്റിപ്പിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഭക്ഷണ ശകലങ്ങളിൽ വളരുന്നു.
- കോൾഗേറ്റിന്റെ വിശിഷ്ട പ്രവർത്തനശേഷിയുള്ള പത ആഴത്തിൽ ഇറങ്ങിപ്പോയി ഹാനികരമായ ഭക്ഷണ ശകലങ്ങളെയും സൂക്ഷ്മാണുക്കളെയും അകറ്റുന്നു.
- ഫലഭാവി. മനോഹരമായ വെളുത്ത പല്ലുകൾ. ശ്വാസം നിമ്ബലമാണെന്ന ആത്മവിശ്വാസം, ദന്തക്കുഴൽ ത്വരയിനും, സ.രക്ഷണം.

ഉന്മേഷം പകരുന്ന പെപ്പർമിൻ്റ് തടവിയുള്ള കോൾഗേറ്റ്, പല്ലു തേക്കൽ ആനന്ദകരമാകുന്നു.

വായ്നാറ്റം അകറ്റുവാൻ...
ദന്തക്കുഴൽ ത്വര
ചെറുക്കുവാൻ
കോൾഗേറ്റ്
ഡെന്റൽ ക്രീം.

ജർമ്മൻ സിനിമ എന്നാൽ കലാപരമായ സിനിമ എന്നു പറഞ്ഞു പഴുകിയ നിർവചനത്തെ ഒരു ചരിത്രസ്മരണ മാത്രമായി അവശേഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നിഷ്ക്രിയതയുടെ നിരവധി പതിറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ ജർമ്മൻ ചലച്ചിത്രരംഗം കടന്നുപോകുകയുണ്ടായി. രാജ്യത്തിന്റെ ആന്തരികവും ബാഹ്യവുമായ സ്വഭാവ വിശേഷങ്ങളുടേ പരിവർത്തനവിയേ യമാകാനിടവരുത്തിയ ഒരു കാലഘട്ടത്തെ കടന്നുപോയപ്പോൾ നിഷ്ക്രിയതയിൽ നിന്നുണർന്ന ജർമ്മൻ സിനിമ ആദ്യം അഭിമുഖീകരിക്കുന്നത് അമ്പരപ്പിക്കുന്ന ചില പരിതഃസ്ഥിതികളെയാണ്. പൂർവ്വജർമ്മനിയിലും പശ്ചിമജർമ്മനിയിലും

വിജയകൃഷ്ണൻ

ഡോക്ടർ കാലിഗരി* കാണുമ്പോൾ വിദേശമായി എഴുതപ്പെട്ട ഒരു തിരക്കഥയൊഴിച്ചാൽ, നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുന്നതു് ചില ചിത്രകാരന്മാരുടെ കരവിൽ താണ്. സംവിധായകൻ പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും സെററിങ്സിൽനിന്നും ക്യാമറയിലൂടെ ആഗിരണം ചെയ്യപ്പെടേണ്ട ഭാവങ്ങൾ മുഴുവൻ 'കാലിഗരി'യിൽ നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. പകരം പെയിൻറി

മുഖ്യബോധങ്ങളുടെ കോട്ടയ്ക്കു മുമ്പിൽ പാറാവുകാരനെപ്പോലെ ബലശ്രദ്ധനായി നിൽക്കുന്ന നവ ജർമ്മൻ ചലച്ചിത്രകാരനെപ്പറ്റി.

സംവിധായകനെ അധികരിക്കുന്നതായി കാണാം.

മേൽച്ചൊന്ന അവസ്ഥാവിശേഷങ്ങളാണ്. നവജർമ്മൻ സിനിമയിൽ ആരോപിക്കാനില്ല.

പുതിയ തലമുറയിൽ ഹിറ്റ് ലർവാളായ എന്ന ദേശപ്രസ്ഥാനശേഷം പിറന്ന വീണവരുമുണ്ട്. എന്തായാലും പഴയ ജർമ്മൻ സിനിമയിൽ നിന്നുവന്നെത്തിയ വരായി ആരുമെന്നു ഇന്നത്തെ സിനിമയിലില്ല. നീണ്ടകാലത്തെ ജർമ്മൻ സിനിമയുടെ ചരമാവസ്ഥയും പഴയ സിനിമയിൽ നിന്നുള്ള പ്രതിഭകളുടെ അസാന്നിദ്ധ്യവും നിമിത്തം പുതിയ ജർമ്മൻസിനിമയെ ഒരു പുതിയ തുടക്കം എന്നുതന്നെ വിശേഷിപ്പിക്കണം. ഈ സംവിധായകർ ശൂന്യതയിൽനിന്നാണ് തുടങ്ങിയതു്. ചലച്ചിത്രപരമായ അനുഭവങ്ങളില്ല; ശിക്ഷണങ്ങളില്ല; പ്രവർത്തനപാരമ്പര്യങ്ങളില്ല. എന്നിട്ടും അവർ രചിച്ച ചിത്രങ്ങളിൽ മാനുഷികതയേയും കലാപരതയേയും ശക്തമായ തുടിപ്പുകൾ ലോകം ശ്രദ്ധിച്ചു. അവരതിനെ സർവ്വമാം കൊണ്ടാടി.

ഫ്രഞ്ച് നവതരംഗംപോലെ പൂർത്തിയായിക്കഴിഞ്ഞ ഒരു പ്രസ്ഥാനമല്ല നവ ജർമ്മൻ സിനിമ. അറുപതുകളുടെ ഒടുക്കം ആരംഭിച്ചു് എഴുപതുകളിൽ ആരോഗ്യ

ലമായി ജർമ്മൻ സിനിമ വഴിപിരിഞ്ഞൊഴുകി. ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ യോ വൈകാരികതീക്ഷ്ണതയുടെയോ നിഴൽപോലുമേറാത്ത ആധുനിക സോവിയറ്റ് സിനിമയുടെ ചുവടൊപ്പിച്ചു നിൽക്കുന്ന പൂർവ്വജർമ്മനിയിലെ സിനിമ പ്രസ്ഥാനം പരാമർശംപോലുമർഹിക്കുന്നില്ല. ജർമ്മൻ സിനിമയുടെ പോയ്മരഞ്ഞ പെരുമയുടെ പതാകാവാരകരായി നാം കാണുന്നത് പശ്ചിമജർമ്മനിയിലെ ചലച്ചിത്രപ്രവർത്തകരെയാണ്.

ഇരുപതുകളിലെ ജർമ്മൻസിനിമയുടെ ഒരു പിതൃദർശ്യയല്ല നിശ്ചയമായും നവ ജർമ്മൻ സിനിമ. അന്നത്തെ സിനിമ എക്സ്പ്രഷനിസത്തിന്റെ സ്വാധീനത്തിന് പ്രകടമായവിധത്തിൽ വിധേയമായിരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ഇരുണ്ട സങ്കല്പങ്ങളിൽ ഉരുവുകൊള്ളുന്ന വിചിത്ര സത്വങ്ങളായിരുന്നു അന്നത്തെ സുപ്രധാന കഥാപാത്രങ്ങൾ. ഈ വിചിത്രസത്വങ്ങളുടെ ഇരയായി മാറുകയാണ് സാധാരണ മനുഷ്യൻ. തങ്ങൾതന്നെ നിർമ്മിച്ച വിചിത്ര സത്വങ്ങളാൽ വേട്ടയാടപ്പെടുന്ന മനുഷ്യന്റെ യേനീയത്രപമാണ് അസാധാരണമായ ഷിയറോസ്കോപ്പിലൂടെ നോക്കി. തലമുറയിലെ സംവിധായകർ ചിത്രീകരിച്ചതു്. അക്കാലത്തു് ചിലപ്പോഴൊക്കെ ഇതരവിഭാഗങ്ങൾ കൈയാളുന്ന വിദേശന്മാർ സംവിധായകനേക്കാൾ ഒരുപടി മുന്നിൽ കയറിനിന്ന അനുഭവങ്ങളുണ്ട്. കലാസംവിധായകർക്കാണ് അമിതപ്രാധാന്യം സമാർജ്ജിച്ചവരിൽ പ്രമുഖസ്ഥാനം. 'കാലിഗരി' ഫെ

ലീനാ റെയ്സ് എന്ന ചിത്രത്തിലെ ഒരു രംഗം.

കരമായി വളർന്ന ഈ സിനിമ പ്രസ്ഥാനം എൻപതുക്കളിലും അതിന്റെ അസ്ഥിത്വം തുടരുകയാണ്. ഭാവികാലം നവജർമ്മൻ സിനിമയുടെ ചരിത്രമെഴുതുമ്പോൾ അതിന്റെ മുഖത്തിൽ ആരെ

യൊക്കെ പ്രതിഷ്ഠിക്കും എന്നതുപോലും അനിശ്ചിതമാണ്. നവജർമ്മൻ സിനിമ പിറവിക്കൊണ്ടു നാളുകളിൽ എങ്ങും മുഴങ്ങിക്കൂട്ട ചില പേരുകൾ വിം വെൻഡേഴ്സിന്റെയും അലക്സാണ്ടർ ക്ലൂഗിന്റെയും മേയ് സ്റ്റിൽസിന്റെയുമായിരുന്നു. കാലം മാറിയപ്പോൾ ആ സ്ഥാനത്തു അവരോധിതമായതു ഫാസ് ബിൻഡറുടെയും ഹെർസോഗിന്റെയും നാമധേയങ്ങളാണ്. പിന്നീടു ഫോൽക്കർ ഷ് ക്ളോൺ ഡോർഫ് ആസ്വാദക ലോകത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിലേക്കെത്തപ്പെട്ടു. ഇന്നിപ്പോൾ പല പുതിയ പേരുകളും നവജർമ്മൻ സിനിമയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഷ്ളോൺ ഡോർഫിന്റെ അഭിനേത്രി കൂടിയായ പത്നി മാർഗരറ്റ് ഫോൺടോറ കൂടുതൽ കൂടുതൽ അംഗീകാരം സമാർജ്ജിച്ചുവരുന്നു. 1975-ൽ ഹെൻറിക് ബോളിന്റെ 'ലോസ്സ് ഫോൺ ഫെ കാതറിനാസ്ലോ' ഭർത്താവുമായിച്ചേർന്ന് സംവിധാനം ചെയ്യുകൊണ്ട് രംഗത്തേക്കു കടന്ന ഫോൺടോറാ ഇതുവരെയായി അഞ്ചു ചിത്രങ്ങളുടെ രചന നിർവഹിച്ചു. റൈൻഹാർഡ് ഹോഫ്, വുൾഫ്ഗാംഗ് പീറോഴ്സൻ തുടങ്ങിയവർ മുതൽ 'ദി മൂൺ ഹൂസ് ജസ്റ്റ്' എ നേക്കഡ് ബാൾ' എന്ന ചിത്രത്തിലൂടെ കഴിഞ്ഞുകൊല്ലം

സംവിധാനംഗത്തെത്തിയ ജോർഗ് ഗ്രെയ്സർവരെയുള്ളവർ ഈ പുത്തൻ കുറുകാരിലൂടെപ്പറ്റുന്നു. നവജർമ്മൻ സിനിമയിലെ കഥാപാത്രങ്ങളിൽ ഹിററ് ലൂടെ മുഖ്യമായ നേരിട്ട കണ്ടെത്തൽ കഴിയുന്നതു നൊസ്ഫെറോ, അഗിര എന്നീ ഹെർസോഗ് കഥാപാത്രങ്ങളിലാണ്. സൈബർബെർഗ് ഹിററ് ലൂടെരിച്ച ഒരു മുഴനീളചിത്രം നിർമ്മിച്ചുവെങ്കിലും മറ്റൊരു ആ വഴി പിന്തുടരാനുണ്ടായില്ല. ഹിററ് ലൂ വാഴ്ചയെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മയിൽനിന്നു രൂപംകൊണ്ടതാവാം. നവജർമ്മൻ സിനിമയിലെ ഭീകരതാദൃശ്യങ്ങൾ. നാസികളുടെ ക്രൂരതയെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നവയാണ് പുതിയ ജർമ്മൻ സിനിമയിൽക്കൊണ്ടുന്ന ഭീകരതകളേറെയും. ഈ ഭീകരതകൾ സമകാലിക ജീവിതത്തിന്റെ പ്രതിസ്പർശം രണ്ടാൽ മാത്രമാണെന്നു വാദിക്കുന്നവരുമുണ്ടാവാം. എന്തായാലും ഒന്നു തീർച്ച. സമകാലികജീവിതം ഉണർത്തുന്ന സമസ്യകളോടു പ്രതികരിക്കുവാൻ പുതിയ ജർമ്മൻ ചലച്ചിത്രകാരൻ ബദ്ധശ്രദ്ധനാണ്. മുഖ്യബോധങ്ങളുടെ കോട്ടയ്ക്കു മുന്നിൽ ഒരു പാറാവുകാരനെപ്പോലെ അവൻ നിൽക്കുന്നു.

പുരുഷന്മാർക്കു്
ലൈംഗികശക്തിക്കും
യൗവനോജ്ജീവനത്തിനും
പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ച
വാജ്ജികൽപം
(Drug Lic: 31/25 D/80)
ഓരോ ഡോസ്, ഫലപ്രദം,
ജെർബുലം വ്യക്തമായെഴുതിയതായ്
യുക്തമായ ചികിത്സ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന
താണ്.
ആയുർവ്വേദോപാര്യ
കെ. കുഞ്ഞുരാമൻ വൈദ്യൻ
(ഗോരഡ് മെഡലിസ്റ്റ്)
പൗരസ്ത്യ ഫാർമസി
പെരിനാട്ട്, കൊല്ലം.
Phone: 2895

Parade AC/P/8273

Rest and relax on
Restolex
Rubberised Coir

- Mattresses • Pillows
- Cushions • Bolsters

RESTOLEX
Coir Products (Pvt.) Ltd.
11 Bore Bank Road
Bangalore 560 046

For Presentation Articles
GIFT HOUSE
Main Road, QUILON-1.
Phone No: 3506
Somsons

READ
RATHNABALA
CHILDREN'S ILLUSTRATED TAMI
MONTHLY MAGAZINE
Post Box No. 17
SIVAKASI 626123.

ഭക്തദിനേശ് ബീഡി
കണ്ണൂർ

വിവാഹത്തിനു
മുൻപും പിൻപും
ഉണ്ടാവുന്ന എല്ലാ
രഹസ്യ വ്യാധിക
ളേയും നാഡി തള
ച്ചു, ബലഹീനത,
ധാതുക്കുറവ്, മുത്രാ
ശയരോഗങ്ങൾ ഇ
വകളേയും മാറ്റി
നവ ലൈ തന്ത്രം
ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്.
ഇന്നുതന്നെ ഇന്ത്യ
യിൽ പ്രസിദ്ധ
പ്പെടുത്തിയ ലൈംഗിക രോഗവിദഗ്ദ്ധൻ Dr.
M. S. സർക്കാരിനെ (Govt. Regd.)
സമീപിക്കുക. എല്ലാ ദിവസവും ചി
കിത്തിക്കുന്നു.
ഡോ: M. S. സർക്കാർ
ഡിസ്പെൻസറി
അയ്യന്നിയാസ്, ആറുകാൽ ലെയിൻ,
മേടമുക്കം, മണക്കാട്,
തിരുവനന്തപുരം.

SILENT MOVIE HOME CINEMA PROJECTOR—PRICE Rs. 150.
Powerfull Lenses and Durable Gear Parts
Dance, Stunt & A Cinema Film
Reels available.
For detailed Catalogue Book and Cinema
Film Price List send Postage stamps or M. O.
for Rs. 2-50. Please write only in English.
Manufacturers:-
FILM COMPANY.
Post Box No. 269.
3, T. C. N. Street, Sivakasi-626123, Tamilnadu

NBS NEWS
ബുക്കിംഗ് തുടരുന്നു
ശബ്ദതാരാവലി
മലയാള മഹാനിലം
പൂർണ്ണവില 175 ക. സൗജന്യവില 100 ക. തവണകളായി 110 ക.
(15+25+25+25+20) ആദ്യതവണ 15 ക. അടച്ചു ഉടനെ രജിസ്ട്രാർ
ചെയ്യുക. പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത് ജനുവരി 26ന്. എല്ലാ എൻ.ബി.എസ്.
ശാഖകളിലും പണമടയ്ക്കാം.
എം. ഓ.എം. ഡ്രാഫ്റ്റ് അയക്കേണ്ടതു്:
നാഷണൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം.1.

കുട്ടികൾക്കു് മാത്രമുള്ള മറ്റൊരു വിശിഷ്ടത
സാഹിത്യസല്ലാപം
നവംബറിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന
സാഹിത്യലോകത്തിൽ ഏറെക്കാലം ചെല്ലാപ്പുറപ്പെട്ടിരുന്ന മലയാള ഭാഷയുടെ ഭരണസം
ഗതിയും നവപ്പെടുത്തുന്ന ഇക്കാര്യം അനന്തരക്കാലത്തെ പ്രസക്തിയുള്ളതും, ഭാഷാസാഹി
കരും അദ്ധ്യം പഠിക്കേണ്ടതുമായ 'ഇഞ്ചൻ ഭിന്നത്തിലൂടെ' 'മലയാള ഭാഷയുടെ നേരെ'
'യുവകവികരണത്തിൽ' തുടങ്ങി പത്തു പ്രാവീണ്യപന്ത്രണ്ടാം വരിക 12 ക. പ്രി പബ്ലി
ക്കേഷൻ വില 9 ക. നവംബർ 15ന് രൂപ 9 ക. MO/DD അയയ്ക്കുന്ന ആദ്യത്തെ 500 പേർക്ക്
തപാൽ ചിലവിന്റെ തുക (1 ക. 50 പ.)യ്ക്ക് വി. പി. പി.യായി പുസ്തകം എത്തിക്കുന്നതാണ്.
കുട്ടികൾക്കു് മാത്രമുള്ള മറ്റു കൃതികൾ
ഗിതാചരിത്രം — 16 ക. ഭാരത പര്യടനം — 25 ക.
മാരാളുടെ കണ്ണുകൾ — 17 ക. സാഹിത്യവിദ്യ — 7 ക.
കൈവിളക്കു് — 8 ക. ഹാസ്യസാഹിത്യം — 5 ക.
ജോഗോവിന്ദം (ഗദ്യവിവർത്തനത്തോടെ) — 75 പ.
മാരാൾ സ്മരണിക (വിവിധ തരങ്ങളിലുള്ളവരുടെ 25-ൽപരം ലേഖനങ്ങൾ) — 16 ക.
മാരാളുടെ സാഹിത്യവും (പ്രമുഖ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ എട്ടുപന്ത്രണ്ടാം) — 10 ക.
ഗുരുഭക്ഷിണ (മാരാൾ സാഹിത്യപരം) വി. പി. ഗോവിന്ദൻ നായർ — 8 ക.
മാരാൾ സാഹിത്യപ്രകാശത്തിന്റെ അയോം വാർഷികം മുൻനിർത്തി നവംബർ 30 വരെ
50 ക.യ്ക്കു മേൽ പുസ്തകം വാങ്ങുന്നവർക്ക് 15% വും 100 ക.യ്ക്കുമേൽ വാങ്ങുന്നവർക്ക് 20% വും
പ്രത്യേക കിഴിവു്. കിഴിവു കഴിച്ച തുക മുൻകൂർ, തപാൽ ചിലവിന്റെ തുകയ്ക്ക് വി. പി. പി.
യായി പുസ്തകം അയയ്ക്കുന്നതാണ്.
മാരാൾ സാഹിത്യപ്രകാശം
ശ്രീരാമകൃഷ്ണാശ്രമസന്നിധി
കോഴിക്കോട്-673003

ഘടനരോഗം ഉണ്ടാകുന്നതിനുള്ള പ്രധാന കാരണമാണ് പുകവലി

നിങ്ങളുടെ വിട്ടിൻ രോഗങ്ങൾ

ഡോ: ജി. വേലായുധൻ എം. ഡി.

മിസസ് ജെ. എ.—വേളി

ചോദ്യം:

ഞാൻ ഗർഭിണിയായിട്ട് 6 മാസമായി. 5-ാം മാസത്തിൽ ഒരു ദിവസം കല്ലുതട്ടികമിടുന്നവീണ. ഇതുകൊണ്ട് പ്രസവസമയത്ത് എന്തെങ്കിലും കഴപ്പം കാണുമോ? കഞ്ഞിന് എന്തെങ്കിലും വൈകല്യം സംഭവിക്കുമോ? ഇതെന്തെന്ത ആദ്യത്തെ പ്രസവമാണ്.

ഉത്തരം:

ഗർഭകാലത്തു കമിടുന്നവീണാൽ വീഴ്ചയുടെ ആഘാതമനുഭവിച്ച ഗർഭാശയഭിത്തികൾക്കും ഗർഭാശയത്തിനും ഗർഭസ്ഥശിശുവിനും പ്രയാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. എന്നാൽ ചെറിയതരത്തിലുള്ള വീഴ്ചകൊണ്ട് പ്രയാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കാണുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ പ്രയാസങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ അതു വീണ ഉടനേതന്നെ അനുഭവപ്പെടുന്നതാണ്. ഇതുകാരണമായി പ്രസവത്തിനു പ്രയാസങ്ങളും ശിശുവിനു അംഗവൈകല്യങ്ങളും ഉണ്ടാകാനിടയില്ല.

മി. പി. എസ്.—എറണാകുളം

ചോദ്യം:

ഞാൻ 20 വയസ്സുള്ള അവിവാഹിതനാണ്. എന്റെ വൃഷണങ്ങളിൽ ഒന്ന് മററൊന്നിനേക്കാൾ അല്പം താഴ്ന്ന കിടക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് വല്ല കഴപ്പുവുമുണ്ടോ?

ഉത്തരം:

ഇത് ഏകദേശം സർവ്വസാധാരണമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഒരു കഴപ്പുവുമുണ്ടാകാനിടയില്ല.

മിസസ് വി. ആർ.—ദുബായ്

ചോദ്യം:

വിവാഹിതയായ ഒരു സ്ത്രീക്ക് ഭർത്താവ് അരികിലുള്ളപ്പോൾ ഒരു ദിവസം ഒന്നോളം കഴിക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട ഗർഭനിരോധന ഗുളിക ഒരു ദുർബ്ബല നിമിഷത്തിൽ അഞ്ചോ അതിലധികമോ കഴിച്ചുപോയാലുണ്ടാകുന്ന ദോഷങ്ങൾ എന്തെല്ലാം? ഇതു കാരണം ഗർഭം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുമോ?

ഉത്തരം:

ഇപ്പോൾ അങ്ങാടിയിൽ ലഭ്യമായിട്ടുള്ള ഗർഭനിരോ

ധന ഗുളികകളിൽ എല്ലാംതന്നെ, അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന അന്തസ്താവങ്ങളുടെ അളവു വളരെ കുറവാണ്. ആകയാൽ ഒന്നിൽക്കൂടുതൽ ഗുളികകഴിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ദോഷവും സംഭവിക്കുകയില്ല. വളരെ അധികം കഴിച്ചാൽ ചിലർക്ക് അല്പം ഓർക്കാനവും ഛർദ്ദിയും അനുഭവപ്പെട്ടെന്തെന്നു പറയാം.

മി. ജെ.—

തിരുവനന്തപുരം

ചോദ്യം:

ഞാൻ 30 വയസ്സുള്ള വിവാഹിതനാണ്. വിവാഹിതനായിട്ട് 7 മാസം കഴിഞ്ഞു. ഭാര്യ ഇതുവരെ ഗർഭിണിയായില്ല. അവൾക്കു 21 വയസ്സുണ്ട്. സാമാന്യം ആരോഗ്യവുമുണ്ട്. സംഭോഗം കഴിഞ്ഞാൽ ഉടൻ തന്നെ ശുക്ലം വെളിയിലേക്കു പോകുന്നു. എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും അതു തടയാൻ കഴിയുന്നില്ല. അതിനാലാണ് ഗർഭിണിയാകാത്തതെന്നു പറയുന്നു. ശരിയാണോ ഡോക്ടർ?

ഉത്തരം:

ഇതു വളരെ സാധാരണമാണ്. സംയോഗസമയത്തു നിക്ഷേപിക്കപ്പെടുന്ന ശുക്ലം വളരെ കുറച്ചത്രയേ അകത്തു തങ്ങുകയുള്ളൂ. അതിന്റെ ഒരു വലിയ ഭാഗം മിക്കപ്പോഴും പുറത്തു ചഴുകിപ്പോകും. ഇതു ഗർഭധാരണത്തിനു തടസ്സമായില്ല. എന്നാൽ സംയോഗം ശരിയാംവണ്ണം നടത്തി ശുക്ലം നിക്ഷേപിക്കേണ്ട സ്ഥാനത്തു് അതായതു് ഗർഭാശയ കണ്ണത്തിന്റെ മുമ്പം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥാനത്തു നിക്ഷേപിക്കാൻ കഴിയാതെ വരുന്നത് ഗർഭധാരണത്തിനു തടസ്സമായേക്കാം.

മി. എം. എ. എസ്.—ബോംബെ

ചോദ്യം:

കഴിഞ്ഞ അടിയന്തരാവസ്ഥയുടെ നാളുകളിൽ വന്ധ്യംകരണ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കു വിധേയനായ വ്യക്തിയാണ് ഞാൻ. തൊഴിലില്ലായ്മയും പട്ടിണിയുമാണ് എന്നെ അതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചത്. എന്നാൽ ഇന്നു ഞാൻ വിവാഹിതനാണ്. ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു, വിവാഹിതനായിട്ട്. നാലു മാസത്തോളം നാട്ടിൽ ഭാര്യയോടൊത്തു അമസിക്കയും ചെല്ലു. എന്നാൽ ഗർഭലക്ഷണങ്ങളൊന്നും ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ല. എനിക്ക് 28 വയസ്സും ഭാര്യയ്ക്ക് 18 വയസ്സുമാണ് പ്രായം. വന്ധ്യംകരണത്തിന് വിധേയനായ വ്യക്തിക്ക് കാലപ്പഴക്കംകൊണ്ട് ഉല്പാദനശേഷി വീണ്ടെടുക്കാൻ പാറുമോ? അതല്ല, ഇതു വന്ധ്യംകരണ അവസ്ഥ വല്ല ഡോക്ടറേയും കാണിച്ചാൽ മാറാൻ പാറുമോ?

ഉത്തരം:

വന്ധ്യംകരണ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കു ശേഷം ഗർഭോല്പാദന ശേഷി കാലം കഴിയുന്നതുകൊണ്ട് വീണ്ടുകിട്ടുകയില്ല. ഇതിന് മറ്റൊരു ഓപ്പറേഷൻ നടത്തി ശരിയാക്കാൻ ശ്രമിക്കാവുന്നതാണ്. ഒരുവിധം നല്ല വിജയശതമാനവും പ്രതീക്ഷിക്കാം. ഒരു നല്ല ശസ്ത്രക്രിയാ വിദഗ്ദ്ധനെ സമീപിച്ചാൽ മതി.

Published by M. S. Sreenivasan on behalf of Laisa Publications Private Ltd. Trivandrum-695024 and printed by him at Ravi Printers & Publishers Pvt. Ltd., KAUMUDI BUILDINGS, Trivandrum-695024. Editor: M. S. MANI.

Business Executives

BOMBAY-Mrs. Minnah Hegde
Phone: Office 230313 Res. 816622

NEW DELHI-Mrs. Deepak Dawar
Phone: Office 385311 Res. 618000

CALCUTTA-Mrs. Aloka Guha
Phone: 456750

BANGALORE-Mrs. Mini Jayaprakash
Phone: Office 576808 Res. 55169

MADRAS-Mrs. Nirmala Menon
Phone: Office 86649 Res. 81407

COCHIN-Mrs. Mangala Nayak
Phone: Office 37228 Res. 37234